

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 26

Ljubljana, 23. julija 1970

Cena 7 dinarjev

Leto XXVII

VSEBINA:

146. Zakon o zdravstvu
147. Zakon o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva
148. Zakon o raziskovalni dejavnosti
149. Zakon o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij
150. Zakon o nostrifikaciji v tujini pridobljenih šolskih spričeval
151. Zakon o preosnovanju visoke šole za sociologijo, politične vede in novinarstvo v fakulteto in o priključitvi te fakultete univerzi v Ljubljani
152. Zakon o ustanovitvi višje šole za organizacijo dela v Kranju
153. Zakon o odpravi pedagoškega sveta SR Slovenije
154. Zakon o minimalnem osebnem dohodku delavcev
155. Zakon o dopolnitvi zakona o prispevkih in davkih občanov
156. Zakon o odstopu republiškega prispevka iz osebnega dohodka od dela, nega razmerja v premožnostih zaposlenih delavcev republiškimi skupnim rezervam gospodarskih organizacij
157. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih
158. Zakon o dopolnitvah zakona o ustanavljanju in poslovanju hranilno-kreditnih služb kmetijskih in gozdarskih delovnih organizacij
159. Zakon o prispevku Socialistične republike Slovenije stabilizacijskemu skladu za živinorejo
160. Zakon o nadomestilu dela obresti za investicije v zasebnem kmetijstvu
161. Odlok o dopolnitvah finančnega programa za financiranje nadaljevanja graditve fakultete za strojništvo v Ljubljani
162. Odlok o dopolnitvah finančnega programa za financiranje nadaljevanja graditve fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani
163. Odlok o dopolnitvah finančnega programa za financiranje nadaljevanja graditve inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko univerze v Ljubljani
164. Odlok o soglasju k programu izobraževalne skupnosti SR Slovenije za leto 1970
165. Odlok o izvolitvi člana in razrešitvi ter izvolitvi sekretarja skupne komisije vseh zborov Skupščine SR Slovenije za ustavna vprašanja
166. Odlok o imenovanju štirih predstavnikov SR Slovenije v skupščino republiške skupnosti otroškega varstva
167. Odlok o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Ljubljani
168. Odlok o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Celju
169. Odlok o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Kopru
170. Odlok o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Novem mestu
171. Odlok o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani
172. Odlok o razrešitvi in izvolitvi člana odbora za družbeno-ekonomske odnose gospodarskega zbora
173. Odlok o omejitvi vpisa študentov na medicinsko fakulteto v Ljubljani
174. Odločba o ponovnem imenovanju dosedanjega direktorja Zavoda SR Slovenije za rezerve
175. Odločba o ponovnem imenovanju nekaterih dosedanjih glavnih republiških inspektorjev
176. Odločba o ponovnem imenovanju dosedanjega ravnatelja Arhiva Slovenije v Ljubljani
177. Odločba o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svetu Arhiva Slovenije v Ljubljani
178. Odločba o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svetu centra za rehabilitacijo in varstvo slepih v Skofji Loki
179. Odločba o predstavnikih družbene skupnosti v svetu Sava filma — zavoda za šolski in poučni film v Ljubljani
180. Odločba o predstavnikih družbene skupnosti v svetu Vodogradbenega laboratorija v Ljubljani
181. Odločba o predstavnikih družbene skupnosti v širši delovni skupnosti Zavoda SR Slovenije za produktivnost dela v Ljubljani

AKTI USTAVNEGA SODIŠČA SRS:

182. Odločba o ugotovitvi smisla uporabe 21. člena zakona o gozdovih

PREDPISI OBČINSKIH SKUPSTVIN:

295. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o dolžnostih hišnih svetov ter uporabnikov stanovanj in poslovnih prostorov pri razdelitvi in plačevanju stroškov za nekatere komunalne storitve (Ljubljana)
296. Odlok o spremembi proračuna za leto 1969 (Logatec)
297. Odlok o dopolnitvi odloka o najvišji ravni cen in maržah v prometu na drobno za določene živilske proizvode (Logatec)
298. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Logatec)
299. Odlok o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve (Logatec)
300. Odlok o ustanovitvi sklada za pospeševanje kmetijstva (Logatec)
301. Odlok o spremembi odloka o merilih in pogojih ter načinu uporabe sredstev, ki so dodeljena občini Logatec iz sredstev zbranih s prispevkom za graditev stanovanj za udeležence NOV
302. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o podeljevanju družbene denarne pomoči (Logatec)

SPLOŠNI AKTI KOMUNALNIH SKUPNOSTI:

303. Sklep o spremembi finančnega načrta sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev za leto 1970 (Nova Gorica)

146.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o zdravstvu

Razglašajo se zakon o zdravstvu, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 50-16/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l.r.

ZAKON o zdravstvu

I. ZDRAVSTVENO VARSTVO

1. Splošne določbe

1. člen

Zdravstveno varstvo po tem zakonu obsega ukrepe, prizadevanja in dejavnosti za varovanje, krepitev in povrnitev telesnega in duševnega zdravja, za izboljšanje zdravstvenih razmer in za povečanje delovne sposobnosti prebivalstva, za podaljšanje življenjske dobe ljudi ter za razvijanje in utrjevanje obrambnih sposobnosti naroda.

2. člen

Zdravstveno varstvo je dejavnost posebnega družbenega pomena.

Družbeno-politične skupnosti ustvarjajo v mejah svojih pravic in dolžnosti kar najugodnejše možnosti za zdravstveno varstvo, skrbijo za organiziranje in uspešno funkcioniranje zdravstvene dejavnosti na svojem območju ter zagotavljajo nadzorstvo glede strokovnosti dela zdravstvenih delovnih organizacij in zdravstvenih delavcev.

Zdravstveno varstvo zagotavljajo v mejah svojih pravic in dolžnosti družbeno-politične skupnosti, skupnosti zdravstvenega zavarovanja ter delovne in druge organizacije.

Občan ima pravico in je dolžan skrbeti za svoje zdravje in za zdravje drugih.

3. člen

Razvijanje preventivnega zdravstvenega varstva je posebna skrb družbeno-politične skupnosti, skupnosti zdravstvenega zavarovanja ter delovnih in drugih organizacij.

Delovne organizacije ustvarjajo v skladu s posebnimi predpisi kar najugodnejše možnosti za razvoj zdravstvenega varstva delavcev pri delu.

4. člen

Za uresničitev svojih pravic in dolžnosti na področju zdravstvenega varstva in za zagotovitev čimbolj uspešnega zdravstvenega varstva na širšem območju lahko občine ustanovijo poseben svetovadni organ.

Za opravljanje strokovnih in tehničnih nalog lahko občine pooblastijo ustrezno zdravstveno delovno organizacijo.

2. Program zdravstvenega varstva

5. člen

Družbeno-politična skupnost z družbenim planom ali z drugim svojim aktom usmerja razvoj zdravstvenega varstva in določi izhodišča za programiranje zdravstvenega varstva.

6. člen

Program zdravstvenega varstva sprejmejo po načelih družbenega dogovarjanja družbeno-politične skupnosti, skupnosti zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene delovne organizacije in njihova združenja, delovne organizacije in druge zainteresirane organizacije.

Program zdravstvenega varstva se sprejme za območje republike in za območje občine oziroma več občin, ki se praviloma ujema z območjem skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev.

Program zdravstvenega varstva se praviloma sprejme za obdobje, za katero velja družbeni plan ali drugi akt.

7. člen

Program zdravstvenega varstva ugotavlja, kaj je družbeni interes na področju zdravstvenega varstva in določa, kako se v določenem obdobju ta interes uresničuje. Program obsega zlasti:

— naloge zdravstvenega varstva, kot so: podaljševanje življenjske dobe in zmanjševanje umrljivosti ljudi, podaljševanje in večanje delazmožnosti z zmanjševanjem obolenj in števila nezgod ter z odpravljanjem vzrokov invalidnosti, izboljševanje telesnih in duševnih sposobnosti mladine in drugih kategorij prebivalstva in podobno;

— osnove za kakovostno rast zdravstvene dejavnosti in zdravstvenega varstva, kot so: uvajanje novih medicinskih dejavnosti in sodobne tehnologije, načrtovanje kadrovskih potreb v zdravstvu in izobraževanje zdravstvenih delavcev, izpopolnjevanje standardov in normativov v zdravstvu in podobno;

— načrtovanje graditve zdravstvenih zmogljivosti;

— družbeno-ekonomske odnose zdravstva, kot so: udeležba zdravstvenega varstva v delitvi oziroma rasti družbenega proizvoda, razmerja med udeležbo družbenih sredstev in sredstev osebne porabe pri financiranju zdravstvenega varstva, viri, oblike in merila za financiranje zdravstvenega varstva in za graditev zdravstvenih zmogljivosti in podobno;

— pravice in obveznosti udeležencev družbenega dogovora o programu zdravstvenega varstva in določbe o posledicah, ki zadenejo udeleženca, če se ne drži sprejetih obveznosti, določbe o postopku za reševanje spornih vprašanj, ki nastajajo v zvezi z uresničevanjem programa zdravstvenega varstva in podobno.

8. člen

Program zdravstvenega varstva je sprejet potem, ko so ga sprejele družbeno-politične skupnosti in skupnosti zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene delovne organizacije ter zainteresirane delovne in druge organizacije na območju, za katero se družbeni dogovor sprejema.

Program zdravstvenega varstva zavezuje udeležence v obsegu in na način, ki ga sam določa.

9. člen

Družbeno-politične skupnosti zagotovijo izdelavo predloga programa zdravstvenega varstva in tudi sproti postopek za sprejetje programa zdravstvenega varstva.

Predlog programa zdravstvenega varstva lahko pripravi in sproži postopek za njegovo sprejetje tudi katerikoli organ ali organizacija iz prvega odstavka 6. člena tega zakona.

10. člen

Izhodišča za sklepanje pogodb o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva določa družbeni dogovor o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva, ki ga sklenejo Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, gospodarska zbornica SR Slovenije, zdravstvene delovne organizacije oziroma njihovo združenje, zveze skupnosti zdravstvenega zavarovanja in republiški svet Zveze sindikatov Slovenije.

Osnova za družbeni dogovor o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva in za pogodbe o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva je program zdravstvenega varstva.

11. člen

Če program zdravstvenega varstva ni sprejet in bi bilo zaradi tega prizadeto ali ogroženo zdravstveno varstvo na določenem območju, določi družbeno-politična skupnost s svojim aktom najnujnejše naloge zdravstvenega varstva, izvajalce teh nalog in finančne vire za uresničitev teh nalog.

3. Uresničevanje zdravstvenega varstva

12. člen

Zdravstveno varstvo kot organizirana družbena dejavnost se uresničuje:

1. s saniranjem okolja in zboljševanjem higien-
skih razmer za življenje in delo občanov;
2. z dviganjem zdravstvene in telesne kulture ob-
čanov;
3. z zagotavljanjem ugodnih možnosti za zdrav
razvoj otrok in mladine ter za varstvo žena, zlasti med
nosečnostjo, ob porodu in po porodu;
4. z ukrepi za aktivno zdravstveno varstvo delav-
cev pri delu;
5. z odkrivanjem in odpravljanjem vzrokov obo-
lenj in poškodb ter z odpravljanjem njihovih posledic;
6. z zdravljenjem in rehabilitacijo obolelih, de-
fektih in poškodovanih;
7. s preskrbovanjem zdravil in drugih medicins-
kih sredstev za preventivo in zdravljenje;
8. z zdravstvenim nadzorstvom;
9. z drugimi ukrepi za izboljšanje zdravstvenega
stanja prebivalstva.

13. člen

Ob naravnih in drugih hudih nesrečah in v drugih
izrednih razmerah lahko Izvršni svet Skupščine SR
Slovenije odredi mobilizacijo zdravstvenih delavcev in
določi zdravstvenim delovnim organizacijam posebne
naloge, ki sicer ne sodijo v njihovo redno dejavnost.

V posebno nujnih primerih lahko odredi zdrav-
stvene ukrepe iz prejšnjega odstavka tudi predsednik
občinske skupščine.

Finančne obveznosti za pripravo in za zdravstvene
ukrepe iz prejšnjih dveh odstavkov grede o breme
SR Slovenije oziroma občine, ki je take ukrepe odre-
dila, če ni v zakonu ali v drugem aktu o zdravstvenem
varstvu določen drug plačnik.

14. člen

Neposredno zdravstveno varstvo izvajajo zdrav-
stveni delavci v zdravstvenih delovnih organizacijah
ter v drugih z zakonom pooblaščenih organizacijah.
Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, se neposredno
zdravstveno varstvo izjemoma izvaja tudi v obliki
samostojne dejavnosti.

15. člen

Za izvajanje zdravstvenega varstva sklepajo zdrav-
stvene delovne organizacije pogodbe z družbeno-poli-
tičnimi skupnostmi, s skupnostmi zdravstvenega zava-
rovanja ter z delovnimi in drugimi organizacijami.

16. člen

Pri izvajanju zdravstvenega varstva sodelujejo
zdravstvene delovne organizacije zlasti s skupnostmi
zdravstvenega zavarovanja, z občani, z zdravstveno
službo Jugoslovanske ljudske armade, s sanitarno
inšpekcijo, z jugoslovanskim Rdečim križem, s šolami
za izobraževanje zdravstvenih delavcev, s strokovnimi
društvi zdravstvenih delavcev in z drugimi društvi
ter z družbenimi organizacijami.

4. Uveljavljanje in izvajanje zdravstvenega varstva

17. člen

Vsakdo ima pravico do zdravstvenega varstva. Pri
uveljavljanju tega varstva je vsakomur zagotovljena:

1. prosta izbira zdravstvene delovne organizacije
in zdravstvenega delavca;
2. pravica do ugovora na pristojni organ zdrav-
stvene delovne organizacije, če bolnik meni, da nisc
bila uporabljena zadosti učinkovita sredstva za nje-
govo zdravljenje ali da so bila kršena etična načela;

3. pravica, da izve za diagnozo bolezni in za pro-
gnozo zdravljenja, če to po mnenju zdravnika, ki ga
zdravi, ne bi poslabšalo njegovega zdravlja ali zmanj-
ševalo možnosti ozdravljenja;

4. pravica, da so kirurški in drugi medicinski po-
segi dovoljeni samo z vnaprejšnjo privolitvijo bolnika
oziroma staršev ali skrbnika, če je bolnik mladoleten
ali nima opravilne sposobnosti. V nujnih primerih, ko
je v nevarnosti bolnikovo življenje, so kirurški in
drugi posegi dopustni tudi brez vnaprejšnje privolitve
bolnika, če je v takem stanju, da ne more sam odločati
oziroma zaradi nujnosti ni mogoče dobiti privolitve
staršev ali skrbnika;

5. pravica, da lahko ob predpisanih pogojih zahte-
va konziliarni pregled, konzultacijo zdravnika, ki ga
sam izbere ter preizkus strokovnosti dela zdravstvene
delovne organizacije oziroma zdravstvenega delavca.

Statut zdravstvene delovne organizacije mora po-
drobneje določiti način uveljavljanja pravic iz tega
člena.

18. člen

Za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom
lahko zahtevajo zdravstveno varstvo tudi njihovi za-
koniti zastopniki oziroma skrbniki, za člane delovne
skupnosti njihove delovne organizacije, za zavarovane
osebe pa organi skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

Mladoletne osebe ali osebe pod skrbništvom na
zahtevo zakonitega zastopnika oziroma skrbnika ni
mogoče odpustiti z zdravljenja, če s tem ne soglašajo
zdravnik, ki jo zdravi.

19. člen

Zdravstveni delavci izvajajo zdravstveno varstvo
po načelih sodobnih medicinskih in drugih znanosti,
po medicinski doktrini ter po načelih kodeksa etike
zdravstvenih delavcev.

Zdravstveni delavci morajo ravnati z bolniki ob
enakih pogojih enako.

Pri izvajanju zdravstvenega varstva morajo zdrav-
stveni delavci upoštevati bolnikovo osebnost in spo-
štovati njegovo človeško dostojanstvo.

20. člen

Zdravstveni delavci so v mejah njim določenega
delovnega področja in svoje strokovne izobrazbe pri
svojem delu samostojni in zanj odgovorni.

21. člen

Vodje ekip zdravstvenih delavcev in predstojniki
delovnih enot, ki zanemarijo potrebno nadzorstvo ali
zaupajo opravljanje določenega dela zdravstvenemu
delavcu, ki za to ni strokovno usposobljen ali ki ni
pokazal potrebnih osebnih lastnosti za opravljanje
takšnega dela, so za to odgovorni.

22. člen

Zdravstveni delavec lahko zaradi izobraževanja in
strokovnega izpopolnjevanja zaupa drugemu zdrav-
stvenemu delavcu posamezna zdravstvena opravila, za
katera se ta usposablja, vendar ga mora neposredno
strokovno nadzorovati in je za njegovo delo odgovoren.

23. člen

Zdravstveni delavci ne smejo zapustiti svojega
delovnega mesta, dokler ne dobe nadomestitve, čeprav
je potekel njihov delovni čas, če bi to pomenilo ne-
varnost za zdravje ljudi.

24. člen

Pri opravljanju nalog zdravstvenega varstva so zdravstveni delavci dolžni varovati poklicno skrivnost.

Za poklicno skrivnost se šteje vse, kar zdravstveni delavec pri opravljanju svojega poklica izve o bolezni ter o osebnih ali družinskih razmerah bolnika.

Poklicna skrivnost zavezuje tudi druge delavce, ki so pri opravljanju svojega dela izvedeli za te podatke.

Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko razreši zdravstvenega delavca prizadeti bolnik.

Zdravstvene delovne organizacije morajo urediti svoje strokovno poslovanje in dokumentacijo tako, da je poklicna skrivnost vselej varovana; to velja tudi za njihovo poslovanje z državnimi organi in organizacijami, če v posebnih predpisih ni drugače določeno.

25. člen

Podatke o diagnozi in prognozi zdravljenja daje bolnikom in njihovim najožjim odraslim svojcem in skrbnikom le zdravnik; če daje bolniku zdravstveno pomoč ekipa zdravstvenih delavcev, daje te podatke vodja ekipe oziroma zdravnik v ekipi, ki ga vodja za to pooblasti.

26. člen

Dolžnost občana je, da v nujnih primerih po svojih možnostih izkaže drugemu prvo pomoč.

Zdravstvena delovna organizacija in zdravstveni delavec morata dati vsakemu nujno zdravstveno pomoč. To velja za zdravstvene delavce tudi zunaj njihovega rednega dela in ne glede na to, ali so za tako pomoč izrečno zaproseni ali ne.

Za nujno zdravstveno pomoč zdravstvena delovna organizacija oziroma zdravstveni delavec ne sme vnaprej zahtevati plačila.

27. člen

Statut zdravstvene delovne organizacije mora vsebovati tudi določbe o pravicah in dolžnostih bolnikov v času njihovega bivanja v zdravstveni delovni organizaciji in določbo, da praviloma isti zdravnik spremlja posameznega bolnika pri zdravljenju v zdravstveni delovni organizaciji.

5. Strokovnost dela zdravstvenih delovnih organizacij in strokovno nadzorstvo

28. člen

Zdravstvena delovna organizacija je odgovorna za strokovnost svojega dela.

Zdravstvena delovna organizacija zagotavlja strokovnost svojega dela z ustreznim organiziranjem svoje dejavnosti, s spremljanjem in preverjanjem svojega dela ter s sodelovanjem z drugimi zdravstvenimi delovnimi organizacijami, predvsem s kliničnimi ustanovami in z ustreznimi fakultetami, s strokovnim izpopolnjevanjem svojih zdravstvenih delavcev in z ustrežno zasedbo delovnih mest zdravstvenih delavcev.

Določbe prejšnjih dveh odstavkov tega člena veljajo tudi za pooblaščenice organizacije, ki izvajajo zdravstveno varstvo.

29. člen

Klinične ustanove in ustrezne fakultete pomagajo zdravstvenim delovnim organizacijam pri izboljševanju strokovnosti njihovega dela, jih seznanjajo z novimi medicinskimi dosežki in skrbijo, da se uvajajo novi postopki in nove metode strokovnega dela.

30. člen

Strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvenih delovnih organizacij in zdravstvenih delavcev zagotavljajo družbeno-politične skupnosti.

Strokovno nadzorstvo ima namen, da se ugotovi stanje, da se izboljša strokovnost dela zdravstvenih delovnih organizacij in zdravstvenih delavcev, da se odredijo ustrezni ukrepi in da se odpravijo ugotovljene nepravilnosti pri strokovnem delu.

31. člen

Strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvene delovne organizacije in nad delom zdravstvenih delavcev se opravlja:

1. kot strokovno-instrukcijsko nadzorstvo, ki se načrtno opravlja na določena časovna obdobja;

2. kot strokovni pregled dela zdravstvene delovne organizacije oziroma njene službe ali dela zdravstvenega delavca, če se očitno kršijo načela o izvajanju zdravstvenega varstva ali če je utemeljen sum, da gre za kršitev teh načel.

Strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvenih delovnih organizacij in zdravstvenih delavcev po določbah tega zakona organizira republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo; strokovno-instrukcijsko nadzorstvo izvajajo klinične ustanove, strokovne preglede pa opravljajo posebne strokovne komisije.

32. člen

Zdravstvena delovna organizacija mora nemudoma obvestiti republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo, če je pri njenem delu prišlo do primera, ki bi zaradi posledic na bolniku ali zaradi vpliva na zdravstveno stanje prebivalstva zahteval, da se opravi strokovni pregled oziroma da se primer strokovno razišče.

33. člen

Strokovni pregled iz 2. točke 30. člena tega zakona lahko zahtevajo družbeno-politična skupnost, skupnost zdravstvenega zavarovanja, ustanovitelj zdravstvene delovne organizacije, državni organi in sama zdravstvena delovna organizacija.

Strokovni pregled lahko predlagata prizadeta delovna ali druga organizacija in prizadeti občan, ki je ugovarjal zaradi uporabe nepravilnih načinov in sredstev zdravljenja.

Strokovni pregled odredi republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo v primeru iz prvega odstavka tega člena takoj, v primeru iz drugega odstavka tega člena pa potem, ko je presodil utemeljenost predloga za strokovni pregled.

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo lahko odredi strokovni pregled tudi na svojo pobudo.

34. člen

Strokovni pregled nad delom zdravstvene delovne organizacije oziroma njene delovne enote ali zdravstvenega delavca opravi posebna stalna ali za posamezni primer postavljena strokovna komisija, ki jo imenuje republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

Glede na ugotovitve strokovnega pregleda predlaga komisija ustanovitelju, zdravstveni delovni organizaciji oziroma državnemu organu ustrezne ukrepe. Komisija lahko izjemoma ukrepa tudi sama, če s tem prepreči neposredno nevarnost, ki bi utegnila nastati za zdravje ljudi ali za zdravstvene razmere na določenem območju.

Zoper ukrepe, ki jih odredi komisija po prejšnjem odstavku, ima zdravstvena delovna organizacija v osmih dneh po prejemu poročila komisije o opravljenem strokovnem pregledu pravico ugovora na republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo. Ugovor ne zadrži izvršitve ukrepov.

O opravljenem strokovnem pregledu obvesti komisija organe upravljanja zdravstvene delovne organizacije, v kateri je bil pregled opravljen, pristojne družbeno-politične skupnosti, ustanovitelja zdravstvene delovne organizacije, skupnosti zdravstvenega zavarovanja, tistega, ki je strokovni pregled zahteval ali predlagal in po svoji presoji tudi druge.

II. ORGANIZACIJA ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

1. Splošne določbe

35. člen

Organizacija zdravstvene dejavnosti obsega zdravstvene delovne organizacije in druge z zakonom pooblašene delovne organizacije, ki po posebnih predpisih izvajajo zdravstveno varstvo, ter organe sanitarne inšpekcije, ki po posebnih predpisih izvajajo sanitarno nadzorstvo.

36. člen

Organizacija in delo zdravstvenih delovnih organizacij ter dejavnost zdravstvenih in drugih delavcev na področju zdravstvenega varstva temelji na načelu enotnosti preventivnega in kurativnega zdravstvenega varstva ter medicinske rehabilitacije.

2. Zdravstvene delovne organizacije

37. člen

Zdravstvene delovne organizacije in druge z zakonom pooblašene delovne organizacije, ki izvajajo zdravstveno varstvo, morajo biti organizirane tako, da lahko dajejo prebivalstvu strokovno ustrezno, uspešno in racionalno zdravstveno varstvo v rednih in izrednih razmerah.

Zdravstvene delovne organizacije morajo izpolnjevati strokovne in tehnične pogoje glede opreme in kadrov, ki jih predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo. Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo predpiše tudi način, postopek in rok za izpolnitev pogojev za verifikacijo zdravstvenih delovnih organizacij.

38. člen

Zdravstvene delovne organizacije se ustanovljajo v skladu s programom zdravstvenega varstva.

Ce je zdravstveno delovno organizacijo ustanovilo več ustanoviteljev, uredijo svoje pravice in obveznosti do zdravstvene delovne organizacije in medsebojne odnose s pogodbo.

Ce ustanovitelj zdravstvene delovne organizacije ni družbeno-politična skupnost, je za ustanovitev zdravstvene delovne organizacije potrebna pritrditev pristojne občinske skupščine oziroma pristojnih občinskih skupščin.

39. člen

Zdravstvena delovna organizacija sme začeti delati šele, ko posebna strokovna komisija, ki jo imenuje republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo, ugotovi, da so za začetek dela izpolnjeni pogoji.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi, če se ustanovi nova strokovna služba zdravstvene delovne organizacije.

40. člen

V zadevah posebnega družbenega pomena sodelujejo v svetu zdravstvene delovne organizacije poleg članov delovne skupnosti tudi predstavniki skupnosti zdravstvenega zavarovanja in drugih zainteresiranih samoupravnih skupnosti ter družbeno-političnih skupnosti (predstavniki družbene skupnosti).

Ustanovitelj določi, katere skupnosti zdravstvenega zavarovanja, druge zainteresirane samoupravne skupnosti ter družbeno-politične skupnosti delegirajo svoje predstavnike v svet zdravstvene delovne organizacije in koliko jih vsaka delegira.

Posebnega družbenega pomena so: sprejemanje splošnih aktov zdravstvene delovne organizacije, ki se nanašajo na način in postopek za uveljavljanje pravic občanov do zdravstvenega varstva; sprejemanje programa zdravstvenega varstva, družbeni dogovor o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva ter drugi družbeni dogovori in samoupravni sporazumi; sklepanje pogodb s plačniki zdravstvenih storitev; določanje cen zdravstvenih storitev; načrti za delo in razvoj zdravstvene delovne organizacije; obravnavanje stanja in dela v zdravstveni delovni organizaciji s stališča izpolnjevanja njenih nalog; ordinacijski čas; vprašanje odgovornosti organov upravljanja in vodilnih delavcev; obravnavanje splošnih pripomb delovnih in drugih organizacij k delu zdravstvene delovne organizacije in njenih delavcev; imenovanje direktorja; sprejemanje na delo in prenehanje dela delavcev na vodilnih delovnih mestih; finančni načrt, zaključni račun in finančna problematika zdravstvene delovne organizacije.

41. člen

Za učinkovitejše izvajanje zdravstvenega varstva, za usklajitev dela ter za druge skupne namene in potrebe lahko zdravstvene delovne organizacije ustanovljajo združenja.

42. člen

Zdravstveno dejavnost v SR Sloveniji opravljajo te vrste samostojnih zdravstvenih delovnih organizacij: zdravstveni domovi, bolnišnice, zavodi za zdravstveno varstvo, naravna zdravilišča in lekarne.

43. člen

V soglasju z ustanovitelji se lahko združujejo zdravstvene delovne organizacije, ki opravljajo različne dejavnosti, če to opravičujeta smotrnost poslovanja in večja učinkovitost zdravstvenega varstva.

V soglasju z ustanovitelji se lahko klinična ustanova, ki je delovna organizacija, združi z medicinsko fakulteto.

44. člen

V zdravstvenih domovih, v bolnišnicah in v lekarnah mora biti organizirana nepretrgana zdravstvena dejavnost.

Z ustanovitvenim ali drugim aktom ustanovitelja se lahko določi tudi za druge zdravstvene delovne organizacije ali za njihove posamezne službe, da imajo organizirano nepretrgano zdravstveno dejavnost.

45. člen

Zdravstvene delovne organizacije opravljajo svoje naloge po delovnem načrtu v skladu s programom zdravstvenega varstva.

46. člen

Za direktorja zdravstvene delovne organizacije je lahko imenovan, kdor ima visoko izobrazbo; izjemoma

je za direktorja naravnega zdravilišča lahko imenovan tudi tisti, ki ima višjo izobrazbo. Statut zdravstvene delovne organizacije določi druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati direktor.

Zdravstvene delovne organizacije, v katerih direktor nima zavodovi dejavnosti ustrezne zdravstvene izobrazbe, morajo določiti zdravstvenega delavca z visoko zdravstveno izobrazbo, ki je odgovoren za medicinsko delo.

47. člen

Zdravstvene delovne organizacije morajo omogočiti šolam za izobraževanje zdravstvenih delavcev praktičen pouk učencev in študentov.

Strokovno izobraževanje učencev in študentov se lahko organizira le v zdravstvenih delovnih organizacijah, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo potem, ko dobi mnenje republiškega medicinskega sveta.

Razmerja med zdravstvenimi delovnimi organizacijami, v katerih se opravlja medicinski pouk, in učnim zavodom se uredijo s pogodbo.

48. člen

Zdravstvene delovne organizacije izdajajo v zvezi z izvajanjem zdravstvenega varstva zdravniška spričevala in potrdila. Natančnejše predpise o tem izda republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

49. člen

Bolnik, ki umre v zdravstveni delovni organizaciji, mora biti obduciran. Izjemoma lahko na željo svojcev umrlega predstojnik oddelka odloči, da se obdukcija opusti, če je vzrok smrti nesporen in če se zdravnik, ki je zdravil umrlega, s tem strinja.

50. člen

Zdravstvene delovne organizacije vodijo enotno dokumentacijo in evidenco s podatki, ki imajo pomen za vso državo, na podlagi zveznih predpisov, temeljne statistične in analitične podatke, ki imajo poseben pomen za SR Slovenijo, pa na podlagi zakona.

3. Temeljne naloge in okvirna organizacija zdravstvenih delovnih organizacij

Zdravstveni dom

51. člen

Zdravstveni dom opravlja osnovno zdravstveno varstvo prebivalstva.

52. člen

Za opravljanje osnovnega zdravstvenega varstva mora zdravstveni dom imeti vsaj te strokovne službe: službo splošne medicine; službo za varstvo žena, otrok in mladine; službo za medicino dela; pneumoftiziološko službo; zobozdravstveno službo in patronažno službo.

Zdravstveni dom lahko ima tudi druge službe, če so za to krajevne in strokovne potrebe.

Zdravstveni dom ne more imeti oddelka za stacionarno zdravljenje bolnikov.

53. člen

Zdravstveni dom se ustanovi za širše območje ob upoštevanju patologije prebivalstva, geografskih razmer in prometnih zvez ter demografske in urbanistične zaokroženosti.

V mestu je lahko le en zdravstveni dom.

Bolnišnice

54. člen

Bolnišnica opravlja hospitalno in ambulantno specialistično zdravstveno varstvo prebivalstva.

Specialistično ambulantno zdravstveno varstvo lahko opravlja bolnišnica tudi v drugih zdravstvenih delovnih organizacijah.

55. člen

Za opravljanje nalog iz prejšnjega člena mora imeti bolnišnica potrebne službe za hospitalno in specialistično-ambulantno zdravljenje bolnikov ter službo za dajanje transfuzije krvi, rentgensko službo, laboratorijsko službo, službo za patomorfologijo in lekarniško službo.

Bolnišnica lahko ima tudi druge službe, če so za to krajevne in strokovne potrebe.

56. člen

Po svojem namenu so bolnišnice lahko: splošne bolnišnice za zdravljenje več vrst obolenj in specialne bolnišnice za zdravljenje posamezne vrste obolenj ali skupine sorodnih obolenj.

Specialne bolnišnice se ustanovljajo le izjemoma.

57. člen

Poleg pogojev, predpisanih z zakonom, je za ustanovitev, razširitev in prenehanje bolnišnic in njihovih služb potrebna ugotovitev republiškega sekretariata za zdravstvo in socialno varstvo o tem, ali so te spremembe v skladu s programom zdravstvenega varstva.

Zavod za zdravstveno varstvo

58. člen

Zavod za zdravstveno varstvo spremlja in preučuje zdravstvene in higienske razmere prebivalstva in daje ustrezne predloge ter izvaja higiensko-epidemiološke ukrepe.

59. člen

Zavod za zdravstveno varstvo mora imeti vsaj te službe: za socialno medicino in za organizacijo zdravstvenih dejavnosti, za zdravstveno statistiko in evidenco, za splošno epidemiologijo in epidemiologijo nalezljivih bolezni, za določena področja higiene, za zdravstveno prosveto in vzgojo ter ustrezne laboratorijske službe.

Zavod za zdravstveno varstvo lahko ima še druge službe, če so za to krajevne in strokovne potrebe.

60. člen

Zavod za zdravstveno varstvo se ustanovi za več občin in za območje SR Slovenije.

Zavod za zdravstveno varstvo lahko ustanovi za ožja območja, ki imajo socialnozdravstvene posebnosti, tudi določene službe zunaj svojega sedeža, če to zahtevajo epidemiološke in higienske razmere prebivalstva.

Naravno zdravilišče

61. člen

Naravno zdravilišče z uporabo naravnih zdravilnih sredstev (voda, klima itd.) zdravi in medicinsko rehabilitira bolnike, daje zdravstveno ogroženim in rekonvalescentom zdravstveno pomoč in stalno zdravniško oskrbo ter preprečuje obolenja.

Poleg naravnih zdravilnih sredstev uporablja naravno zdravilišče tudi fizioterapevtska in druga podobna terapevtska sredstva.

Za opravljanje svojih nalog naravno zdravilišče organizira svoje službe, in sicer: bolnišnično službo, medicinsko rehabilitacijo, lekarniško službo in laboratorijsko službo.

Naravno zdravilišče se organizira in dela po določbah zakona o naravnih zdravilnih sredstvih in o naravnih zdraviliščih (Uradni list SRS, št. 36-199/64) ter na njegovi podlagi izdanih predpisov. Če v teh predpisih ni drugače določeno, veljajo tudi za naravno zdravilišče določbe tega zakona.

Naravno zdravilišče se v skladu z zakonom lahko ukvarja z zdraviliškimi turizmom.

Lekarna

62. člen

Lekarna nabavlja in izdeluje zdravila ter sredstva za zdravljenje, preizkuša zdravila, ki jih sama izdeluje, izdaja in prodaja zdravila ter oskrbuje z zdravili prebivalstvo ter zdravstvene in druge delovne organizacije.

Lekarna mora imeti stalno v zalogi potrebam primerne količine in vrste zdravil ter sredstev za varstvo zdravja.

Lekarna lahko izdeluje, izdaja in prodaja v skladu s predpisi predmete za osebno higieno in sanitetni material.

63. člen

Lekarniška služba bolnišnice, ki izpolnjuje predpisane pogoje, lahko izdaja in prodaja zdravila ter oskrbuje z zdravili prebivalstvo ter zdravstvene in druge delovne organizacije.

4. Klinična ustanova

64. člen

Zdravstvena delovna organizacija ali strokovna enota zdravstvene delovne organizacije, ki opravlja za medicinsko fakulteto ali za fakulteto za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani učne ali znanstveno-raziskovalne naloge, je klinična ustanova.

65. člen

Zdravstvena delovna organizacija se za klinično ustanovo razglasi z zakonom.

Razglasitev zdravstvene delovne organizacije za klinično ustanovo predlaga medicinska fakulteta ali fakulteta za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani, če zdravstvena delovna organizacija izpolnjuje pogoje za učne ali znanstveno-raziskovalne naloge za potrebe medicinske fakultete ali fakultete za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani.

66. člen

Strokovna enota zdravstvene delovne organizacije lahko postane klinična ustanova, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka prejšnjega člena.

Strokovna enota zdravstvene delovne organizacije pridobi značaj klinične ustanove na predlog delovne organizacije in s sklepom medicinske fakultete ali fakultete za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani.

67. člen

Klinična ustanova opravlja poleg nalog za ustrezno fakulteto tudi strokovno-instrukcijsko nadzorstvo.

III. REPUBLIŠKI MEDICINSKI SVET

68. člen

Ustanovi se republiški medicinski svet.

Republiški medicinski svet je svetovadni organ SR Slovenije za področje zdravstva.

69. člen

Republiški medicinski svet ima 25 članov.

Predsednika in člane republiškega medicinskega sveta imenuje Skupščina SR Slovenije za štiri leta.

70. člen

Republiški medicinski svet sprejme poslovnik, v katerem določi organizacijo in način svojega dela.

SR Slovenija zagotovi sredstva za delo republiškega medicinskega sveta v svojem proračunu.

Administrativno delo za republiški medicinski svet opravlja republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo.

IV. SAMOSTOJNA ZDRAVSTVENA DEJAVNOST

71. člen

Neposredno zdravstveno varstvo lahko izjemoma izvajajo tudi zdravstveni delavci v obliki samostojne zdravstvene dejavnosti.

72. člen

Dovoljenje za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti izda po prostem preudarku za zdravstvo pristojni politično-izvršilni organ občinske skupščine.

Dovoljenje za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti se lahko izda, če je ugotovljena potreba po samostojni zdravstveni dejavnosti in če zdravstveni delavec izpolnjuje te pogoje:

- da ni v delovnem razmerju,
- da je opravil strokovni oziroma specialistični izpit,
- da razpolaga s primernimi prostori in s primerno opremo ter s potrebnimi zdravstvenimi kadri.

73. člen

Pri oceni potrebe za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti mora organ iz prvega odstavka prejšnjega člena zaprositi za mnenje skupnost zdravstvenega zavarovanja, zdravstveno delovno organizacijo, ki v občini opravlja istovrstno zdravstveno dejavnost ter zdravstveno delovno organizacijo, ki za občino opravlja naloge po drugem odstavku 4. člena tega zakona.

74. člen

Dovoljenje za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti se odvzame, če zdravstveni delavec, ki to dejavnost opravlja, ne izpolnjuje več predpisanih pogojev oziroma če ni več potrebe za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti.

75. člen

Strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvenih delavcev v samostojni zdravstveni dejavnosti organizira republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo.

76. člen

Zdravstveni delavec v samostojni zdravstveni dejavnosti lahko zaposli največ dva zdravstvena delavca s srednjo ali višjo strokovno izobrazbo.

Zdravstveni delavci v samostojni zdravstveni dejavnosti ne smejo imeti prostorov za stacionarno zdravljenje bolnikov.

77. člen

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo izda natančnejše predpise o minimalnih strokovnih, tehničnih in drugih pogojih za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti, o sodelovanju z zdravstvenimi delovnimi organizacijami, o nadzorstvu nad njenim delom in nad cenami za opravljene storitve.

V. ZDRAVSTVENI DELAVCI

1. Splošne določbe o zdravstvenih delavcih

78. člen

Naloge zdravstvenega varstva lahko opravljajo zdravstveni delavci, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo in ki izpolnjujejo druge pogoje, določene v zakonu ali v splošnem aktu zdravstvene delovne organizacije.

79. člen

Zdravstveni delavci so:

1. zdravnik, zobozdravnik in diplomirani farmacevt;
2. višja medicinska sestra (višji medicinski tehnik) in višji zdravstveni tehnik;
3. medicinska sestra (medicinski tehnik), zdravstveni tehnik in babica — medicinska sestra.

80. člen

Za opravljanje nalog zdravstvenega varstva morajo imeti zdravstveni delavci iz prejšnjega člena naslednjo izobrazbo:

1. zdravnik, zobozdravnik in diplomirani farmacevt — ustrezno fakulteto;
2. višja medicinska sestra (višji medicinski tehnik) in višji zdravstveni tehnik — ustrezno višjo medicinsko šolo;
3. medicinska sestra (medicinski tehnik), zdravstveni tehnik in babica — medicinska sestra — ustrezno srednjo medicinsko šolo.

Naloge specialista smejo opravljati zdravstveni delavci s fakultetno izobrazbo, ki so opravili ustrezen specialistični izpit.

81. člen

Določene strokovne naloge s področja zdravstvenega varstva lahko opravljajo tudi osebe, ki nimajo zdravstvene strokovne izobrazbe, če opravljajo strokovno delo v zdravstvenih delovnih organizacijah (zdravstveni sodelavci) pod pogoji, ki jih določa splošni akt zdravstvene delovne organizacije.

2. Pripravnništvo, preizkušanje znanja in strokovni izpit

82. člen

Zdravstveni delavci smejo samostojno opravljati naloge zdravstvenega varstva potem, ko so določeno dobo delali v zdravstvenih delovnih organizacijah kot pripravniki in ko opravijo strokovni izpit.

83. člen

Pripravnništvo traja za zdravstvene delavce eno leto in poteka po programu, ki ga predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo v skladu z minimalnim načrtom, ki ga predpiše za zdravstvene

delavce z visoko strokovno izobrazbo zvezni svet za zdravstvo in socialno politiko. Ta program določa tudi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zdravstvene delovne organizacije, v katerih se opravlja pripravnništvo.

84. člen

Pripravnništvo za zdravstvene delavce se opravlja s praktičnim delom, s seminarji in s preizkušanjem pridobljenega znanja v zdravstvenih delovnih organizacijah pod neposrednim vodstvom izkušenih mentorjev. Podatki o praktičnem pouku se vpišejo v poseben izkaz, ki ga potrdijo vodje ustreznih strokovnih služb zdravstvene delovne organizacije.

Znanje in sposobnost za samostojno delo se med pripravništvom sproti preizkuša z izpitom iz posameznih medicinskih predmetov pred predstojniki strokovnih služb, v katerih je pripravnništvo potekalo. Uspeh izpitov vpišejo vodje strokovnih enot v izkaz o pripravništvu.

Če pripravnik pri izpitu iz prejšnjega odstavka ni pokazal dovolj praktičnega znanja iz posameznega medicinskega predmeta, mora pri strokovnem izpitu opravljati izpit tudi iz takega predmeta.

85. člen

Pripravniki so lahko tudi zdravstveni delavci, ki niso v delovnem razmerju.

86. člen

Zdravstvene delovne organizacije določijo s splošnim aktom način nagrajevanja pripravnikov oziroma njihovo udeležbo v delitvi sredstev za osebne dohodke.

87. člen

Po preteku pripravniške dobe opravljajo zdravstveni delavci strokovni izpit.

Strokovni izpit se opravlja pred izpitno komisijo, ki jo imenuje republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo, in sicer po programu, ki ga predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

3. Strokovno izpopolnjevanje zdravstvenih delavcev

88. člen

Zdravstveni delavci imajo pravico in dolžnost, da stalno spremljajo razvoj medicinskih in drugih znanosti ter da se strokovno izpopolnjujejo. Strokovno izpopolnjevanje zdravstvenih delavcev mora biti v skladu s programom zdravstvenega varstva in s samoupravnimi sporazumi med zdravstvenimi delovnimi organizacijami.

Zdravstvene delovne organizacije zagotovijo izpopolnjevanje svojih zdravstvenih delavcev v skladu s svojimi razmerami in potrebami ter določijo s splošnim aktom obseg, način in trajanje strokovnega izpopolnjevanja za posamezne vrste zdravstvenih delavcev.

Zdravstveni delavci so dolžni dopolnjevati svoje znanje tudi za delo v izrednih razmerah.

89. člen

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo izda natančnejše predpise o obdobjih, ko se morajo zdravstveni delavci z visoko in višjo strokovno izobrazbo strokovno izpopolnjevati, o oblikah in o evidenci strokovnega izpopolnjevanja, o zdravstvenih in drugih delovnih organizacijah, ki lahko organizirajo strokovno izpopolnjevanje ter o drugih tehničnih vprašanjih strokovnega izpopolnjevanja.

4. Specializacija zdravstvenih delavcev**90. člen**

Za zagotovitev čim boljšega in čim učinkovitejšega zdravstvenega varstva se lahko specializirajo zdravniki, zobozdravniki, diplomirani farmacevti in zdravstveni sodelavci z visoko strokovno izobrazbo v posameznih medicinskih panogah.

Specializacija zdravstvenih delavcev se izvaja v skladu s programom zdravstvenega varstva.

Specializacija obsega praktično in teoretično usposabljanje ter specialistični izpit.

91. člen

Specializacija se lahko opravlja v tistih zdravstvenih delovnih organizacijah, ki imajo:

- ustrezne medicinske službe;
- strokovno usposobljene mentorje za izvajanje specializacije;
- opremo in druge zdravstveno-tehnološke pogoje za specialistično izobraževanje;
- obsežno in raznovrstno medicinsko kazuistiko.

92. člen

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo predpiše na podlagi programa zdravstvenega varstva panoge in trajanje specializacije ter program specializacije in specialističnega izpita, določi zdravstvene delovne organizacije, v katerih in pod katerimi pogoji se opravlja specializacija ter uredi vsa druga strokovna in tehnična vprašanja glede specializacije in specialističnega izpita.

Program specializacije mora biti v skladu z minimalnim načrtom in programom za glavne panoge specializacij, ki ga predpiše zvezni svet za zdravstvo in socialno politiko.

93. člen

Pravico do specializacije ima zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec s fakultetno izobrazbo, ki ima strokovni izpit.

94. člen

Cas specializacije, ki ga je zdravstveni delavec prebil v tujini, se prizna kot specialistično izobraževanje po tem zakonu, če se njen program bistveno ne odmiha od programa specialističnega izobraževanja v SR Sloveniji.

Specializacija, pridobljena v tujini na podlagi specialističnega izpita ali brez izpita, se lahko prizna kot specialistično izobraževanje po tem zakonu.

O priznanju specializacije iz prejšnjih dveh odstavkov odloči republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo.

VI. FINANCIRANJE ZDRAVSTVENEGA VARSTVA**1. Dohodek zdravstvene delovne organizacije in cena zdravstvenih storitev****95. člen**

Zdravstvene delovne organizacije in druge organizacije, ki izvajajo zdravstveno varstvo, pridobivajo sredstva za svoje delo na načelu dohodka.

Zdravstvene delovne organizacije oblikujejo dohodek na podlagi plačil za opravljeno delo praviloma po nomenklaturi zdravstvenih storitev, ki jo predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

Cene za opravljene storitve določajo zdravstvene delovne organizacije in pri tem upoštevajo predpise

ter družbene in samoupravne dogovore ter kazalce, ki so pomembni za izvajanje zdravstvenega varstva.

96. člen

Cena zdravstvenih storitev se oblikuje po naslednjih elementih: materialni stroški, funkcionalna amortizacija, osebni dohodki in skladi.

Stopnjo funkcionalne amortizacije in udeležbo osebnih dohodkov ter višino skladov okvirno ureja družbeni dogovor, za posamezno zdravstveno delovno organizacijo pa pogodba o izvajanju zdravstvenega varstva.

O sredstvih za razširitev zmogljivosti se zdravstvena delovna organizacija in pogodbeni plačnik zdravstvenih storitev posebej sporazumeta v skladu s programom zdravstvenega varstva.

Glede cen za storitve lekarn veljajo še drugi predpisi.

2. Pogodbe o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva**97. člen**

Zdravstvena delovna organizacija sklepa pogodbe o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva s temile plačniki:

- z družbeno-političnimi skupnostmi,
- s skupnostmi zdravstvenega zavarovanja,
- z delovnimi in drugimi organizacijami.

Z družbeno-političnimi skupnostmi, s skupnostmi zdravstvenega zavarovanja ter z delovnimi in drugimi organizacijami mora zdravstvena delovna organizacija sklopiti pogodbe za tiste zdravstvene storitve, ki so jih po predpisih ali družbenih dogovorih dolžne financirati družbeno-politične skupnosti, skupnosti zdravstvenega zavarovanja ter delovne in druge organizacije.

Pogodbe se praviloma sklepajo za obdobje več let.

98. člen

Pogodba o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva vsebuje zlasti:

- obliko, obseg in kakovost zdravstvenega varstva;
- pogoje, način in postopek za uveljavljanje zdravstvenega varstva ter nadzorstvo nad izpolnjevanjem prevzetih obveznosti;
- ceno zdravstvenih storitev;
- pogoje, način in rok plačevanja zdravstvenih storitev.

3. Arbitražna za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb**99. člen**

Družbeno-politične skupnosti, skupnosti zdravstvenega zavarovanja ter delovne in druge organizacije kot pogodbeni plačniki zdravstvenih storitev ter zdravstvene delovne organizacije rešujejo sporna vprašanja v zvezi s sklepanjem pogodb o zdravstvenem varstvu in zdravstvenih storitvah s posebno arbitražo (v nadaljnjem besedilu: arbitražna).

100. člen

Ce med plačnikom zdravstvenih storitev iz prejšnjega člena in zdravstveno delovno organizacijo v 30 dneh po predložitvi ponudbe za sklenitev pogodbe ne pride do sklenitve pogodbe oziroma do rešitve posameznega spornega vprašanja v zvezi s sklenitvijo pogodbe, razsodi o tem arbitražna na zahtevo ene izmed strank iz prejšnjega člena.

101. člen

Arbitraža pri odločanju upošteva predpise, družbene dogovore in samoupravne sporazume.

102. člen

Arbitraža mora odločiti o sporni zadevi v 30 dneh od dneva, ko je sporno zadevo prejela.

Dokler arbitraža ne razišči o sporni zadevi, velja pogodba, sklenjena za preteklo obdobje.

103. člen

Arbitražo sestavljajo člani, ki jih imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije in predstavniki spornih strank.

Predsednika arbitraže in njegovega namestnika ter štiri člane in njihove namestnike imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

Arbitraža dela v eni ali v več arbitražnih komisijah, ki jih za vsak sporni primer imenuje predsednik arbitraže. Arbitražna komisija šteje pet članov; sestavljajo jo predsednik in dva izmed članov arbitraže, ki jih imenuje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije ter dva člana, od katerih imenuje vsaka sporna stranka po enega.

104. člen

Razsodba arbitraže je pravnomočna.

105. člen

Za postopek pred arbitražo se uporabljajo načela zakona o pravnem postopku.

Arbitraža si predpiše poslovnik za svoje delo.

Vsaka stranka plača svoje stroške arbitražnega postopka.

Sredstva za delo arbitraže se zagotovijo v proračunu SR Slovenije.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

106. člen

Če ne gre za kaznivo dejanje, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 500 dinarjev zdravstveni delavec, ki ne dá nujne zdravstvene pomoči ali ki za tako pomoč zahteva vnaprejšnje plačilo.

Zdravstvena delovna organizacija, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z denarno kaznijo do 3000 dinarjev, odgovorna oseba zdravstvene delovne organizacije pa z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

Občan, ki v nujnih primerih ne izkaže prve pomoči, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 300 dinarjev.

107. člen

Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena delovna organizacija:

1. ki v nasprotju z določbami tega zakona neupravičeno ne dá zdravstvenega varstva oziroma ne dá zdravstvene pomoči osebi, ki to zdravstveno varstvo oziroma pomoč upravičeno zahteva;

2. ki krši določbe 17. člena tega zakona o pravicah do zdravstvenega varstva.

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo do 500 dinarjev tudi odgovorna oseba zdravstvene delovne organizacije.

108. člen

Če ne gre za kaznivo dejanje, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 500 dinarjev zdravstveni ali drug delavec zdravstvene ali druge organizacije, ki krši poklicno skrivnost (24. člen).

109. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena delovna organizacija:

1. če začne delati, preden strokovna komisija ugotovi, da so za začetek dela izpolnjeni določeni pogoji (39. člen);

2. če ne preneha delati, kadar je na podlagi posebnih predpisov prenehala oziroma je prenehala njena delovna enota.

Z denarno kaznijo do 500 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba zdravstvene delovne organizacije.

110. člen

Kdor opravipla za plačilo samostojno zdravstveno dejavnost brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (72. člen), se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 1000 do 5000 dinarjev.

V primerih iz prejšnjega odstavka se sme izreči poleg denarne kazni tudi varstveni ukrep odvzema predmetov, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za prekršek. Poleg tega se kot varstveni ukrep lahko izreče tudi odvzem premoženjske koristi, ki je bila dosežena s prekrškom.

Zdravstveni delavec v samostojni zdravstveni dejavnosti se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 5000 dinarjev, če krši določbe 76. člena tega zakona.

111. člen

Z denarno kaznijo do 2000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena delovna organizacija:

1. ki v nasprotju z določbo 32. člena tega zakona ne prijavi primera, ki terja strokovni pregled;

2. ki v nasprotju z določbami 34. člena tega zakona ne izvrši odrejenih ukrepov strokovne komisije;

3. ki onemogoča ali otežuje strokovno-instrukcijsko nadzorstvo oziroma strokovni pregled;

4. ki onemogoča strokovno izpopolnjevanje zdravstvenim delavcem, za katere je strokovno izpopolnjevanje predpisano (88. člen);

5. ki odredi pripravniku samostojno delo (82. člen);

6. ki odredi specializantu samostojno delo specialista, preden je izpolnil pogoje iz tretjega odstavka 90. člena tega zakona.

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo do 500 dinarjev tudi odgovorna oseba v zdravstveni delovni organizaciji.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

112. člen

Zdravstvene delovne organizacije so dolžne uskladiti svojo dejavnost in organizacijo z določbami tega zakona do 31. decembra 1971.

113. člen

Z 31. decembrom 1970 prenehajo delati zdravstveni centri; do istega dne je treba imenovati republiški medicinski svet.

O premoženju zdravstvenih centrov odločajo njihovi ustanovitelji.

114. člen

Zdravstvene delovne organizacije, ustanovljene v skladu s posebnimi predpisi, ki veljajo za železnice, nadaljujejo delo kot samostojne zdravstvene delovne organizacije.

115. člen

Zavod SR Slovenije za transfuzijo krvi nadaljuje delo kot samostojna delovna organizacija, dokler z zakonom ne bo določen njegov status in v celoti zagotovljena sedanja funkcija tega zavoda.

116. člen

Zavod za farmacijo in za preizkušanje zdravil nadaljuje delo kot samostojna zdravstvena delovna organizacija, dokler s posebnim aktom ne bo določen njegov nov status.

117. člen

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo izda poleg predpisov, za katere je pooblaščen po 35., 47., 48., 77., 83., 87., 89., 92. in 95. členu tega zakona, še natančnejše predpise o sistematičnem nadzorstvu nad živili in o številu vzorcev za preiskavo ter o mrliški pregledni službi.

Izvršilni predpisi, ki jih je po tem zakonu pooblaščen izdati republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo, morajo biti izdani do 31. decembra 1971.

118. člen

Ko se začne uporabljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. še veljavne določbe zakona o zdravstvenem varstvu in o zdravstveni službi v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 14-151/65);

2. zakon o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-116/67 in št. 22-165/68);

3. zakon o posebni arbitraži za reševanje sporov v zvezi s sklepanjem pogodb med zdravstvenimi zavodi in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja (Uradni list SRS, št. 16-117/67);

4. zakon o ustanovitvi republiškega zdravstvenega centra (Uradni list SRS, št. 26-216/67);

5. uredba o obveznem zdravniškem pregledu nosečih žena (Uradni list LRS, št. 6-25/51).

119. člen

Dokler ne bodo izdani izvršilni predpisi po tem zakonu, ostanejo v veljavi:

1. uredba o mrliški pregledni službi (Uradni list LRS, št. 11-79/48), razen 2., 7. in 29. člena;

2. pravilnik o zdravstvenem nadzorstvu in higien-sko-sanitarnih ukrepih v pekarnah (Uradni list LRS, št. 38-127/53);

3. pravilnik o minimalnih pogojih za ureditev in delo naravnih zdravilišč (Uradni list LRS, št. 23-156/62);

4. pravilnik o minimalnih pogojih za ureditev in delo obratnih ambulant (Uradni list SRS, št. 11-103/63);

5. pravilnik o izdajanju zdravniških spričeval in potrdil v zdravstvenih zavodih (Uradni list SRS, št. 28-296/65 in št. 41-206/66);

6. pravilnik o prijavi in kontroli rakavih bolnikov in o drugih tehničnih vprašanjih boja proti raku (Uradni list SRS, št. 4-36/66);

7. pravilnik za izvrševanje ukrepov v zvezi z zastrupitvami z živili (Uradni list SRS, št. 42-328/67);

8. pravilnik o minimalnih strokovnih in tehničnih pogojih za delo oddelkov za transfuzijo krvi v bolnišnicah in Zavoda SRS za transfuzijo krvi (Uradni list SRS, št. 25-201/68);

9. pravilnik o prostorih in opremi za opravljanje zasebne zdravniške prakse, o evidenci bolnikov ter o drugih strokovnih in tehničnih pogojih za oprav-

ljanje zasebne zdravstvene prakse (Uradni list SRS, št. 27-225/68);

10. pravilnik o minimalnih strokovnih in tehničnih pogojih za delo reševalne službe (Uradni list SRS, št. 31-225/69);

11. odredba o higienskih in sanitarnih ukrepih v brivskih in frizerskih obratih (Uradni list LRS, št. 24-128/51);

12. odredba o postopku pri odvzemanju vzorcev živil zaradi sanitarne preiskave (Uradni list LRS, št. 7-30/53);

13. odredba o obveznem zdravljenju tuberkuloznih bolnikov (Uradni list LRS, št. 16-75/56);

14. strokovna navodila za opravljanje mrliškega pregleda (Uradni list LRS, št. 11-86/48).

120. člen

Zdravstveni delavci, ki niso navedeni v 79. členu tega zakona, pa jim je bila po prej veljavnih predpisih priznana ustrezna strokovna izobrazba oziroma so si strokovno izobrazbo pridobili na ustreznih medicinskih šolah in jim je bil priznan temu ustrezen naziv, obdržijo svoj naziv in lahko opravljajo delo zdravstvenega varstva, za katero se zahteva strokovna izobrazba, ki jo imajo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

Dokler v skladu z zakonom o prenehanju Višje stomatološke šole v Mariboru (Uradni list SRS, št. 31-220/69) ta šola še dela, pridobivajo in obdržijo njeni diplomanti naziv »višji dentist« ter lahko opravljajo delo zdravstvenega varstva, za katero se zahteva strokovna izobrazba v skladu s pridobljenim nazivom po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

121. člen

Zdravstveni delavci, ki so dobili po doslej veljavnih predpisih dovoljenje za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti, obdržijo to pravico še naprej, če je potreba za opravljanje samostojne zdravstvene dejavnosti in če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

122. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporabljal pa se bo od 1. januarja 1971.

147.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva

Razglasa se zakon o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 190-9/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik

Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zdravstvenem zavarovanju in o obveznih oblikah zdravstvenega varstva

Prvi del

TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Delavci, kmetje in osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost v SR Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: zavarovanci), obvezno zavarujejo sebe in svoje družinske člane za zdravstveno varstvo in za druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja po določbah tega zakona in po določbah splošnih aktov skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

Ta zakon ureja tudi zdravstveno varstvo oseb, ki niso zajete z obveznim zdravstvenim zavarovanjem po prejšnjem odstavku, a jim je zdravstveno varstvo zagotovljeno po določbah tega zakona.

Tuji državljani, ki so zaposleni v SR Sloveniji pri jugoslovanskih organizacijah oziroma zasebnih delodajalcih ali po mednarodnih sporazumih, zavarujejo sebe in svoje družinske člane za zdravstveno zavarovanje pod enakimi pogoji kot delavci — jugoslovanski državljani.

Ta zakon določa tudi oblike zdravstvenega varstva in njihov obseg, ki so kot obvezne zagotovljene vsem občanom, ki stalno prebivajo na območju SR Slovenije.

2. člen

Zdravstveno zavarovanje zagotavljajo zavarovanci po načelih vzajemnosti in solidarnosti v samoupravnih skupnostih zdravstvenega zavarovanja.

V skupnostih zdravstvenega zavarovanja zavarovanci združujejo sredstva, potrebna za uveljavljanje zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja.

V skupnostih zdravstvenega zavarovanja zavarovanci v mejah zakona samostojno določajo zase in za svoje družinske člane (v nadaljnjem besedilu: zavarovane osebe) zdravstveno varstvo in druge pravice ter obveznosti iz zdravstvenega zavarovanja, obseg in raven pravic, pogoje in način njihove uporabe ter sredstva, ki so potrebna za njihovo uveljavljanje.

V skupnostih zdravstvenega zavarovanja morajo zavarovanci zavarovanim osebam obvezno zagotoviti vsaj tiste pravice iz zdravstvenega zavarovanja in vsaj v tistem obsegu, ki je določen s tem zakonom in z mednarodnimi pogodbami.

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja opravljajo tudi naloge glede zdravstvenega varstva oseb iz drugega odstavka 1. člena tega zakona.

3. člen

Delovne in druge organizacije, državni organi (v nadaljnjem besedilu: organizacije) in zasebni delodajalci svoje delavce ter učence v gospodarstvu oziroma učence poklicnih šol, ki so na praktičnem pouku pri organizaciji, v šoli ali pri zasebnem delodajalcu, obvezno zdravstveno zavarujejo za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo.

4. člen

Nihče ne sme vzeti, zmanjšati ali omejiti pravic, ki jih imajo zavarovane osebe po tem zakonu oziroma po splošnem aktu skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja lahko prenehajo samo v primerih, ki jih določa ta zakon; pravice zavarovanih oseb po splošnem aktu skupnosti zdravstvenega zavarovanja pa lahko prenehajo samo v primerih, ki jih določa splošni akt skupnosti.

5. člen

Zavarovane osebe uveljavljajo pravice iz zdravstvenega zavarovanja v breme skupnosti zdravstvenega zavarovanja tako, kot to določajo zakon, splošni akt skupnosti in pogodba o izvajanju in financiranju zdravstvenega zavarovanja.

6. člen

Zdravstveno zavarovanje je organizirano in se izvaja po načelih samoupravljanja zavarovancev v:

- skupnostih zdravstvenega zavarovanja delavcev,
- skupnostih zdravstvenega zavarovanja kmetov,
- skupnostih zdravstvenega zavarovanja oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost.

7. člen

Zavarovanci v skupnostih zdravstvenega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: skupnosti) urejajo medsebojna razmerja na samoupravnih osnovah in določajo take oblike organizacije in odločanja, ki na najbolj smotrni način omogočajo kar najneposrednejšo udeležbo zavarovancev pri zagotavljanju in izvajanju zdravstvenega zavarovanja, pri določanju pravic in obveznosti iz zdravstvenega zavarovanja ter pri ustvarjanju in krepitevi materialne osnove za zagotovitev in razširitev zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja.

8. člen

Sredstva za uveljavljanje in zagotavljanje pravic iz zdravstvenega zavarovanja se ustvarjajo s prispevki zavarovancev, delovnih in drugih organizacij ter drugih z zakonom določenih zavezancev, z udeležbo družbeno-političnih skupnosti, in z drugimi dohodki.

9. člen

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja, družbeno-politične skupnosti, zdravstvene delovne organizacije in njihova združenja ter delovne in druge organizacije sodelujejo pri programiranju, načrtovanju in pospeševanju zdravstvenega varstva in njegove materialne osnove, pri ustvarjanju kar najbolj ugodnih možnosti za uveljavljanje zdravstvenega varstva in za kar najbolj smotrno uporabo sredstev, ki so na voljo za zdravstveno zavarovanje ter pri razvijanju samoupravnih odnosov na tem področju.

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja sodelujejo tudi pri izvajanju preventivnih ukrepov in akcij, za katere so družbeno-politične skupnosti ter delovne in druge organizacije nosilke programov, zagotavljanja sredstev in organiziranja aktivnosti.

Sodelovanje po prejšnjih dveh odstavkih se uresničuje tako, da udeleženci enakopravno in po načelih družbenega dogovarjanja sprejemajo programe zdravstvenega varstva in sklepajo samoupravne sporazume, v katerih se dogovorijo o vsebini in oblikah sodelovanja ter o zagotavljanju sredstev, ki so potrebna za uresničevanje programov in nalog za razvoj zdravstvenega varstva, upoštevaje potrebe in možnosti družbe ter dosežke znanosti.

10. člen

Skupnosti iste kategorije v SR Sloveniji oblikujejo zvezo skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

11. člen

Skupnosti med seboj sodelujejo in se dogovarjajo o združevanju sredstev za izvajanje skupnih ukrepov in akcij, ki so širšega skupnega pomena za področje zdravstvenega zavarovanja.

12. člen

Skupnosti po načelu vzajemnosti pozavarujejo na ekonomskih osnovah večje rizike, ki utegnejo nastati pri izvajanju zdravstvenega zavarovanja.

13. člen

Denarni prejemki iz zdravstvenega zavarovanja, ki so že zapadli v plačilo, pa so ob smrti uživalca ostali neizplačani, se lahko podedujejo.

Drugi del

ZAVAROVANE OSEBE

1. Zavarovanci

14. člen

Za zavarovance — delavce po 1. členu tega zakona se štejejo osebe, ki so v SR Sloveniji:

1. v delovnem razmerju;

2. člani predstavniških teles in njihovih organov s stalno funkcijo ter izvoljene osebe v družbenih, združnih in samoupravnih organizacijah, zbornicah, združenjih in podobno, če jim je to edini ali glavni poklic in če prejema za to delo stalno mesečno povračilo;

3. člani obrtnih zadrug in člani ribiških zadrug, katerih edini ali glavni poklic je pridobitno delo v zadrugi;

4. začasno izven delovnega razmerja, dokler so redno prijavljene pri zavodu za zaposlovanje;

5. upokojenci in uživalci pravice do poklicne rehabilitacije in zaposlitve po predpisih o invalidskem zavarovanju, ki prebivajo v SR Sloveniji, ter jugoslovanski državljani, ki prejema pokojnino ali invalidnino izključno od tujih nosilcev zavarovanja, dokler prebivajo v SR Sloveniji, če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno;

6. na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo poln delovni čas;

7. učenci v gospodarstvu in učenci poklicnih šol, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktični pouk pri delovni organizaciji, v šoli ali pri zasebnem delodajalcu.

Za zavarovance — delavce po 1. točki prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki delajo najmanj polovico polnega delovnega časa; za zavarovance-delavce pa se štejejo tudi osebe, ki delajo manj kot polovico delovnega časa, vendar so zavarovane samo za nesrečo pri delu in obolenje za poklicno boleznijo.

Za invalide, ki delajo najmanj toliko delovnega časa, kolikor jim dopušča delovna zmožnost ter za matere, ki delajo skrajšani delovni čas po posebnih predpisih se šteje, da delajo poln delovni čas.

15. člen

Za zavarovance-delavce po tem zakonu se štejejo tudi jugoslovanski državljani, ki so bili zavarovani v SR Sloveniji oziroma so — če niso bili zavarovani — prebivali v SR Sloveniji, pa so stopili v tujini v delovno razmerje:

1. pri jugoslovanskih državnih organih ter delovnih in drugih organizacijah ali v gospodinjstvih zavarovan-

vancev, zaposlenih pri teh organih ali organizacijah oziroma v gospodinjstvih jugoslovanskih državljanov, zaposlenih pri mednarodnih organizacijah;

2. pri tujih organizacijah oziroma delodajalcih — po posebnem sporazumu — če obdržijo lastnost oseb, ki so v delovnem razmerju v SR Sloveniji, vendar jim pravice in dolžnosti iz delovnega razmerja mirujejo po predpisih o delovnih razmerjih;

3. pri mednarodnih in drugih organizacijah — po mednarodni pogodbi — če jim ni po statutu ali drugem splošnem aktu take organizacije zagotovljeno zdravstveno zavarovanje;

4. pri tujem delodajalcu — če so se zaposlili s posredovanjem jugoslovanskega zavoda za zaposlovanje in pred odhodom v tujino uredili svoje zavarovanje — če ta čas niso obvezno zdravstveno zavarovali pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja.

Jugoslovanski državljani iz SR Slovenije, ki stopijo v delovno razmerje pri tujem delodajalcu brez posredovanja jugoslovanskega zavoda za zaposlovanje ali brez poprejšnje ureditve svojega zavarovanja, se morajo obvezno zavarovati pri domačem nosilcu zavarovanja, če ta čas niso dolžni biti zdravstveno zavarovani pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja. V takem primeru se sklence zdravstveno zavarovanje z dnem prijave v zavarovanje.

Osebe iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena, ki so zdravstveno zavarovane pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja, morajo zdravstveno zavarovati svoje družinske člane, ki živijo v SR Sloveniji, če ni z njihovim zdravstvenim zavarovanjem v tujini zagotovljeno zdravstveno varstvo tudi njihovim družinskim članom.

Osebe iz drugega odstavka tega člena morajo zdravstveno zavarovati svoje družinske člane, ki živijo v SR Sloveniji, če ni z njihovim zdravstvenim zavarovanjem v tujini tudi njim zagotovljeno zdravstveno varstvo v SR Sloveniji. V takem primeru se sklence zdravstveno zavarovanje z dnem prijave v zavarovanje.

16. člen

Za zavarovance-kmete po 1. členu tega zakona se štejejo osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot svoj edini ali glavni poklic. Šteje se, da opravlja kmetijsko dejavnost kot svoj edini ali glavni poklic oseba:

— ki se kot lastnik, solastnik, zakupnik ali uživalec kmetijskega zemljišča ukvarja s kakršnokoli kmetijsko dejavnostjo in je zavezanec prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti, in sicer ne glede na to, ali je oproščena tega prispevka, in ne glede na to, ali ima še kakšne druge dohodke;

— ki je na podlagi proizvodnega sodelovanja deloma ali v celoti svoje kmetijsko zemljišče združila z obdelovalnim zemljiščem kmetijske gospodarske organizacije in je po uspehih svojega dela in za oddano zemljišče udeležena v dohodku kmetijske gospodarske organizacije, pa ni z njo v delovnem razmerju;

— ki se v pridobitne namene kot posameznik poklicno ukvarja z lovom, ribolovom ali s kakšno drugo kmetijsko dejavnostjo in je zavezanec prispevka iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti.

Za zavarovance-kmete se štejejo tudi člani gospodinjstva oseb iz prejšnjega odstavka, če jim ni na kakšni drugi podlagi zagotovljeno zdravstveno varstvo. Statut skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov določi, katere osebe se štejejo za člane gospodinjstva.

Za zavarovance-kmete po tem členu se ne štejejo tisti, ki se sicer ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, pa imajo pravico do zdravstvenega zavarovanja iz drugega naslova, in tudi ne njihovi družinski in gospodinjski člani.

Tuji državljani so kot kmetje zdravstveno zavarovani le, če imajo stalno prebivališče na območju SR Slovenije.

17. člen

Za zavarovance-osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost po 1. členu tega zakona, se pod pogojem, da opravljajo svojo dejavnost kot glavni ali edini poklic, štejejo:

1. osebe, ki opravljajo obrt ali obrti podobno dejavnost ali prevozniško dejavnost in so po predpisih registrirane ali evidentirane;

2. samostojni gostinci, ki opravljajo gostinsko dejavnost po predpisih o zasebnem gostinstvu;

3. književniki, skladatelji, umetniki ter prevajalci znanstvenih in književnih del, ki jim je priznana ta lastnost;

4. odvetniki, športniki, artisti, duhovniki, kolporterji tiska, prtljažni nosači in druge osebe, glede katerih so bile po dosedanjih predpisih sklenjene pogodbe o izvajanju socialnega zavarovanja.

5. druge osebe, ki opravljajo dejavnost, ki jo predpisi opredeljujejo za samostojno poklicno dejavnost.

18. člen

Če delajo v zasebni obrtni delavnici poleg lastnika delavnice tudi njegovi družinski člani s kvalifikacijo, potrebno za delo, ki se opravlja v obrtni delavnici, so ti družinski člani na svojo zahtevo lahko zavarovani kot obrtniki, če tudi sami plačujejo prispevek za svoje zavarovanje.

Če zakonec ali otroci zavarovanca-obrtnika, ki je umrl ali ki je zaradi bolezni izgubil opravilno sposobnost po veljavnih predpisih še naprej vodijo njegovo obrtno delavnico, se šteje, da opravljajo samostojno poklicno dejavnost po tem zakonu.

19. člen

Osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost in kmetijsko dejavnost so zdravstveno zavarovane po tisti dejavnosti, iz katere imajo pretežni del svojih dohodkov.

2. Družinski člani

20. člen

Za družinske člane zavarovancev iz 14., 15. in 17. člena tega zakona se štejejo:

1. ožji družinski člani: zavarovančev zakonec, zavarovančevi zakonski in nezakonski otroci, posvojenci in pastorki, če izpolnjujejo pogoje, določene s splošnim aktom skupnosti;

2. vzdrževani zavarovančevi starši, ožim in mačeha ter posvojitelj in posvojiteljica (v nadaljnjem besedilu: zavarovančevi starši), če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa skupnost.

Z obveznim zdravstvenim zavarovanjem so zajeti tudi družinski člani zavarovancev — tujih državljanov, ki so v delovnem razmerju v SR Sloveniji, dokler taki družinski člani živijo v Jugoslaviji, če ni z mednarodnimi pogodbami določeno drugače.

3. Pridobitev in prenehanje pravic

21. člen

Če ni v tem zakonu, drugače določeno, se lastnost zavarovane osebe pridobi z dnem, ko pri osebi nastane okoliščina, na katere podlagi je zavarovana, izgubi pa se, ko preneha ta okoliščina.

Lastnost zavarovanja po 17. členu tega zakona pridobi:

a) oseba iz 1., 2. in 5. točke prvega odstavka 17. člena z dnem vpisa samostojne poklicne dejavnosti v register oziroma evidenco, preneha pa biti zavarovanec z dnem črtanja iz tega registra oziroma evidence;

b) književnik, skladatelj, umetnik in prevajalec z dnem, ko mu je priznana ta lastnost po predpisih o pokojninskem zavarovanju, preneha pa biti zavarovanec z dnem, ko izgubi to lastnost;

c) odvetnik z dnem vpisa v imenik odvetnikov, preneha pa biti zavarovanec z dnem izbrisa iz tega imenika;

č) druge osebe pridobijo lastnost zavarovanja z dnem, ko so evidentirane pri ustrezni organizaciji, prenehajo pa biti zavarovanci z dnem izbrisa iz evidence.

22. člen

Lastnost zavarovane osebe se dokazuje z zdravstveno izkaznico.

23. člen

Lastnost zavarovane osebe ugotavlja skupnost na podlagi prijave v zavarovanje, vložene po predpisih o evidenci zdravstvenega zavarovanja. Lastnost zavarovane osebe prizna skupnost z izdajo zdravstvene izkaznice.

Če skupnost osebi, za katero je vložena prijava v zavarovanje, odreče lastnost zavarovane osebe, ji o tem izda pismeno odločbo čimprej, najkasneje pa v dveh mesecih po vložitvi prijave.

Če skupnost v roku iz prejšnjega odstavka ne izda odločbe, s katero odreče lastnost zavarovane osebe, se šteje, da je osebi priznana lastnost zavarovane osebe, dokler o tem ni izdana dokončna odločba.

Zoper dokončno odločbo, s katero skupnost odreče priznanje lastnosti zavarovane osebe, lahko prizadet zaradi varstva pravice do zdravstvenega zavarovanja vložijo tožbo pri pristojnem občinskem sodišču. Skupnost mora v pravnem pouku v dokončni odločbi izrečno opozoriti na pravico do vložitve tožbe.

24. člen

Zdravstveno varstvo je zagotovljeno zavarovancu od dneva, ko nastopi delo oziroma ko na drug način dobi lastnost zavarovanja, ali od poznejšega dneva, ko je izpolnjen pogoj predhodnega zavarovanja, pa do preteka tridesetega dne od dneva, ko neha biti zavarovanec.

Kot dan nastopa dela se šteje tudi dan, ko zavarovanec odide na pot, da nastopi delo oziroma dolžnost po sklepu o sprejemu na delo.

Zavarovanec, pri katerem nastane zaradi bolezni ali poškodbe med trajanjem zavarovanja (prvi odstavek tega člena) začasna nezmožnost za delo, se zdravi tudi po prenehanju zavarovanja, in sicer vse dotlej, dokler traja nezmožnost za delo zaradi te bolezni oziroma poškodbe.

Zdravstveno varstvo po tem zakonu je zagotovljeno zavarovani osebi tudi tisti čas, ko je v zavodu za varstvo in zdravljenje, kamor je bila oddana zaradi izvršitve varnostnega ukrepa, in sicer vse dotlej, dokler ima lastnost zavarovane osebe po tem zakonu.

Če prestaja zavarovanec kazni zapora ali strogega zapora, mu je zagotovljeno zdravstveno varstvo po drugih predpisih, ne pa po tem zakonu.

25. člen

Zavarovančevim družinskim članom je zagotovljeno zdravstveno varstvo v tistem obsegu, v katerem je zagotovljeno samemu zavarovancu, po katerem imajo pravico do zdravstvenega zavarovanja in pod pogoji, ki jih določi skupnost.

26. člen

Če zdravnik med zdravljenjem zavarovanca-delavca, ki dobiva nadomestilo osebnega dohodka, ugotovi, da se je njegovo zdravstveno stanje izboljšalo in da bi bilo delo koristno za hitrejšo povrnitev polne delovne zmožnosti, lahko odredi, naj dela zavarovanec določen čas na ustreznem delovnem mestu s skrajšanim delovnim časom. Tako delo sme trajati najdlje eno leto.

Organizacija, pri kateri je zavarovanec-delavec v delovnem razmerju, mora v primeru iz prejšnjega odstavka zavarovancu preskrbeti delo s skrajšanim delovnim časom. Tega je lahko oproščena, če občinski upravni organ, ki je pristojen za delo, ugotovi, da pri njej sploh ni ali za določen čas ni možnosti za delo s skrajšanim delovnim časom.

Tretji del

OSEBE, KI JIM JE ZAGOTOVLJENO ZDRAVSTVENO VARSTVO PO TEM ZAKONU

27. člen

Zdravstveno varstvo je v obsegu, v kakršnem je zagotovljeno z zakonom in s splošnim aktom skupnosti zavarovancem-delavcem v primeru bolezni in nesreče izven dela, zagotovljeno rednim študentom višjih in visokih šol ter fakultet in umetniških akademij v SR Sloveniji, dokler imajo status rednega študenta, ne glede na to, ali bi lahko uživali zdravstveno varstvo kot družinski člani zavarovancev iz 14. in 17. člena tega zakona ali ne.

Ožji družinski člani rednih študentov iz prejšnjega odstavka imajo zagotovljeno zdravstveno varstvo pod pogoji, ki so določeni za ožje družinske člane zavarovancev-delavcev.

Zdravstveno varstvo po prejšnjih dveh odstavkih je zagotovljeno, dokler ima študent status rednega študenta in ne glede na dobo predhodnega zavarovanja (53. člen).

28. člen

Zdravstveno varstvo je v obsegu, ki je zagotovljeno z zakonom in s splošnim aktom skupnosti zavarovancem-delavcem v primeru bolezni in nesreče izven dela, zagotovljeno španskim borcem in borcem narodno-osvobodilne vojne, ki imajo čas udeležbe v vojni ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodno-osvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju najmanj od 1. januarja 1945 do 15. maja 1945 ter njihovim ožjim družinskim članom, če niso zavarovane osebe po določbah tega zakona (14. do 20. člen).

Borci narodno-osvobodilne vojne pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 ter španski borci, ki niso zavarovanci po tem zakonu (14. do 18. člen), imajo zase poleg pravic po prejšnjem odstavku še pravico do podaljšanega ali nadomestnega bolnišničnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih po 50. členu tega zakona.

29. člen

Zdravstveno varstvo je v obsegu, ki je določen z zakonom in s splošnim aktom skupnosti za zavarovance-delavce v primeru bolezni in nesreče izven dela, zagotovljeno tudi temle osebam:

1. uživalcem stalnih priznavalnin oziroma stalne družbene denarne pomoči, ki jim jih dodeli družbenopolitična skupnost, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na drugi podlagi ali po drugih predpisih;

2. osebam na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne dobivajo osebnega dohodka, če delajo najmanj polovico polnega delovnega časa;

3. učencem strokovnih šol pod pogoji, ki so določeni za otroke zavarovancev-delavcev;

4. otrokom, ki jih je zavarovanec vzel k sebi in jih preživlja: vnukom, bratom, sestram in drugim k sebi vzetim otrokom, pod pogoji, ki so določeni za otroke zavarovancev-delavcev;

5. osebam na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega prekinile delovno razmerje, če ta čas dobivajo štipendijo in nimajo statusa rednega študenta;

6. osebam, ki jih pošlje organizacija pred sklenitvijo delovnega razmerja kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se tam strokovno usposobijo ali izpopolnijo;

7. osebam, ki se udeležujejo mladinskih delovnih akcij ali organiziranih javnih del, če delajo na takih delih najmanj šest ur na dan;

8. osebam, ki se pri opravljanju dolžnosti po predpisih o varstvu pred požarom ali kot pripadniki gasilskih enot med strokovnim izobraževanjem ali izpopolnjevanjem poškodujejo ali zaradi te dejavnosti ali v zvezi s to dejavnostjo zbolijo;

9. osebam, ki kot pripadniki teritorialnih enot pri izvajanju nalog teritorialne enote ali kot pripadniki civilne zaštite zaradi te dejavnosti oziroma v zvezi z njo zbolijo;

10. osebam, ki so na predvojaškem pouku — taborjenju;

11. uživalcem invalidnine po predpisih o invalidskem zavarovanju, ki niso na kakšni drugi podlagi po tem zakonu zavarovani za vse zavarovane primere; taki uživalci invalidnine so zavarovani samo za primer, če jim je potrebno zdravljenje v zvezi s poškodbo ali boleznijo, ki je povzročila telesno okvaro, zaradi katere imajo pravico do invalidnine.

Zdravstveno varstvo po prejšnjem odstavku ni zagotovljeno tistim, ki so zavarovanci po 14. členu tega zakona ali njihovi družinski člani.

Osebam iz prvega odstavka tega člena, ki so zavarovanci po 16. in 17. členu tega zakona ali njihovi družinski člani, je zagotovljena razlika do obsega zdravstvenega varstva za zavarovance-delavce in njihove družinske člane.

Zdravstveno varstvo po tem členu je zagotovljeno tudi ožjim družinskim članom oseb iz 1., 2. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

30. člen

Zdravstveno varstvo je v obsegu, ki ga določata zakon in splošni akt skupnosti za zavarovance-delavce v primeru nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo, zagotovljeno tudi temle osebam:

1. osebam na strokovni usposobitvi ali prekvalifikaciji, ki jo organizira zavod za zaposlovanje;

2. učencem strokovnih šol in gimnazij ter študentom višjih in visokih šol, fakultet in umetniških aka-

demij, kadar opravljajo praktično delo v zvezi s poukom;

3. pripadnikom teritorialnih enot in civilne zaštite, ki se poškodujejo pri izvajanju nalog teritorialne enote oziroma civilne zaštite;

4. osebam, ki so na pouku v oddelkih predvojaške vzgoje;

5. osebam, ki se udeležujejo organiziranih javnih del ali mladinskih delovnih akcij, če jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo na kakšni drugi podlagi;

6. osebam, ki pretrpijo poškodbo na določenih javnih akcijah ali pri opravljanju določenih javnih funkcij ali dolžnosti, če so po predpisih o invalidskem zavarovanju med tako aktivnostjo zavarovane za invalidnost kot posledico nesreče pri delu.

Osebam iz prejšnjega odstavka je zagotovljeno zdravstveno varstvo po tem členu, če jim ni to varstvo zagotovljeno kot zavarovancem-delavcem.

31. člen

Zdravstveno varstvo je v obsegu, ki je določen z zakonom in s splošnim aktom skupnosti za zavarovance-kmete, zagotovljeno tudi temle osebam:

1. preužitkarjem in njihovim zakoncem, ki jim je kmečki preužitek glavni vir za preživljanje, če niso v ožjem sorodstvu z zavarovancem;

2. uživalcem stalnih preživalin, ki jih prejema od občinskih skupščin oziroma od delovnih organizacij in njihovim ožjim družinskim članom;

3. članom družinske in gospodinske skupnosti lastnika kmetijskega zemljišča, zavarovanca po 14. ali 17. členu tega zakona, ki se na zavarovanečem zemljišču ukvarja s kmetijsko dejavnostjo kot z edinim ali glavnim poklicem, niso pa z njim v delovnem razmerju in tudi ne spadajo med družinske člane zavarovanca po 20. členu tega zakona.

Četrti del

OBEVNE OBLIKE ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

I. poglavje

Obvezne oblike zdravstvenega varstva in njihov obseg

32. člen

Obvezne oblike zdravstvenega varstva, ki so zagotovljene vsem občanom, ki stalno prebivajo v SR Sloveniji in so državljani SFR Jugoslavije, so naslednje:

1. odkrivanje, preprečevanje, zatiranje in zdravljenje tuberkuloze, veneričnih in drugih nalezljivih bolezni, za katere velja po zakonu obveznost prijave;

2. nega in zdravljenje tistih duševnih bolnikov, ki utegnejo zaradi narave ali stanja bolezni spraviti v nevarnost svoje življenje in življenje drugih ljudi ali poškodovati materialne dobrine okolice;

3. zdravstveno varstvo žensk v zvezi z nosečnostjo, porodom, materinstvom in kontracepcijo;

4. popolno zdravstveno varstvo novorojenčkov, dojenčkov, predšolskih in šolskih otrok do dopolnjenega 15. leta starosti;

5. zdravstveno varstvo šolske mladine do dopolnjenega 18. leta starosti in rednih študentov do 26. leta starosti;

6. zdravstveno varstvo mladine do dopolnjenega 18. leta starosti, ki je prijavljena pri zavodu za zaposlovanje, pa ji kljub zmožnosti za delo začasno ni mogoče zagotoviti zaposlitve;

7. aktivnost za zgodnje odkrivanje malignih obolenj, sladkorne bolezni, mišičnih in živčno-mišičnih obolenj ter njihovo zdravljenje;

8. aktivnost za organizirano zdravstveno vzgojo prebivalstva.

Obvezne oblike zdravstvenega varstva iz prejšnjega odstavka se dajajo občanom v obsegu in po merilih, ki so določena v 33. do 40. členu tega zakona.

33. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva za odkrivanje, preprečevanje, zatiranje in zdravljenje tuberkuloze, veneričnih in drugih nalezljivih bolezni, za katere velja po zakonu obveznost prijave (1. točka prvega odstavka 32. člena), obsega:

— odkrivanje nalezljivih bolezni z ugotavljanjem njihovih povzročiteljev in z zasledovanjem trajanja kužnosti;

— zdravstveno nadzorstvo klicenoscev in oseb iz njihove okolice;

— obvezne imunizacije in revakcinacije proti nalezljivim boleznim;

— karanteno oseb, ki so prišle v dotik z bolnikom ali s kužnim materialom; dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo pri bolnikih v zvezi z nalezljivo boleznijo; izolacijo bolnikov in prevoz bolnikov z akutnimi nalezljivimi boleznimi ter izvenbolnišnično in bolnišnično zdravljenje, če je tako zdravljenje predpisano.

Pri tuberkulozi in spolnih boleznih obsega ta oblika zdravstvenega varstva še:

a) — fluorografske preglede prebivalstva v starosti nad 25 let;

— zdravniške preglede oseb, pri katerih je podan sum ali pri katerih obstaja utemeljena možnost svežega ali povratnega obolenja za tuberkulozo;

— bolnišnično in izvenbolnišnično zdravljenje ter patronažo tuberkuloznih bolnikov;

— tuberkulinsko testiranje, retestiranje in BCG vakcinacije;

b) — odkrivanje spolnih bolezni ob drugih zdravniških pregledih z dodatnimi preiskavami, če se utemeljeno sumi, da gre za spolno bolezen;

— zdravniške preglede z ustreznimi preiskavami oseb, pri katerih je podan sum ali utemeljena možnost obolenja za spolno boleznijo;

— bolnišnično zdravljenje luesa v nalezljivem stadiju ter izvenbolnišnično zdravljenje in patronažo spolnih bolnikov;

— preventivne serološke preglede na lues pri nosečnicah.

34. člen

Obvezna oblika nege in zdravljenja tistih duševnih bolnikov, ki utegnejo zaradi narave in stanja bolezni spraviti v nevarnost svoje življenje in življenje drugih ljudi ali poškodovati materialne dobrine okolice (2. točka prvega odstavka 32. člena), obsega:

— bolnišnične in izvenbolnišnične zdravniške preglede ter zdravljenje in nego tistih duševnih bolnikov, ki so nevarni zase in za okolico ter patronažo ali socialno službo;

— psihiatrično nadzorstvo nad bolniki v socialnih zavodih.

35. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva žensk v zvezi z nosečnostjo, porodom, materinstvom in kontracepcijo (3. točka prvega odstavka 32. člena) obsega:

a) — zdravstveno nadzorstvo nosečnic z zdravniškimi pregledi ter patronažo nosečnic;

— izvenbolnišnično oziroma bolnišnično zdravljenje nosečnic v zvezi z nosečnostjo;

b) — strokovna pomoč pri porodu ter nego in zdravljenje porodnice;

c) — zdravniške preglede in zdravljenje otročnice v zvezi s porodom in babiško nego;

č) — zdravniške preglede in svetovanja kontracepcije za ženske v rodnem obdobju.

36. člen

Obvezna oblika popolnega zdravstvenega varstva novorojenčkov, dojenčkov, predšolskih in šolskih otrok do dopolnjenega 15. leta starosti (4. točka prvega odstavka 32. člena) obsega vse strokovno potrebne in racionalno uporabljene ukrepe za čim popolnejše in čim učinkovitejše zdravstveno varstvo te skupine prebivalstva.

37. člen

Obvezna oblika zdravstvenega varstva šolske mladine do dopolnjenega 18. leta starosti in rednih študentov do 26. leta starosti (5. točka prvega odstavka 32. člena) obsega:

— sistematične preglede, varstvo in zdravljenje zob;

— preprečevanje, zatiranje in zdravljenje revmatične mrzlice;

— protetične in rehabilitacijske ukrepe pri okvari vida, pri anomalijah vida in sluha ter pri ortopedskih anomalijah in deformacijah.

38. člen

Zdravstveno varstvo mladine do dopolnjenega 18. leta starosti, ki je prijavljena pri zavodu za zaposlovanje, pa ji kljub zmožnosti za delo začasno ni mogoče zagotoviti zaposlitve, obsega obvezne oblike iz 37. člena tega zakona.

39. člen

Obvezna oblika aktivnosti za zgodnje odkrivanje malignih obolenj, sladkorne bolezni, mišičnih in živčno-mišičnih obolenj ter njihovo zdravljenje (7. točka prvega odstavka 32. člena) obsega:

a) — odkrivanje (detekcija) in zdravljenje zanesljivo ugotovljenih predrakastih obolenj v vseh zdravstvenih delovnih organizacijah;

— zdravljenje vseh malignih obolenj;

— periodične zdravniške kontrolne preglede rakavih bolnikov po zdravljenju, njihovo medicinsko rehabilitacijo ter patronažno nadzorstvo;

b) — odkrivanje in zdravljenje sladkorne bolezni v zdravstvenih delovnih organizacijah, medicinsko rehabilitacijo ter patronažno nadzorstvo;

— pregled urina na sladkor pri fluorografiranju;

c) — odkrivanje (detekcija) in zdravljenje mišičnih in živčno-mišičnih obolenj v vseh zdravstvenih delovnih organizacijah ter medicinsko rehabilitacijo;

— redne kontrolne preglede in izvenbolnišnično zdravljenje ter patronažno nadzorstvo;

— medicinsko indicirane ortopedske pripomočke.

40. člen

Obvezna oblika aktivnosti za organizirano zdravstveno vzgojo prebivalstva (8. točka prvega odstavka 32. člena) obsega programirano zdravstveno vzgojo v zvezi z obveznimi oblikami zdravstvenega varstva.

Programirana zdravstvena vzgoja se opravlja v obliki organiziranih predavanj, seminarjev, letakov, brošur, skupinskih demonstracij in podobno ter v obliki skupinskega dela z določenimi vrstami bolnikov.

41. člen

V skladu s tem zakonom in z družbenimi dogovori se s pogodbami o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva natančneje določi izvajanje obveznih oblik zdravstvenega varstva po 33. do 40. členu tega zakona.

II. poglavje

Nosilci zagotavljanja in financiranja obveznih oblik zdravstvenega varstva

42. člen

Obvezne oblike zdravstvenega varstva zagotavljajo zavarovanim osebam skupnosti.

Osebe, ki niso zajete z obveznim zdravstvenim zavarovanjem, ta zakon pa jim zagotavlja zdravstveno varstvo, uveljavljajo obvezne oblike zdravstvenega varstva pri skupnostih zdravstvenega zavarovanja delavcev (osebe iz 27. do 30. člena) oziroma pri skupnostih zdravstvenega zavarovanja kmetov (osebe iz 31. člena).

43. člen

K zagotovitvi sredstev za stroške, ki jih imajo skupnosti za obvezne oblike zdravstvenega varstva po tem zakonu, prispevajo tudi družbeno-politične skupnosti. Merila za prispevek družbeno-političnih skupnosti in način uveljavljanja tega prispevka se določijo s posebnim zakonom, upoštevaje finančne zmožljivosti skupnosti in programe zdravstvenega varstva.

Zakon po prejšnjem odstavku mora biti sprejet vsaj dva meseca pred začetkom leta oziroma obdobja, za katero naj velja.

44. člen

Osebe, ki niso navedene v 42. členu tega zakona, uveljavljajo obvezne oblike zdravstvenega varstva pri skupnosti po sporazumu, ki ga sklene občinska skupščina s skupnostjo.

45. člen

Sredstva za kritje stroškov za obvezne oblike zdravstvenega varstva za osebe iz 44. člena tega zakona zagotavljajo občine, na katerih območju stalno prebivajo osebe, upravičene do tega varstva.

K zagotavljanju sredstev po prejšnjem odstavku prispevajo tudi osebe, ki so upravičene do tega varstva. Občinska skupščina predpiše obliko in višino tega prispevka ter merila za oprostitev plačevanja. Sredstva iz tega prispevka se zbirajo v občinskem proračunu.

46. člen

Občinske skupščine lahko s svojimi odloki vpelejo in zagotovijo za osebe iz 44. člena tega zakona še druge oblike zdravstvenega varstva, ki niso zajete v obveznih oblikah po tem zakonu; morajo pa hkrati zagotoviti tudi sredstva za kritje stroškov tistih oblik zdravstvenega varstva, ki so jih zagotovile s svojimi odloki.

Osebe, ki jim je po odlokih občinskih skupščin iz prejšnjega odstavka zagotovljeno zdravstveno varstvo, uveljavljajo to varstvo pri skupnostih po sporazumu, ki ga sklene občinska skupščina s skupnostjo.

Peti del

ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE DELAVCEV

I. poglavje

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja
v primeru bolezni in nesreče izven dela

47. člen

Zavarovanci-delavci si s splošnimi akti v svojih skupnostih določajo in zagotavljajo zase in za svoje družinske člane:

1. obvezne oblike zdravstvenega varstva v obsegu ki je določen s tem zakonom (32. do 40. člen);
 2. pravice iz zdravstvenega zavarovanja, ki so kot minimalne določene v mednarodnih pogodbah, ki jih je ratificirala SFR Jugoslavija;
 3. druge oblike zdravstvenega varstva, ki si jih samostojno določijo;
 4. denarna nadomestila in druge denarne dajatve iz zdravstvenega zavarovanja v primerih, ki jih določa zakon in v primerih, ki jih določijo skupnosti same;
 5. druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja, ki jih vpeljejo skupnosti.
- Skupnosti določijo druge oblike zdravstvenega varstva, denarne dajatve in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja v takšnem obsegu, da ga lahko pokrijejo s svojimi dohodki.

48. člen

Zavarovancem-delavcem je zagotovljeno zdravstveno varstvo in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja s pridobitvijo lastnosti zavarovane osebe, če to ni odvisno od predhodnega zavarovanja in od drugih pogojev po določbah tega zakona in splošnih aktov skupnosti.

49. člen

Oblike zdravstvenega varstva, ki jih določa ta zakon kot obvezne, uveljavljajo zavarovane osebe v celoti v breme skupnosti.

Pri drugih oblikah zdravstvenega varstva lahko skupnost določi, da zavarovane osebe prispevajo k stroškom zdravstvenega varstva, oziroma določi, kolikšen del stroškov gre na račun skupnosti.

Prispevek zavarovanih oseb k stroškom za posamezne oblike zdravstvenega varstva mora biti strokovno opravičljiv in družbeno utemeljen in tak, da ne odvraca zavarovanih oseb od uporabe zdravstvenega varstva.

50. člen

Borci narodnoosvobodilne vojne pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 ter španski borci, ki so zavarovani po 14. in 17. členu tega zakona, imajo zase poleg pravic iz zdravstvenega zavarovanja po določbah tega zakona in splošnih aktov skupnosti, pri kateri so zavarovani, še pravico do podaljšanega ali nadomestnega bolnišničnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih, če jih na takšno zdravljenje napoti zdravniška komisija.

Stroški za podaljšano ali nadomestno bolnišnično zdravljenje po prejšnjem odstavku se v celoti krijejo iz proračuna SR Slovenije, če po splošnih aktih skupnosti stroški za takšno zdravljenje ne gredo v njeno breme ali če po posebnih predpisih ti stroški ne bremenijo kakšnega drugega proračuna, delovne ali druge organizacije. Če stroški za takšno zdravljenje gredo

v breme skupnosti, drugega proračuna ali organizacije v manjšem znesku, se iz proračuna SR Slovenije krije razlika. Če po splošnih aktih skupnosti oziroma po posebnih predpisih zavarovane osebe prispeva k tem stroškom, se njegov prispevek ne všteva med stroške, ki se krijejo iz proračuna SR Slovenije.

51. člen

Skupnosti določajo v mejah zakona pravice zavarovancev do denarnega nadomestila v zvezi z zdravstvenim varstvom in njegovo višino ter pogoje za pridobitev in način uveljavljanja.

52. člen

Zavarovancem-delavcem je nadomestilo osebnega dohodka zagotovljeno:

1. med začasno zadržanostjo od dela v zvezi z uživanjem zdravstvenega varstva;
2. med porodniškim dopustom za čas, ki je kot najmanjši določen z zakonom in za čas, ko zavarovanka do osmega meseca otrokove starosti dela štiri ure na dan;
3. med zadržanostjo od dela zaradi nege obbolelega otroka, starega do treh let;
4. ko zaradi določenega zdravljenja ali medicinskih preiskav, ki jih ni mogoče opraviti izven zavarovancevega delovnega časa, ne morejo delati;
5. za čas nujnega zdravljenja po predpisih o vojaških vojnih invalidih;
6. ko je izoliran kot bacionosec ali zaradi nalezljive bolezni v njegovi okolici.

V primerih iz prejšnjega odstavka gre zavarovancu nadomestilo od prvega dne zadržanosti; nadomestilo gre v breme organizacije oziroma zasebnega delodajalca za prvih 30 dni zadržanosti v primerih iz 1., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

Nadomestilo osebnega dohodka po prvem odstavku tega člena gre samo zavarovancu-delavcu, ki ima pravico do osebnega dohodka, povračila ali nagrade ali pravico do nadomestila osebnega dohodka po predpisih o delovnih razmerjih.

53. člen

Zavarovane osebe imajo pravico do nadomestila osebnega dohodka po 52. členu tega zakona pod pogojem, da ima najmanj tri mesece neprekinjenega zavarovanja oziroma šest mesecev zavarovanja s prekinitvami v zadnjih dvanajstih mesecih pred nastopom primera, ki mu daje pravico do nadomestila (doba predhodnega zavarovanja).

V primerih iz 2., 3. in 6. točke prvega odstavka 52. člena tega zakona gre zavarovancu nadomestilo osebnega dohodka ne glede na dobo predhodnega zavarovanja.

Skupnosti določijo primere, ko se doba predhodnega zavarovanja ne zahteva, lahko pa tudi skrajšajo dobo predhodnega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena.

54. člen

Osebe iz 1. do 3. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona imajo v primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka 52. člena tega zakona pravico do nadomestila osebnega dohodka tudi ob začasni nezmožnosti za delo, ki nastane v 30 dneh po prenehanju delovnega razmerja, če se v 30 dneh prijavijo pristojnemu zavodu za zaposlovanje in če imajo neposredno pred prenehanjem delovnega razmerja dobo predhodnega zavarovanja (53. člen).

55. člen

Osnova za nadomestilo osebnega dohodka je po-prečni osebni dohodek, ki ga je delavec dosegel za poln delovni čas v letu pred letom, v katerem je nastal primer, po katerem ima pravico do nadomestila. Če delavec ni dobival osebnega dohodka, ampak nadomestilo, se v osnovo vzame znesek, od katerega se je odmerilo nadomestilo.

56. člen

Nadomestilo osebnega dohodka med porodniškim dopustom znaša 100 % od osnove.

Razen v primeru iz prejšnjega odstavka, določi višino nadomestila osebnega dohodka za čas, ko gre nadomestilo v breme skupnosti in za čas, ko gre nadomestilo v breme zasebnega delodajalca, skupnost, organizacija pa za čas, ko gre nadomestilo v njeno breme.

Nadomestilo, ki ga določi skupnost oziroma organizacija, ne more biti manjše kot 60 % od osnove in ne manjše od minimalnega osebnega dohodka, ki ga določajo predpisi. To velja tudi za primer, ko zavarovanec dobiva nadomestilo osebnega dohodka v času zdravljenja v stacionarnem zdravstvenem zavodu.

57. člen

Zavarovanec v delovnem razmerju pri jugoslovanskem organu ali organizaciji v tujini ali v gospodinjstvu zavarovanca, zaposlenega pri takemu organu ali organizaciji, oziroma zavarovanca, ki je zaposlen pri mednarodni organizaciji (1. točka prvega odstavka 15. člena) ter zavarovanec, ki ga je organizacija poslala v tujino, da tam opravlja določene zadeve ali naloge, ali ga je poslala na strokovno usposobitev, ima tisti čas, ko ne more delati, namesto pravice do nadomestila pravico do osebnega dohodka oziroma dnevnic ali štipendije.

Osebni dohodek, dnevnice oziroma štipendije izplačuje na svoj račun organ, organizacija ali delodajalec, pri katerem je zavarovanec iz prejšnjega odstavka zaposlen oziroma od katerega dobiva štipendijo. Izjemoma izplača zavarovancu, ki je zaposlen pri delodajalcu kot hišna pomoč, osebni dohodek za prvih 30 dni sam delodajalec, potem pa se mu izplačuje nadomestilo na račun skupnosti.

Zavarovanci, ki so se po posebnem sporazumu zaposlili v tujini, obdržali pa so lastnost osebe, ki je v delovnem razmerju v Jugoslaviji, imajo pravico do nadomestila osebnega dohodka na račun skupnosti, dokler so v tujini, če jim ni za ta čas po sporazumu zagotovljeno nadomestilo od tujega delodajalca.

Zavarovanci, ki so stopili v delovno razmerje v tujini po mednarodni pogodbi ali pri tujem delodajalcu, pa so zavarovani po tem zakonu, imajo, kadar ne morejo delati, pravico do nadomestila osebnega dohodka na račun skupnosti samo, dokler so v Jugoslaviji.

Kadar imajo zavarovanci iz prvega do četrtega odstavka tega člena pravico do nadomestila osebnega dohodka, se vzame kot osnova za nadomestilo osnova, ki je podlaga za obračunavanje in plačevanje prispevka za zdravstveno zavarovanje v Jugoslaviji.

58. člen

Osebe na ladjah ima tisti čas, ko je ladja v tujini, med začasno nezmožnostjo za delo namesto nadomestila pravico do osebnega dohodka na račun organizacije, ki ji pripada ladja.

Zavarovanci iz prejšnjega odstavka, ki so se morali zaradi narave bolezni izkrcati v tujem pristanišču in oditi v bolnišnico, imajo pravico do nadomestila osebnega dohodka na račun skupnosti za čas, ko gre po določbah tega zakona nadomestilo osebnega dohodka v breme skupnosti.

59. člen

Zavarovanka v delovnem razmerju pri jugoslovanskem organu ali organizaciji v tujini ali v gospodinjstvu zavarovanca, zaposlenega pri takem organu ali organizaciji oziroma zavarovanca, ki je zaposlen pri mednarodni organizaciji (1. točka prvega odstavka 15. člena) in zavarovanka, ki odide v tujino, da tam opravlja določene zadeve ali naloge, ali odide na strokovno izpopolnitev, ima med porodniškim dopustom namesto pravice do nadomestila osebnega dohodka po tem zakonu pravico do osebnega dohodka, dnevnic ali štipendije.

Osebni dohodek, dnevnice oziroma štipendije izplačuje zavarovanki iz prejšnjega odstavka na svoj račun organ, organizacija ali delodajalec, pri katerem je zaposlena oziroma od katerega dobiva štipendijo. Izjemoma izplačuje zavarovanki, ki je zaposlena v gospodinjstvu zavarovanca iz prejšnjega odstavka, osebni dohodek za prvih 30 dni delodajalec na svoj račun, potem pa se ji izplačuje nadomestilo na račun skupnosti.

Zavarovanka, ki se je po posebnem sporazumu zaposlila v tujini, obdržala pa je lastnost osebe v delovnem razmerju v Jugoslaviji, ima pravico do nadomestila osebnega dohodka na račun skupnosti tudi za tisti čas, ko je v tujini, če ji ni ta čas po sporazumu zagotovljeno nadomestilo od tujega delodajalca.

Zavarovanka, ki je stopila v delovno razmerje v tujini po mednarodni pogodbi ali pri tujem delodajalcu, zavarovana pa je po tem zakonu, ima med porodniškim dopustom pravico do nadomestila osebnega dohodka na račun skupnosti samo, dokler je v Jugoslaviji.

Kadar ima zavarovanka iz prvega do četrtega odstavka tega člena pravico do nadomestila osebnega dohodka, se vzame kot osnova za nadomestilo osnova, ki je podlaga za obračunavanje in plačevanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje v Jugoslaviji.

II. poglavje

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo

60. člen

Osebam, ki so po tem zakonu zdravstveno zavarovane za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo, so zagotovljene te pravice:

1. do zdravstvenega varstva, zlasti preventivnega varstva, ki obsega izvajanje ukrepov, da se odvrtačo in preprečujejo nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo;

2. do vseh vrst zdravstvene pomoči in ortopedskih sredstev, da delavci ozdravijo in se rehabilitirajo od posledic nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo ter da se povrne njihova delovna zmožnost.

3. do nadomestila osebnega dohodka za ves čas, ko traja začasna zadržanost od dela, ki jo je povzročila nesreča pri delu oziroma obolenje za poklicno boleznijo in do potnih stroškov v zvezi z zdravstvenim varstvom in rehabilitacijo.

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo so zagotovljene zavarovancem-delavcem ne glede na dobo predhodnega zavarovanja (53. člen).

Za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo se štejejo poškodbe in bolezni, ki jih določajo predpisi o invalidskem zavarovanju.

61. člen

Med ukrepe za odvratanje in preprečevanje nesreč pri delu in obolenj za poklicno boleznijo spadajo zlasti:

1. ukrepi, ki jih storijo skupnosti v okviru programa dejavnosti za izboljšanje zdravja s strokovnimi medicinskimi ukrepi;

2. analiza in ocena z vidika zdravstvenega varstva tistih delovnih mest, ki so posebno nevarna za življenje in zdravje delavcev;

3. organizacija prve pomoči na delovnih mestih in nadzorstvo nad izvajanjem te pomoči;

4. zdravstveni pregledi delavcev, ki prvič stopijo na delo in preventivni zdravstveni pregledi delavcev;

5. posebno zdravstveno varstvo nad delavci z zmanjšano delovno zmogljivostjo;

6. zdravstveni pregledi delavcev, ki so jih organizacije dolžne opraviti po posebnih predpisih za varstvo okolice in tudi pregledi, pri katerih se ugotavlja zdravstvena zmožnost za delo na posameznih delovnih mestih ali pa se z njimi izpolnjujejo obveznosti organizacij v zvezi s predpisi o varstvu pri delu;

7. zdravstvena prosveta in vzgoja delavcev v zvezi z varstvom pri delu.

Stroške ukrepov po 1. točki prejšnjega odstavka nosijo skupnosti, po 2. do 7. točki pa organizacije in zasebni delodajalci. Organizacije in zasebni delodajalci plačajo tudi stroške za zdravstvene preglede po posebnih predpisih.

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo določi obseg zdravstvenega pregleda delavcev, ki prvič stopijo na delo.

62. člen

Skupnosti s svojimi splošnimi akti podrobneje določijo preventivne zdravstvene ukrepe, s katerimi se odvratajo in preprečujejo nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo.

V svojem prizadevanju za preprečevanje nesreč pri delu in obolenj za poklicno boleznijo sodelujejo skupnosti z zdravstvenimi in drugimi organizacijami.

V pogodbi o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva se v skladu s programom zdravstvenega varstva podrobneje določijo naloge zdravstvenega varstva pri delu ter ukrepi za izvajanje tega varstva in njegov obseg.

63. člen

Nadomestilo osebnega dohodka med začasno zadržanostjo od dela, ki jo je povzročila nesreča pri delu ali obolenje za poklicno boleznijo, znaša 100% od osnove za čas, ko gre nadomestilo v breme skupnosti in ko gre nadomestilo za prvih 30 dni v breme zasebnega delodajalca.

Višino nadomestila osebnega dohodka med začasno zadržanostjo od dela zaradi nesreče pri delu ali zaradi obolenja za poklicno boleznijo za prvih 30 dni, ko gre v breme organizacije, določi organizacija sama. Nadomestilo v tem primeru ne sme biti manjše od 60% od osnove in ne manjše od minimalnega osebnega dohodka, ki ga določajo predpisi.

64. člen

Pri zavarovancih, ki jim gre nadomestilo samo, če postanejo začasno nezmožni za delo v zvezi s poškodbo zaradi nesreče pri delu ali v zvezi z obolenjem za poklicno boleznijo, se vzame kot osnova za nadomestilo:

1. zavarovancem v delovnem razmerju — poprečni znesek osebnega dohodka (55. člen);

2. zavarovancem, ki niso v delovnem razmerju, določi osnovo za nadomestilo skupnost.

III. poglavje

a) Financiranje zdravstvenega zavarovanja

65. člen

Sredstva za uveljavljanje zdravstvenega varstva in drugih pravic iz zdravstvenega zavarovanja ter pravic v primeru nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo se zagotavljajo s prispevkom zavarovancev, delovnih in drugih organizacij ter drugih z zakonom določenih zavezancev, z udeležbo družbeno-političnih skupnosti in z drugimi dohodki.

66. člen

Zavarovanci-delavci iz 1. do 3. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona plačujejo prispevek za zdravstveno zavarovanje iz svojih kosmatih osebnih dohodkov.

Za osebe iz 4. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona plačuje prispevek pristojni zavod za zaposlovanje.

Za upokojene in za uživalce pravice do poklicne rehabilitacije in zaposlitve iz 5. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona plačuje prispevek sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, v katerega breme se izplačuje pokojnina oziroma oskrbnina. Jugoslovanski državljani, ki dobivajo pokojnino ali invalidnino od tujega nosilca zavarovanja (5. točka prvega odstavka 14. člena), plačujejo prispevek za zdravstveno zavarovanje sami.

Za osebe iz 6. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona plačuje prispevek za njihovo zdravstveno zavarovanje iz svojih sredstev organizacija, pri kateri taka oseba dela.

Za učence v gospodarstvu in učence poklicnih šol iz 7. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona plačuje prispevek organizacija, šola ali zasebni delodajalec, ki izplačuje vajencu oziroma učencu nagrado oziroma štipendijo; če vajenec oziroma učenec ne prejema ne nagrade ne štipendije, plačuje zanj prispevek šola.

V tujini zaposleni delavci (15. člen) plačujejo sami prispevek za zdravstveno zavarovanje svojih družinskih članov, ki živijo v Jugoslaviji in ki jim ni zagotovljeno zdravstveno varstvo od tujega nosilca zavarovanja ter za sebe, če so zdravstveno zavarovani pri skupnosti.

67. člen

Osnova za obračunavanje prispevka pri zavarovancih, ki prejemajo osebni dohodek iz delovnega razmerja, je njihov kosmati osebni dohodek.

Za upokojene in uživalce pravic iz invalidskega in pokojninskega zavarovanja je osnova za obračunavanje prispevka pokojnina, oskrbnina oziroma invalidnina.

Za zavarovance iz 2. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona je osnova stalno mesečno povračilo, ki ga prejemajo za delo.

Za člane obrtnih in ribiškiz zadrug je osnova delež (dohodek), ki ga dobijo za delo v zadrugi.

Zavodi za zaposlovanje plačujejo prispevek za vse pri njih prijavljene osebe po povprečnem osebnem dohodku, ki je osnova za odmero denarnega nadomestila na območju zavoda tistim zavarovancem, ki prejema denarno nadomestilo med začasno brezposelnostjo.

68. člen

Višino oziroma stopnjo prispevka določa skupnost.

Stopnje prispevka so enotne in proporcionalne; pri tem se upošteva, ali so osebe zavarovane za vse, ali samo za posamezne zavarovane primere, v okviru teh rizikov pa še, ali za zavarovane samo za zdravstveno varstvo ali tudi za nadomestilo osebnega dohodka.

Če osnova ni določena z zakonom, lahko skupnost določi prispevek za zdravstveno varstvo v pavšalnem znesku.

69. člen

Prispevek za zdravstveno zavarovanje delavcev za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo določajo skupnosti po enotni tarifi za kritje zavarovanih nevarnosti.

Kadar je nevarnost za nesrečo pri delu ali za obolenje za poklicno boleznijo v organizaciji ali pri zasebnem delodajalcu zaradi opustitve higienskih in varstvenih ukrepov povečana, lahko skupnost določi višjo tarifo za takšno organizacijo oziroma zasebnega delodajalca. Višja tarifa za zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo za posamezno organizacijo oziroma zasebnega delodajalca ne more biti za več kot 50% višja od redne tarife.

Organi za nadzorstvo nad izvajanjem splošnih predpisov o varstvu pri delu so dolžni dati na podlagi svojih ugotovitev ali na zaprosilo skupnosti dokumentacijo o tem, ali se v kakšni organizaciji oziroma pri zasebnem delodajalcu v zadostnem obsegu izvajajo predpisani ukrepi za varstvo pri delu.

70. člen

Stopnje prispevkov se določajo tako, da sredstva, ki se z njimi dosegajo, krijejo obveznosti skupnosti iz zavarovanih pravic in zagotavljajo ustvarjanje rezerv, pozavarovanje težjih rizikov, stroške v zvezi z izvajanjem zavarovanja in del sredstev, ki jih skupnosti prispevajo k razvoju zdravstvene službe.

Skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev, občinske skupščine, občinski sindikalni sveti ter gospodarske in zdravstvene delovne organizacije na območju posamezne skupnosti zdravstvenega zavarovanja izoblikujejo temeljna izhodišča za določitev stopnje prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev po načelih družbenega dogovarjanja. Postopek dogovarjanja se določi v statutu skupnosti.

71. člen

Skupnost ima rezervni sklad za finančno stabilnost v poslovanju in za likvidnost v izpolnjevanju obveznosti do zavarovanih oseb ter do zdravstvenih delovnih organizacij in drugih organizacij, katerim zapajo izvajanje zdravstvenega zavarovanja.

Sredstva rezervnega sklada se lahko uporabljajo tudi za obratna sredstva in za kritje primanjkljaja po zaključnem računu.

Če se sredstva rezervnega sklada uporabijo za kritje primanjkljaja po zaključnem računu, se mora za ta namen uporabljeni znesek do višine obvezne rezerve vrniti v naslednjem finančnem letu.

Za kritje po zaključnem računu ugotovljenega primanjkljaja oziroma za vrnitev iz obvezne rezerve uporabljenega zneska predpiše skupnost poseben prispevek. Poseben prispevek, ki se predpiše od kosmatih osebnih dohodkov iz delovnega razmerja, se ne všeta v skupno osnovo za obračunavanje prispevkov od kosmatih osebnih dohodkov.

72. člen

Obvezna rezerva mora znašati najmanj enomesečni povprečni znesek planiranih izdatkov sklada v tekočem letu.

Obvezno višino rezervnega sklada morajo skupnosti zagotoviti v petih letih od uveljavitve tega zakona.

73. člen

Skupnosti, ki uveljavljajo prispevek družbeno-političnih skupnosti za obvezne oblike zdravstvenega varstva (43. člen), morajo voditi o stroških in sredstvih za obvezne oblike zdravstvenega varstva poseben račun.

74. člen

Za zavarovance iz 1. do 3. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona obračunavajo in odvajajo prispevke delovne in druge organizacije ter zasebni delodajalci, ki jim izplačujejo osebne dohodke.

75. člen

Prispevek zapade v plačilo:

1. za zavarovance, za katere organizacije obračunavajo prispevek po 74. členu tega zakona — na dan, ko se dvignejo sredstva za osebne dohodke;
2. za sklad invalidskega in pokojninskega zavarovanja s prvim dnem izplačila pokojnine, oskrbnine oziroma invalidnine;
3. za druge zavezanca — zadnji dan v mesecu za nazaj.

76. člen

Izplačevalci osebnega dohodka, iz katerega se obračunava in plačuje prispevek za zdravstveno zavarovanje delavcev ter zavarovanci — osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost (17. člen), ki ne obračunavajo, ne vplačajo ali ne vplačajo pravočasno prispevka za zdravstveno zavarovanje, morajo poleg prispevka plačati še kazenske obresti po stopnji 0,1% na dan od zneska neplačanega ali nepravočasno vplačanega prispevka.

77. člen

Zavezancu, ki ne plača v predpisanem roku zapadlih prispevkov ali ne plača vseh prispevkov, izda skupnost plačilni nalog, da mora v osmih dneh od vročitve plačati zapadle prispevke s kazenskimi obrestmi.

Če je v osmih dneh vložen ugovor, skupnost ne more izdati novega naloga, temveč lahko uveljavlja svojo terjatev samo s tožbo pri pristojnem sodišču.

Plačilni nalog, zoper katerega zavezanec ni pravočasno ugovarjal, postane izvršljiv.

78. člen

Na zahtevo skupnosti mora služba družbenega knjigovodstva oziroma banka na podlagi izvršljivega plačilnega naloga skupnosti ali sodišča oziroma na podlagi izvršljive odločbe sodišča izterjati neplačane prispevke tako, da prenese znesek z računa zavezanca na račun skupnosti.

Če prispevkov ni mogoče izterjati na način iz prejšnjega odstavka, jih mora na zahtevo skupnosti izterjati občinski organ davčne službe po postopu, ki

ga določajo predpisi o prisilni izterjavi prispevkov in davkov občanov, oziroma sodišče po pravilih izvršilnega postopka.

79. člen

Terjatev prispevka zastara v petih letih, računano od konca leta, v katerem je prispevek zapadel v plačilo.

b) Financiranje zagotovljenega zdravstvenega varstva

80. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo rednih študentov in njihovih ožjih družinskih članov po 27. členu tega zakona prispevajo:

1. skupnosti zdravstvenega zavarovanja;
2. izobraževalna skupnost SR Slovenije;
3. študentje.

Vsaka skupnost zdravstvenega zavarovanja prispeva znesek, ki ustreza številu študentov, ki bi v skupnosti imeli pravico do zdravstvenega varstva kot družinski člani zavarovancev in poprečnim stroškom na zavarovano osebo v skupnosti.

Izobraževalna skupnost SR Slovenije prispeva:

— za stroške zdravstvenega varstva za redne študente, ki niso družinski člani zavarovancev, včevši študente iz drugih republik in študente — tuje državljanke;

— razliko stroškov do zdravstvenega varstva v obsegu, v kakršnem ga imajo družinski člani zavarovancev-delavcev, za tiste redne študente, ki so družinski člani zavarovancev, pa jim kot družinskim članom ni zagotovljeno zdravstveno varstvo v enakem obsegu kot družinskim članom zavarovancev-delavcev;

— za stroške zdravstvenega varstva ožjih družinskih članov rednih študentov.

Študentje plačajo ob vpisu prispevek v višini, ki jo določi izobraževalna skupnost SR Slovenije v soglasju z zvezo študentov Slovenije.

Izobraževalna skupnost SR Slovenije, skupnosti zdravstvenega zavarovanja in skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev, ki izvaja zdravstveno varstvo rednih študentov, se sporazumejo o višini njihovih prispevkov.

Zdravstveno varstvo rednih študentov izvaja tista skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev, kjer je sedež visokošolskega zavoda, na podlagi sporazuma, ki ga sklenejo izobraževalna skupnost SR Slovenije, zveza študentov Slovenije in skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev.

V sporazumu iz prejšnjega odstavka je lahko določeno, da se pri skupnosti, ki opravlja naloge zdravstvenega varstva študentov, ustanovi sklad za zdravstveno varstvo študentov.

81. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo španskih borcev in borcev narodnoosvobodilne vojne ter njihovih ožjih družinskih članov po 28. členu tega zakona se zagotovi v proračunu SR Slovenije.

82. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo oseb iz prvega odstavka 29. člena tega zakona se zagotavljajo s prispevkom, ki ga plačujejo:

1. za osebe iz 1. točke — družbeno-politična skupnost, ki je stalno priznavalno oziroma stalno družbeno denarno pomoč dodelila;

2. za osebe iz 2., 5. in 6. točke — organizacija, pri kateri so te osebe zaposlene oziroma na praksi ali ki jih štipendira;

3. za učence strokovnih šol iz 3. točke — šola;

4. za otroke iz 4. točke — družbeno-politična skupnost, ki bi morala skrbeti za otroke;

5. za osebe iz 7. do 10. točke — organizator akcije;

6. za osebe iz 11. točke — sklad invalidskega in pokojninskega zavarovanja.

Prispevek za zdravstveno varstvo oseb iz prejšnjega odstavka določi skupnost v pavšalnem znesku, upoštevajoč obseg zagotovljenega varstva.

83. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo v primeru nesreče pri delu in obolenja za poklicno boleznijo za osebe iz 30. člena tega zakona prispevajo:

1. za osebe iz 1. točke — zavodi za zaposlovanje delavcev;

2. za osebe iz 2. točke — organizacija oziroma šola, pri kateri te osebe opravljajo praktično delo;

3. za osebe iz 3. do 6. točke — organizator akcije.

84. člen

Sredstva iz prispevkov po 82. in 83. členu tega zakona vodi skupnost na posebnem računu.

Finančni načrt za ta sredstva predloži skupnost v poprejšnjo obravnavo Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije. Skupnost predloži Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije tudi zaključni račun teh sredstev.

IV. poglavje

Pozavarovanje

85. člen

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja obvezno pozavarujejo po ekonomskih osnovah in po načelu vzajemnosti zdravstvene rizike:

1. ki so posledica večje kolektivne nesreče pri delu;

2. ki nastanejo zaradi večjih naravnih nesreč.

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja lahko vpelejo zdravstveno pozavarovanje še za druge rizike.

86. člen

Sklad za zdravstveno pozavarovanje je pri zvezi skupnosti zdravstvenega zavarovanja, ki upravlja sklad in izvaja zdravstveno pozavarovanje.

Skupnosti sporazumno določijo obseg pozavarovanih rizikov, tarife pozavarovanih premij, povračila, ki so zagotovljena, če nastopi pozavarovani primer ter pogoje in postopek za uveljavljanje teh povračil.

Šesti del

ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE KMETOV

87. člen

Zavarovanci-kmetje si v svojih skupnostih zase in za člane svojih gospodinjstev določijo in zagotavljajo:

1. obvezne oblike zdravstvenega varstva v obsegu, ki je določen s tem zakonom (32. do 40. člen);

2. druge oblike zdravstvenega varstva;

3. druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja.

Skupnost določi pravice iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka samostojno s splošnim aktom, in sicer v obsegu, ki ga lahko pokrije s svojimi dohodki.

88. člen

Kmetje-zavarovanci po 16. členu tega zakona, ki so španski borci ali borci narodnoosvobodilne vojne, ki imajo čas udeležbe v vojni ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju najmanj od 1. januarja 1945 do 15. maja 1945 ter njihovi ožji družinski člani imajo poleg pravic, ki jim grede kot zavarovancem-kmetom v skupnosti, pri kateri so zavarovani, še pravico do zdravstvenega varstva v enakem obsegu, v kakršnem je zagotovljeno zavarovancem-delavcem in njihovim ožjim družinskim članom.

Za zdravstveno varstvo kmetov-borcev po prejšnjem odstavku se krijejo iz proračuna SR Slovenije stroški za tisti obseg zdravstvenega varstva, ki presega obseg, v kakršnem je zagotovljeno zdravstveno varstvo drugim zavarovancem-kmetom in članom njihovih gospodinjstev.

Zavarovanci-kmetje, ki so borci narodnoosvobodilne vojne pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 ali španski borci, imajo zase poleg pravice po prvem odstavku tega člena še pravico do podaljšanega ali nadomestnega bolnišničnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih po 50. členu tega zakona.

89. člen

Sredstva za kritje stroškov zdravstvenega zavarovanja kmetov se zagotavljajo:

1. s prispevkom, ki ga plačujejo zavarovanci sami;
2. s prispevkom, ki ga plačujejo delovne in druge organizacije in zasebni delodajalci od zaslužkov za občasna dela zunaj delovnega razmerja, ki jih opravljajo osebe, zavarovane v zdravstvenem zavarovanju kmetov;
3. s prispevkom družbeno-političnih skupnosti za socialno ogrožene zavarovance. Ta prispevek se določi s posebnim zakonom.

Zakon iz 3. točke prejšnjega odstavka tega člena mora biti sprejet vsaj dva meseca pred začetkom leta oziroma obdobja, za katero naj velja.

90. člen

Osnovo in stopnjo oziroma višino prispevkov iz 1. in 2. točke prejšnjega člena določi skupnost. V osnovo za odmero prispevka se poleg katastrskega dohodka in dohodka iz gozda lahko vtevajo tudi drugi dohodki kmetijskega gospodarstva.

Stopnje prispevkov so enotne in proporcionalne. Skupnost lahko določi del prispevka v pavšalnem znesku tudi na člana zavarovančevega gospodinjstva.

Zavarovanci plačujejo prispevek iz 1. točke 89. člena tega zakona tudi od tistih dohodkov, ki so oproščeni prispevka oziroma davka po predpisih o prispevkih in davkih občanov.

Prispevek od zaslužkov za občasna dela iz 2. točke 89. člena tega zakona se obračunava od izplačanega kosmatega zaslužka.

91. člen

Prispevek iz 1. in 2. točke 89. člena tega zakona odmerja in pobira služba, ki za skupnost opravlja strokovne, finančne in administrativne zadeve.

Davčne uprave morajo službi iz prejšnjega odstavka na njeno zahtevo dati na razpolago vse podatke, s katerimi razpolagajo in ki so potrebni za odmero in pobiranje prispevkov.

Skupnost se lahko dogovori z občinskimi skupščinami, da njihove davčne uprave odmerjajo ali pa samo izterjujejo prispevke od zavarovancev.

92. člen

Lastniki in zakupniki kmetijskih zemljišč ter delovne in druge organizacije, ki zaposlijo za občano delo zunaj delovnega razmerja zavarovanca-kmeta ali člana njegovega gospodinjstva, zavarovanega v zdravstvenem zavarovanju kmetov, morajo vsako tako zaposlitev prijaviti najkasneje do 1. novembra vsakega leta službi oziroma organu, ki po 91. členu tega zakona odmerja prispevke za zdravstveno zavarovanje kmetov.

93. člen

Sredstva za zdravstveno varstvo oseb iz 31. člena tega zakona se zagotavljajo s prispevkom, ki ga plačujejo:

1. za osebe iz 1. točke — tisti, ki je obremenjen s preužitkom;
2. za osebe iz 2. točke — občine oziroma organizacija, ki je priznala preživnino;
3. za osebe iz 3. točke — lastnik zemljišča.

Prispevek za zdravstveno varstvo oseb iz prejšnjega odstavka določi skupnost v odstotku od osnove ali v pavšalnem znesku.

94. člen

Sredstva iz prispevkov po prejšnjem členu vodi skupnost na posebnem računu. Finančni načrt za ta sredstva predloži skupnost v poprejšnjo obravnavo občinskim skupščinam na svojem območju. Občinskim skupščinam predloži skupnost tudi zaključni račun teh sredstev. Občinske skupščine lahko pooblastijo skupščino določene občine, da se v njihovem imenu izjavlja o finančnem načrtu.

95. člen

Glede prispevka zavarovane osebe k stroškom zdravstvenega varstva in glede drugih zadev financiranja ter za pozavarovanje se smiselno uporabljajo določbe 49. člena in druge ustrezne določbe petega dela tega zakona, razen 74. do 76. člena.

Glede zapadlosti prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov in glede obresti od neplačanega ali nepravčasno plačanega prispevka se smiselno uporabljajo določbe predpisov o prispevkih in davkih občanov za prispevke, ki se ne plačujejo po odbitku.

Sedmi del

ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE OSEB, KI OPRAVLJAJO SAMOSTOJNO POKLICNO DEJAVNOST

96. člen

Zavarovanci-osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, si v svojih skupnostih določajo in zagotavljajo zase in za svoje družinske člane:

1. obvezne oblike zdravstvenega varstva v obsegu, ki je določen s tem zakonom (32. do 40. člen);
2. ob boleznih, nesrečah pri delu in izven dela ter ob obolenju za poklicno boleznijo zdravstveno varstvo, denarne dajatve in druge pravice, ki si jih sami samostojno določijo.

Skupnost določi druge oblike zdravstvenega varstva, denarne dajatve in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja v obsegu, ki ga lahko krije s svojimi dohodki.

Skupnost določi obsega pravic in pogoje za uživanje pravic s splošnim aktom.

97. člen

Sredstva za križje stroškov zdravstvenega zavarovanja zagotavljajo zavarovanci sami s prispevki, ki se odmerjajo od osnov, ki jih določi skupnost s splošnim aktom. Skupnost lahko določi del prispevka v pavšalnem znesku tudi na zavarovančevega družinskega člana.

98. člen

Glede prispevka zavarovane osebe k stroškom zdravstvenega varstva in glede drugih zadev financiranja ter za pozavarovanje se smiselno uporabljajo določbe 49., 68. do 79. ter 85. in 86. člena tega zakona.

Osmi del

SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

I. poglavje

Merila za ustanavljanje

99. člen

Skupnost zdravstvenega zavarovanja je samoupravna organizacija zavarovancev na določenem območju, v kateri zavarovanci zagotavljajo in določajo zdravstveno zavarovanje.

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev zagotavljajo tudi zdravstveno zavarovanje za nesrečo pri delu in za obolenje za poklicno boleznijo.

Skupnost zdravstvenega zavarovanja je pravna oseba.

100. člen

O ustanovitvi skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev odločajo zavarovanci in pri tem upoštevajo:

1. da se z možnimi dohodki z območja, za katero naj ustanovi skupnost, lahko krijejo pravice, ki so zagotovljene v skupnosti zavarovanim osebam;
2. da se lahko oblikujejo predpisane rezerve;
3. da ima območje skupnosti najmanj 25.000 zavarovancev (14. člen).

Območje občine ne sme biti deljeno na dve ali več skupnosti.

101. člen

O ustanovitvi skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov odločajo zavarovanci in pri tem upoštevajo:

1. da se z možnimi dohodki z območja, za katero naj se ustanovi skupnost, lahko krijejo pravice, ki so zagotovljene v skupnosti zavarovanim osebam;
2. da se lahko oblikujejo predpisane rezerve;
3. da območje skupnosti ni manjše, kot je območje vsaj ene skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev.

102. člen

Osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, lahko ustanovijo svojo skupnost, če so izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. točke 100. člena tega zakona in če skupnost zajema najmanj 15.000 zavarovancev.

103. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije ugotavlja, ali so izpolnjeni pogoji za ustanovitev oziroma obstoj skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije sproži postopek za prenehanje skupnosti, če ugotovi, da skupnost ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev.

II. poglavje

Organizacija skupnosti zdravstvenega zavarovanja

104. člen

Skupnosti upravljajo zavarovanci neposredno in po skupščini, ki je najvišji organ upravljanja skupnosti.

105. člen

Skupnost ima svoj statut, ki določa zlasti:

- krog zavarovanih oseb;
- obseg pravic in obveznosti zavarovanih oseb;
- način uveljavljanja pravic zavarovancev iz 17. člena zakona o zdravstvu;
- notranjo organizacijo skupnosti;
- vprašanja, ki se urejajo s splošnimi akti;
- o katerih zadevah se morajo zavarovanci izjaviti na referendumu;
- odnos skupnosti do zavarovancev.

106. člen

Skupnost zagotovi opravljanje strokovnih, finančnih in administrativnih zadev v zvezi z izvajanjem zdravstvenega zavarovanja tako, da organizira strokovno službo oziroma se za opravljanje teh zadev dogovori z ustrezno delovno organizacijo.

Vprašanja iz prejšnjega odstavka uredi skupnost s statutom.

107. člen

Preden skupščina sprejme statut, mora dati predlog statuta v izjavo zavarovancem.

Ko skupščina razpravlja o sprejetju statuta, mora obravnavati in sklepati o pripombah, ki so jih dali k predlogu statuta zavarovanci, delovne in sindikalne organizacije ter družbeno-politične skupnosti.

III. poglavje

Zveza skupnosti zdravstvenega zavarovanja

108. člen

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja iste kategorije ustanovijo zvezo skupnosti zdravstvenega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: zveza skupnosti).

109. člen

Zveza skupnosti opravlja zlasti te naloge:

1. izvaja zdravstveno pozavarovanje in upravlja sklad za zdravstveno pozavarovanje;
2. sodeluje pri urejanju prispevka družbeno-političnih skupnosti po 43. členu tega zakona;
3. sodeluje pri družbenem dogovarjanju o izhodiščih za sklepanje pogodb o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva in pri drugih oblikah družbenega dogovarjanja, ki ima pomen za republiko;
4. sodeluje z republiškimi in zveznimi organi ter z drugimi dejavniki na področju zdravstvenega zavarovanja in zdravstvenega varstva;
5. skrbi za študijsko in analitsko delo na področju zdravstvenega zavarovanja, ki ima pomen za republiko in federacijo;
6. opravlja druge naloge, za katere jo pooblastijo skupnosti.

110. člen

Zveza skupnosti določi svoje organe upravljanja s statutom.

111. člen

Finančne in druge obveznosti skupnosti do zveze skupnosti ter način izpolnjevanja teh obveznosti sporazumno določijo skupnosti.

IV. poglavje

Izločitve in združitve

112. člen

Dve ali več skupnosti enakih ali različnih kategorij se lahko združi v eno skupnost.

O združitvi odločajo skupščine prizadetih skupnosti, ko se o tem poprej izjavijo zavarovanci in občinske skupščine z območja prizadetih skupnosti.

113. člen

Del skupnosti se lahko izloči in pripoji k drugi skupnosti, če tako odločijo zavarovanci tega dela skupnosti na referendumu in če se s tem strinja skupščina skupnosti, h kateri se želijo pripojiti. Referendum lahko sproži in izpelje skupščina skupnosti ali občinska skupščina.

Skupščina skupnosti ne more odreči izločitve dela skupnosti, če so tako odločili zavarovanci na referendumu.

Če po izločitvi dela skupnosti ostali del skupnosti ne izpolnjuje več pogojev za samostojno skupnost, se ta del pripoji k sosedni skupnosti, za katero se odloči: sosedna skupnost ne more odreči takšne pripojitve.

Združitve skupnosti ter izločitve ali pripojitve posameznih delov skupnosti se lahko opravijo le tako, da ostane območje posameznih občin v eni skupnosti.

114. člen

Sklepi o združitvi in izločitvi se lahko izvršijo šele s 1. januarjem po letu, v katerem so bili sprejeti.

V. poglavje

Pogodbena razmerja za izvajanje zdravstvenega varstva

115. člen

Da bi skupnosti zagotovile svojim zavarovanim osebam zdravstveno varstvo, sklepajo z zdravstvenimi delovnimi organizacijami pogodbe o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva za zavarovane osebe.

Podlaga za sklepanje teh pogodb so družbeni in samoupravni dogovori o uresničevanju in pospeševanju zdravstvenega varstva zavarovanih oseb ter razpoložljiva sredstva skupnosti.

S temi pogodbami se določajo medsebojne pravice in obveznosti glede izvajanja zdravstvenega varstva in opravljanja zdravstvenih storitev zavarovanim osebam.

Pogodbe med skupnostmi in zdravstvenimi delovnimi organizacijami se sklepajo na enakopravni podlagi kot poslovna razmerja med samostojnimi organizacijami, ki delujejo za uresničevanje zdravstvenega varstva zavarovanih oseb.

116. člen

Če se skupnost in zdravstvena delovna organizacija pri sklepanju pogodbe ne moreta sporazumeti, predložita sporna vprašanja na razsodbo posebnih arbitraž.

Glede reševanja spornih vprašanj pred posebno arbitražo veljajo ustrezne določbe zakona o zdravstvu.

Deveti del

UVELJAVLJANJE PRAVIC

117. člen

Zavarovane osebe uveljavljajo pravice iz zdravstvenega zavarovanja pod pogoji in na način, kot to

določajo zakon, statut in drugi splošni akti skupnosti ter pogodbe, ki jih skupnost sklene z zdravstvenimi delovnimi organizacijami.

118. člen

Pravice iz zdravstvenega zavarovanja lahko uveljavlja tisti, ki mu je priznana lastnost zavarovane osebe.

119. člen

Pravico do nadomestila osebnega dohodka uveljavlja zavarovanec:

1. pri skupnosti, pri kateri je zavarovan, v primerih, ko gre nadomestilo osebnega dohodka v breme skupnosti;

2. pri organizaciji oziroma zasebnemu delodajalcu, če gre nadomestilo v breme organizacije oziroma zasebnega delodajalca.

Nadomestilo osebnega dohodka se izplačuje na podlagi dokazov o upravičenosti brez vložitve posebne zahteve.

Pravico do drugih denarnih dajatev oziroma pomoči uveljavlja zavarovana oseba pri svoji skupnosti.

Skupnost se lahko dogovori z organizacijo, da uveljavljajo zavarovane osebe nadomestilo osebnega dohodka ter druge denarne dajatve in pomoči neposredno pri organizaciji tudi takrat, kadar gredo te dajatve v breme skupnosti.

120. člen

Kadar se izplačilo nadomestila osebnega dohodka ter drugih denarnih dajatev oziroma pomoči opravi na podlagi predloženih dokazov brez izdaje odločbe, je dolžna organizacija oziroma skupnost, v katere breme gre nadomestilo oziroma dajatev, zavarovani osebi na njeno zahtevo izdati pismeno odločbo.

121. člen

Zadržanost od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo traja, dokler pristojni zdravnik oziroma pristojna komisija ne ugotovi, da se je delovna zmožnost povrnila, oziroma dokler pristojni organ z odločbo ne ugotovi, da je nastala invalidnost.

122. člen

Če traja zadržanost od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo daljši čas, je treba delavca najkasneje po dveh letih nepretrgane zadržanosti poslati k pristojni komisiji, da oceni njegovo delovno zmožnost in invalidnost.

123. člen

Za varstvo pravic iz zdravstvenega zavarovanja se zavarovanim osebam na njihovo zahtevo zagotavlja v skupnosti dvostopno reševanje; organ prve in druge stopnje določi skupnost s splošnim aktom.

V postopku za uveljavljanje pravic do nadomestila osebnega dohodka in do drugih denarnih dajatev ter drugih pravic lahko zavarovana oseba zoper dokončno odločbo skupnosti sproži postopek pred občinskim sodiščem, pristojnim po sedežu skupnosti, pri kateri je zavarovana, ali po stalnem prebivališču zavarovanca.

Občinsko sodišče obravnava tožbo v pravnem postopku.

Postopek pred sodiščem je hiter.

124. člen

Kadar zavarovana oseba uveljavlja pravico do denarne dajatve v breme organizacije, veljajo glede uveljavljanja te pravice in glede dokončnosti odločbe določbe temeljnega zakona o delovnih razmerjih o uveljavljanju pravic iz dela in po delu.

Kadar zavarovana oseba uveljavlja pravico do denarne dajatve v breme zasebnega delodajalca, izda odločbo in odloči o ugovoru skupnost po prvem odstavku 123. člena tega zakona.

125. člen

Če zavarovana oseba meni, da je kršena kakšna njena pravica iz zdravstvenega varstva, jo lahko uveljavlja s tožbo pri občinskem sodišču iz drugega odstavka 123. člena tega zakona.

126. člen

Skupnost predpiše s svojim splošnim aktom postopek za odločanje o vseh pravicah iz zdravstvenega zavarovanja ter postopek za obnovo.

127. člen

Zavarovana oseba uveljavlja pravice iz zdravstvenega zavarovanja po predpisih, ki veljajo na območju skupnosti, pri kateri je zavarovana.

Zavarovana oseba lahko zahteva zdravstveno storitev od katerekoli zdravstvene delovne organizacije oziroma zdravstvenega delavca ne glede na sedež zdravstvene delovne organizacije oziroma delavca.

Če zavarovana oseba uveljavi zdravstveno varstvo pod drugačnimi pogoji in na drugačen način, kot je določeno v splošnem aktu, skupnosti, pri kateri je zavarovana, skupnost prevzame za opravljeno zdravstveno storitev najmanj toliko stroškov, kolikor bi jih plačala, če bi bila zdravstvena storitev opravljena v zdravstveni delovni organizaciji, s katero je skupnost sklenila pogodbo, da bo dajala zdravstveno varstvo njenim zavarovanim osebam.

128. člen

Zavarovanci iz 1. do 4. točke ter iz 6. in 7. točke prvega odstavka 14. člena, zavarovanci iz 15. člena in zavarovanci iz 1. in 2. točke ter 4. in 5. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona so zavarovani pri tisti skupnosti, na katere območju je sedež njihove dejavnosti. Vsi drugi zavarovanci so zavarovani pri skupnosti, na katere območju imajo stalno prebivališče.

Družinski člani so zavarovani pri skupnosti, pri kateri so zavarovani zavarovanci, po katerih imajo pravico do zdravstvenega zavarovanja.

129. člen

Organizacije morajo dajati skupnostim in njihovim organom podatke, ki so potrebni za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega zavarovanja in v ta namen omogočiti tudi pregled poslovnih knjig in evidenc.

130. člen

V postopku, v katerem se uveljavljajo pravice iz zdravstvenega zavarovanja, zavarovana oseba ne plačuje upravnih in sodnih taks.

131. člen

Določbe tega dela veljajo tudi za osebe, ki jim je zagotovljeno zdravstveno varstvo po tem zakonu (27. do 31. člen).

Deseti del

KAZENSKE DOLOČBE

132. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija:

1. če v svojem splošnem aktu ne uredi zadev, ki jih mora urediti po tem zakonu in po statutu skupnosti;

2. če v nasprotju z določbami tega zakona in statuta skupnosti odreče ali omeji pravice, ki gredo zavarovani osebi;

3. če omogoči uživanje pravice komu, ki mu po tem zakonu in statutu skupnosti pravica sploh ne gre ali mu ne gre tolikšna;

4. če ne da organom zdravstvenega zavarovanja predpisanih podatkov, če da o zavarovani osebi nepravilne podatke in obvestila ali če prepreči ogled na samem kraju ali pregled poslovnih knjig in evidenc, ki se nanašajo na delo v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem;

5. če ne vloži prijave o zavarovancu ali jo vloži po preteku predpisanega roka ali če vloži prijavo, ki ni v redu, ali prijavo z nepravilnimi podatki o zavarovancu;

6. če ne vplača zapadlega prispevka za zdravstveno zavarovanje v predpisanem roku ali če ne vplača vsega prispevka.

Z denarno kaznijo do 500 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba organizacije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

133. člen

Zasebni delodajalec, ki stori kakšen prekršek iz 2. do 6. točke prvega odstavka 132. člena tega zakona se kaznuje z denarno kaznijo do 1000 dinarjev.

134. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek zdravstvena delovna organizacija:

1. če namenoma prepreči zavarovani osebi uveljavitev pravic po tem zakonu ali ji pomaga v nezakonitem uživanju zdravstvenega zavarovanja;

2. če namenoma omogoči uživanje zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu komu, ki nima pravice do njega.

Z denarno kaznijo do 500 dinarjev se kaznuje tudi zdravnik ali drug odgovorni zdravstveni delavec, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

135. člen

Z denarno kaznijo do 200 dinarjev se kaznuje za prekršek zavarovana oseba:

1. če si nalašč povzroči nezmožnost za delo;

2. če namenoma preprečuje zdravljenje ali usposobitev za delo;

3. če med bolezenskim dopustom prejema osebni dohodek ali se ukvarja z gospodarsko dejavnostjo.

136. člen

Z denarno kaznijo do 1000 dinarjev se kaznuje za prekršek lastnik oziroma zakupnik kmetijskega zemljišča ali organizacija, ki ne izpolni obveznosti po 92. členu tega zakona.

Z denarno kaznijo do 500 din se kaznuje tudi odgovorna oseba delovne organizacije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Enajsti del

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

137. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, začasno prevzamejo sedanje komunalne skupnosti socialnega za-

varovanja delavcev oziroma komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov pristojnosti in naloge skupnosti zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu.

Skupnosti iz prejšnjega odstavka najkasneje do 30. septembra 1970 izpeljejo postopek za ustanovitev skupnosti zdravstvenega zavarovanja po določbah 100. do 103. člena tega zakona.

Če pride v postopku po prejšnjem odstavku do združitve ali razdružitve sedanjih komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja delavcev oziroma komunalnih skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov, se na podlagi samoupravnega dogovora med prizadetimi skupnostmi iz članov skupščin komunalnih skupnosti izvoli začasna skupščina nove skupnosti zdravstvenega zavarovanja ali pa skupščine komunalnih skupnosti sestavljajo začasno skupščino nove skupnosti.

Če ostane območje sedanje komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev oziroma komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov po izpeljanem postopku po prejšnjih odstavkih nespremenjeno, postane le-ta nova skupnost zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu.

138. člen

Skupnosti, ustanovljene po prejšnjem členu, izpeljejo volitve na podlagi statuta in drugih splošnih aktov najkasneje do 30. junija 1971.

139. člen

Pobudo za ustanovitev skupnosti zdravstvenega zavarovanja oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, lahko dajo gospodarska zbornica SR Slovenije in organizacije, ki predstavljajo posamezne kategorije oseb ter zavarovanci.

140. člen

Skupščine skupnosti iz 137. in 139. člena tega zakona takoj začnejo postopek za sprejetje statuta in drugih splošnih aktov po tem zakonu.

Statuti in drugi splošni akti morajo biti sprejeti najkasneje do 30. novembra 1970.

141. člen

Do konca leta 1970 poslujejo skupnosti zdravstvenega zavarovanja po dosedanjih predpisih.

Če se sedanje komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev oziroma komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov združijo ali razdružijo, v samoupravnem dogovoru določijo, kako se zaključi finančno poslovanje skupnosti z dnem združitve ali razdružitve, če je ta dan določen pred 31. decembrom 1970.

142. člen

Premoženje sedanjih komunalnih skupnosti se prenese na nove skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

Če se sedanja komunalna skupnost razdruži, se njeno premoženje razdeli po poprečnem številu zavarovancev v letu 1969.

Sredstva skladov obveznega zdravstvenega zavarovanja se preračunajo po stanju na dan 31. decembra 1970 na sedanje komunalne skupnosti po deležu vplačila v ta sklad v letu 1969. Tako ugotovljeno premoženje sedanjih komunalnih skupnosti se prenese na nove skupnosti po določbah prejšnjega odstavka.

143. člen

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja prevzamejo tudi nasproti tretjim osebam vse obveznosti in ter-

jatve po načelih, po katerih se je nanje preneslo premoženje po 142. členu tega zakona, vendar za obveznosti nasproti tretjim osebam odgovarjajo nerazdelno.

144. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, začasno prevzame republiška skupnost socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije in republiška skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov SR Slovenije pristojnost in naloge zveze skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev oziroma zveze skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov po tem zakonu.

Do izvolitve organov zveze skupnosti opravljata naloge zveze skupnosti skupščina in izvršni odbor ustrezne republiške skupnosti po prejšnjem odstavku.

Organi zveze skupnosti morajo biti oblikovani najkasneje do 30. novembra 1970.

145. člen

Zveza skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev prevzame tisti del premoženja republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije in republiškega zavoda za socialno zavarovanje, ki pride na področje zdravstvenega zavarovanja.

Zveza skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov prevzame premoženje republiške skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov.

146. člen

Zavezanci prispevka morajo svoje prispevke po predpisih, ki veljajo za financiranje zdravstvenega zavarovanja delavcev in zdravstvenega zavarovanja kmetov na dan 31. decembra 1970, plačevati tudi od zneskov osebnih dohodkov, ki se izplačujejo po prenehanju veljavnosti teh predpisov, če se izplačila nanašajo na obdobje do 31. decembra 1970 in na zavarovance, zajete z zdravstvenim zavarovanjem delavcev oziroma kmetov.

Vplačila iz prejšnjega odstavka opravijo zavezanci prispevka v korist skupnosti zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu.

147. člen

Skupnosti zdravstvenega zavarovanja, republiška skupnost socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije, republiška skupnost zdravstvenega zavarovanja kmetov SR Slovenije in republiška skupnost otroškega varstva sporazumno ugotovijo najkasneje do 31. decembra 1971, kolikšen del premoženja zavodov za socialno zavarovanje pride na področje zdravstvenega zavarovanja, ki se po določbah tega zakona prenese na skupnost oziroma zvezo skupnosti.

Če se skupnosti v roku iz prejšnjega odstavka ne sporazumejo o ugotovitvi deleža, ki pride na področje zdravstvenega zavarovanja, se ta del ugotovi v sorazmerju z vlaganji posameznih skupnosti v osnovna sredstva zavodov za socialno zavarovanje.

Če se sedanje komunalne skupnosti socialnega zavarovanja razdružijo, se glede delitve premoženja zavodov smiselno uporabljajo določbe 142. člena tega zakona.

148. člen

Zavarovane osebe, ki na dan, ko se začnejo uporabljati ta zakon in splošni akti skupnosti, uživajo pravice iz zdravstvenega zavarovanja, pridobljene po predpisih, ki so veljali do tega dne, uživajo od tega

dne te pravice po določbah tega zakona in splošnih aktov skupnosti, če je to zanje ugodnejše, sicer pa po dosedanjih predpisih. Isto velja za že dospele pravice, ki še niso bile uresničene.

Zavarovane osebe iz prejšnjega odstavka, ki po določbah tega zakona in splošnih aktov skupnosti ne izpolnjujejo predpisanih pogojev za uživanje pravic, ki so jim bile priznane po prejšnjih predpisih, nadaljujejo začeto uporabo teh pravic, kakor da izpolnjujejo pogoje, predpisane s tem zakonom in s splošnimi akti skupnosti.

149. člen

Zdravstvene izkaznice, izdane po dosedanjih predpisih, ostanejo v veljavi, dokler jih skupnosti ne zamenjajo z novimi.

150. člen

Zavarovanci in njihovi družinski člani oziroma gospodinjstvi člani, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona po dosedanjih predpisih lastnost zavarovanca ali družinskega oziroma gospodinjstvega člana, obdržijo brez prijave v zavarovanju to lastnost tudi po tem zakonu vse dotlej, dokler se po določbah tega zakona ne ugotovi, da te lastnosti nimajo oziroma da ne izpolnjujejo pogojev po tem zakonu za priznanje lastnosti zavarovanca ali družinskega oziroma gospodinjstvega člana.

Z dnem, ko je po določbah tega zakona dokončno ugotovljeno, da osebe iz prejšnjega odstavka nimajo lastnosti zavarovane osebe oziroma da ne izpolnjujejo pogojev za priznanje lastnosti zavarovane osebe, preneha veljavnost zdravstvenih izkaznic, izdanih tem osebam.

151. člen

O pritožbah zavarovanih oseb, vloženih in nerešenih do 31. decembra 1970, odločajo organi, ki so določeni s splošnim aktom skupnosti za odločanje na drugi stopnji o pravicah iz zdravstvenega zavarovanja.

Upravni spori, ki 31. decembra 1970 še niso rešeni s pravomočno sodbo, se rešujejo po dosedanjih predpisih.

152. člen

Glede zdravstvenega varstva in financiranja zdravstvenega varstva družinskih članov, katerih hranilec je v obvezni vojaški službi, nekaterih kategorij žrtev fašističnega nasilja, civilnih žrtev vojne, žrtev vojnega materiala in njihovih družinskih članov ter borcev za severno mejo v letih 1918 in 1919 ostanejo še naprej v veljavi:

1. zakon o pomoči družinskim članom, katerih hranilec je v obvezni vojaški službi (Uradni list SRS, št. 42-222/66);

2. zakon o varstvu nekaterih kategorij žrtev fašističnega nasilja, civilnih žrtev vojne, žrtev vojnega materiala in njihovih družinskih članov (Uradni list SRS, št. 37-267/68);

3. zakon o borbah za severno mejo v letih 1918 in 1919 (Uradni list SRS, št. 37-268/68).

Namesto predpisov, na katere se sklicujejo v prejšnjem odstavku omenjeni zakoni in ki po tem zakonu prenehajo veljati, veljajo ustrezne določbe tega zakona.

153. člen

Do izdaje zakona, s katerim bodo urejena vprašanja povračila škode, povzročene skupnostim socialnega zavarovanja v zvezi s socialnim zavarovanjem, se bodo uporabljale določbe temeljnega zakona o organizaciji

in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67), s katerimi so urejena ta vprašanja.

154. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o pogojih za ustanovitev komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev, komunalne skupnosti socialnega zavarovanja kmetov in komunalnega zavoda za socialno zavarovanje (Uradni list SRS, št. 36-378/65).

155. člen

Z 31. decembrom 1970 prenehajo veljati:

1. zakon o uvedbi zdravstvenega zavarovanja za določene skupine oseb (Uradni list LRS, št. 5-34/63);

2. zakon o zdravstvenem varstvu kmetov-borcev narodnoosvobodilne vojne in njihovih družinskih članov (Uradni list SRS, št. 1-1/67);

3. zakon o kritju primanjkljajev, nastalih do leta 1966 v zdravstvenem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 16-123/67);

4. zakon o zdravstvenem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 43-336/67);

5. zakon o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov (Uradni list SRS, št. 5-23/68);

6. zakon o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci — člani gospodinjstva, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo (Uradni list SRS, št. 5-24/68);

7. zakon o postopku, rokih in obveznostih v zvezi s soglasjem k stopnjam prispevkov za zdravstveno zavarovanje (Uradni list SRS, št. 5-25/68);

8. zakon o zdravstvenem varstvu študentov (Uradni list SRS, št. 8-51/69);

9. odlok o pogojih, ob katerih se šteje, da zavarovanec preživlja družinske člane in da družinski član nima za preživljanje zadostnih lastnih dohodkov (Uradni list LRS, št. 25-162/62);

10. odlok o pogojih, kdaj se šteje pridobitno delo v ribiški zadrugi za edini ali glavni poklic (Uradni list LRS, št. 25-163/62);

11. odlok o določitvi panog, skupin oziroma podskupin organizacij, katerim se sme naložiti dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje in dodatni prispevek za invalidsko zavarovanje (Uradni list LRS, št. 5-39/63);

12. odlok o plačevanju prispevkov za socialno zavarovanje za določene kategorije zavarovancev (Uradni list LRS, št. 5-40/63, in Uradni list SRS, št. 14-82/64);

13. navodilo o načinu dajanja podatkov občinskih upravnih organov komunalnim zavodom za socialno zavarovanje v zvezi s potrjevanjem zdravstvenih izkaznic in dajanje podatkov o razmerju delitve prispevkov (Uradni list SRS, št. 12-98/68);

14. določbe o zdravstvenem zavarovanju v pogodbah o izvajanju socialnega zavarovanja, ki so bile sklenjene na podlagi temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju.

156. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«. Zdravstveno zavarovanje po tem zakonu pa se začne izvajati 1. januarja 1971.

148.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o raziskovalni dejavnosti

Razglasi se zakon o raziskovalni dejavnosti, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970.

St. 63-16/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o raziskovalni dejavnosti

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Raziskovalna dejavnost po tem zakonu obsega znanstveno (temeljno raziskovalno), aplikativno raziskovalno in razvojno delo, ki je pomembno za ekonomski, socialni in kulturni razvoj.

Ne šteje se za raziskovalno delo po tem zakonu tekoča kontrola vpeljane proizvodnje, zgolj rutinska izdelava atestov in strokovnih mnenj, projektov, načrtov in podobno delo, ki nima prvin novosti.

2. člen

Znanstvena misel in raziskovalna dejavnost sta svobodni.

3. člen

Rezultati raziskovalnega dela so javni.

Javnost rezultatov raziskovalnega dela se zagotavlja s tem, da jih raziskovalci objavljajo v strokovnem tisku in tako omogočajo javno strokovno kritiko, ter s tem, da raziskovalne organizacije obveščajo javnost o svojem delu.

Z aktom raziskovalne organizacije ali s pogodbo med naročnikom raziskovalnega dela in raziskovalno organizacijo se lahko določi, kateri podatki se ne objavljajo zaradi varstva poslovne tajnosti ali iz drugih utemeljenih razlogov; za raziskovalne organizacije, ki niso pravne osebe, določi to ustanovitelj.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije lahko v splošnem interesu določi, da morajo raziskovalne organizacije določene podatke varovati kot tajnost.

4. člen

Raziskovalna dejavnost je posebnega družbenega pomena.

5. člen

Raziskovalno delo opravljajo raziskovalci, združeni v raziskovalnih organizacijah oziroma v raziskovalnih skupinah, ali pa posamično.

Raziskovalne organizacije so Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Univerza v Ljubljani in fakultete, visoke šole, raziskovalni zavodi in raziskovalne enote delovnih in drugih samoupravnih organizacij; umetniške akademije in višje šole so raziskovalne organizacije, če je tako določeno z njihovimi ustanovitvenimi akti.

6. člen

Raziskovalne organizacije zlasti:

— spremljajo razvoj znanosti, opravljajo raziskovalne naloge, skrbijo za uveljavljanje dosežkov raz-

iskovalnega dela v praksi, skrbijo za napredek stroke in opravljajo druge naloge, ki so pogoj za uspeh raziskovalnega dela in za napredek stroke;

— skrbijo za sodelovanje raziskovalnih organizacij v državi in v tujini, pospešujejo medsebojno obveščanje o raziskovalnih dosežkih, organizirajo svojo dokumentacijsko in informacijsko službo ter jo vključujejo v informacijsko mrežo in skrbijo za objavljanje raziskovalnih del;

— skrbijo za potrebno strokovno raven svojih raziskovalcev in zato podpirajo njihovo izpopolnjevanje ter skrbijo za raziskovalni naraščaj.

7. člen

Raziskovalne organizacije si pridobivajo sredstva iz povračil za njihovo delo: od delovnih in drugih samoupravnih organizacij, od samoupravnih skupnosti in samoupravnih skladov, iz proračunov družbeno-političnih skupnosti in od drugih naročnikov.

8. člen

Skupščina SR Slovenije in njeni organi skrbijo za napredek in stabilnost financiranja raziskovalnih dejavnosti s tem, da zagotavljajo rastoča sredstva za financiranje raziskovalnih dejavnosti iz splošnih družbenih sredstev, določajo olajšave glede plačevanja družbenih obveznosti in dajejo druge ugodnosti v zvezi z raziskovalnimi dejavnostmi ter s tem, da spodbujajo in sklepajo samoupravne dogovore zaradi financiranja raziskovalnih dejavnosti iz sredstev delovnih in drugih organizacij.

9. člen

Raziskovalci uresničujejo svoje samoupravne pravice z delom v raziskovalnih organizacijah in v raziskovalnih društvih in združenjih ter s sodelovanjem v raziskovalnih skupinah, ki se oblikujejo v okviru raziskovalnih organizacij ali zunaj njih.

10. člen

Samoupravno sodelovanje raziskovalcev pri oblikovanju raziskovalnega programa in splošne družbene politike na področju raziskovalnega dela ter pri odločanju o drugih zadevah, ki se tičejo nalog in napredka raziskovalnega dela, se uresničuje v raziskovalni skupnosti Slovenije.

II. RAZISKOVALNI ZAVODI

11. člen

Raziskovalni zavodi opravljajo raziskovalno delo kot svojo temeljno dejavnost na področjih, ki jih določi ustanovitelj.

12. člen

Raziskovalni zavod lahko ustanovi družbeno-politična skupnost delovna ali druga samoupravna organizacija ter združenje samoupravnih organizacij, družbeno-politična organizacija, društvo in skupina raziskovalcev.

13. člen

Raziskovalni zavod se lahko ustanovi in obstoječi zavod se lahko preosnuje v raziskovalni zavod:

— če je ugotovljeno, da je osnovna dejavnost oziroma predvidena osnovna dejavnost zavoda raziskovalna dejavnost po 1. členu tega zakona;

— če je izdelan program raziskovalnega dela v skladu z raziskovalnimi nalogami, ki naj jih raziskovalni zavod opravlja;

— če ima glede na program iz prejšnje alineje zadosti ustreznih raziskovalcev;

— če so zagotovljena ustrezna materialna in finančna sredstva za začetek dela ter če so dane možnosti za nadaljnje financiranje raziskovalnih dejavnosti zavoda po postavljenem programu;

— če je zagotovljena oziroma urejena ustrezna dokumentacijska in informacijska služba za raziskovalno delo zavoda.

14. člen

Z aktom o ustanovitvi raziskovalnega zavoda se lahko določi zlasti, da ustanovitelj, daje soglasje k programu in k aktom o razpolaganju s sredstvi, ki jih je zavodu namensko dal ustanovitelj.

15. člen

Raziskovalni zavod upravlja svet zavoda in njemu odgovorna kolektivni izvršilni organ ter direktor.

S statutom raziskovalnega zavoda se lahko ustanovijo tudi drugi izvršilni organi upravljanja ter določi njihovo delovno področje.

16. člen

Svet raziskovalnega zavoda sestavljajo člani, ki jih izvoli delovna skupnost izmed sebe.

V svetu zavoda sodelujejo kot predstavniki družbene skupnosti predstavniki ustanovitelja in predstavniki zainteresiranih organizacij in organov, ki se določijo z aktom o ustanovitvi zavoda.

17. člen

Raziskovalni zavod ima svet raziskovalcev (znanstveni svet). Svet raziskovalcev sestavljajo v skladu s statutom zavoda vsi raziskovalci ali pa določeno število raziskovalcev zavoda, ki jih voli svet zavoda.

S statutom raziskovalnega zavoda se lahko določi, da se v svet raziskovalcev volijo tudi strokovni delavci zavoda in raziskovalci, ki niso člani delovne skupnosti zavoda.

V delovno področje sveta raziskovalcev spadajo strokovne zadeve, ki so neposredno v zvezi z raziskovalnim delom in ki se določijo s statutom zavoda.

18. člen

Direktorja raziskovalnega zavoda, katerega ustanovitelj je Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Univerza v Ljubljani, združenje visokošolskih zavodov ali visokošolski zavod, imenuje ustanovitelj potem, ko dobi mnenje sveta raziskovalnega zavoda.

Direktorja drugih raziskovalnih zavodov imenuje svet raziskovalnega zavoda v soglasju z ustanoviteljem. Pred imenovanjem direktorja je treba dobiti mnenje sveta raziskovalcev.

19. člen

Raziskovalni zavod ima Sklad za znanstvene raziskave, namenjene pospeševanju osnovne dejavnosti zavoda.

S splošnim aktom raziskovalnega zavoda se določijo sredstva, ki se stekajo v Sklad za znanstvene raziskave.

III. RAZISKOVALNE ENOTE

20. člen

Delovna ali druga samoupravna organizacija lahko ustanovi notranjo organizacijsko enoto za opravljanje raziskovalnega dela.

Enota iz prejšnjega odstavka je lahko organizirana kot samostojna organizacija združenega dela v sestavi

delovne organizacije z lastnostjo pravne osebe, ali brez te lastnosti ali kot drugačna enota delovne organizacije.

21. člen

Organizacijska enota iz prejšnjega člena lahko dobi status raziskovalne enote po tem zakonu:

— če je ugotovljeno, da je pretežna dejavnost enote raziskovalna dejavnost po 1. členu tega zakona;

— če je izdelan program raziskovalnega dela v skladu z raziskovalnimi nalogami, ki naj bi jih enota opravljala;

— če ima glede na program iz prejšnje alineje zadosti ustreznih raziskovalcev;

— če je zagotovljena oziroma urejena ustrezna dokumentacijska in informacijska služba raziskovalnega dela enote.

22. člen

Raziskovalna enota opravlja raziskovalno delo na področjih, ki se določijo s splošnim aktom ustanovitelja. S tem aktom se določi, ali lahko raziskovalna enota opravlja poleg dela za ustanovitelja tudi delo za druge naročnike.

23. člen

S splošnim aktom ustanovitelja se lahko določi, da ima raziskovalna enota svoj svet, ki ga poleg delavcev raziskovalne enote sestavljajo tudi predstavniki tistih služb ustanovitelja, ki so funkcionalno povezane z delom raziskovalne enote.

24. člen

S splošnim aktom ustanovitelja se lahko določi, da ima raziskovalna enota svet raziskovalcev z delovnim področjem iz 17. člena tega zakona.

Svet raziskovalcev sestavljajo v skladu s splošnim aktom organizacije, v katere sestavi je raziskovalna enota, vsi raziskovalci ali določeno število raziskovalcev raziskovalne enote.

S splošnim aktom organizacije, v katere sestavi je raziskovalna enota, se lahko določi, da se v svet raziskovalcev volijo tudi strokovni delavci raziskovalne enote in organizacije ter raziskovalci, ki niso člani raziskovalne enote.

25. člen

Oprostitev prispevkov in druge olajšave, ki jih priznava zakon raziskovalnim (znanstvenim) zavodom, se nanašajo tudi na raziskovalne enote, ki se organizirajo po tem zakonu.

IV. RAZVID RAZISKOVALNIH ZAVODOV IN RAZISKOVALNIH ENOT

26. člen

Za raziskovalno delo pristojni republiški upravni organ vodi razvid raziskovalnih zavodov in raziskovalnih enot (v nadaljnjem besedilu: razvid).

Razvid je javna knjiga.

27. člen

V razvid se lahko vpiše samo raziskovalni zavod oziroma raziskovalna enota, ki izpolnjuje pogoje iz 13. oziroma 21. člena tega zakona.

O tem, ali so glede raziskovalnih zavodov izpolnjeni pogoji iz 13. člena tega zakona, si mora republiški upravni organ, ki je pristojen za raziskovalno delo, poprej priskrbeti mnenje ustrezne sekcije raziskovalne skupnosti Slovenije.

Za raziskovalno delo pristojni republiški upravni organ lahko vpiše na novo ustanovljeno raziskovalno

organizacijo v razvid pod pogojem, da bo raziskovalna organizacija v določenem roku izpolnila pogoje iz 3. in 5. alineje 13. člena oziroma iz 3. in 4. alineje 21. člena tega zakona.

Ce raziskovalna organizacija ne izpolni pogojev iz prejšnjega odstavka v postavljenem roku, se izbriše iz razvida.

Raziskovalni zavod se lahko vpiše v razvid šele potem, ko je vpisan v register zavodov.

28. člen

Z vpisom v razvid dobi zavod oziroma enota status raziskovalnega zavoda oziroma raziskovalne enote.

29. člen

Ce za raziskovalno delo pristojni republiški upravni organ ugotovi, da raziskovalni zavod oziroma raziskovalna enota ne izpolnjuje več pogojev iz 13. oziroma 21. člena tega zakona, o čemer si mora glede raziskovalnih zavodov poprej priskrbeti mnenje ustrezne sekcije raziskovalne skupnosti Slovenije, določi primeren rok, v katerem mora zavod oziroma enota izpolniti manjkajoče pogoje; o tem je treba obvestiti tudi ustanovitelja.

Ce raziskovalni zavod oziroma raziskovalna enota ne izpolni manjkajočih pogojev iz prejšnjega odstavka v določenem roku, se izbriše iz razvida.

Z izbrisom iz razvida izgubi zavod oziroma enota status raziskovalnega zavoda oziroma raziskovalne enote.

30. člen

Za raziskovalno delo pristojni republiški upravni organ predpiše obliko in način vodenja razvida ter postopek za vpis in izbris.

V. RAZISKOVALCI

31. člen

Raziskovalno delo v raziskovalnih organizacijah opravljajo raziskovalci.

Raziskovalci se sprejmejo na delo v raziskovalni organizaciji na podlagi javnega razpisa.

32. člen

Osnovno merilo za pridobitev statusa raziskovalca po tem zakonu so izkazani dosežki v raziskovalnem delu.

Raziskovalec je lahko, kdor ima naslov iz 40. ali 41. člena zakona o visokem šolstvu, pridobljen v skladu z zakonom o visokem šolstvu ali kdor ima visoko izobrazbo in izpolnjuje druge pogoje, določene s statutom raziskovalnega zavoda oziroma statutarim aktom ustanovitelja raziskovalne enote (v nadaljnjem besedilu: raziskovalec z drugim naslovom).

S splošnim aktom raziskovalnega zavoda oziroma s statutarim aktom ustanovitelja raziskovalne enote se določi, na katerih delovnih mestih delajo samo raziskovalci z naslovi iz 40. in 41. člena zakona o visokem šolstvu in na katerih delajo raziskovalci z drugimi naslovi ter kateri so ti naslovi.

Volitve delavcev Slovenske akademije znanosti in umetnosti v naslove znanstveni svetnik, višji znanstveni sodelavec in znanstveni sodelavec ureja zakon o Slovenski akademiji znanosti in umetnosti.

33. člen

Za raziskovalce z drugimi naslovi so lahko izvoljene tudi osebe, ki nimajo visoke izobrazbe, če so se izkazale z raziskovalnimi uspehi. Pred njihovo izvo-

litvijo pa je treba priskrbeti mnenje organa ustrezne sekcije raziskovalne skupnosti.

34. člen

Raziskovalce z drugimi naslovi voli svet raziskovalcev raziskovalne organizacije oziroma vsi raziskovalci raziskovalne enote, če v raziskovalni enoti ni sveta raziskovalcev.

Raziskovalci z drugimi naslovi v raziskovalni organizaciji, ki se na novo ustanovi, se izvolijo na način, ki ga določi akt o ustanovitvi raziskovalne organizacije.

Drugi naslovi imajo veljavo le v raziskovalni organizaciji, v kateri je bil raziskovalec izvoljen v ta naslov.

35. člen

Raziskovalci z naslovi iz 40. in 41. člena zakona o visokem šolstvu so voljeni za dobo, določeno v 49. členu zakona o visokem šolstvu.

Raziskovalci z drugimi naslovi so voljeni za pet let in so lahko po enakem postopku znova izvoljeni.

S statutom raziskovalnega zavoda oziroma s statutarim aktom ustanovitelja raziskovalne enote se lahko določi krajša doba, za katero se izvolijo raziskovalci z drugimi naslovi, in se lahko določi, da raziskovalci z drugimi naslovi ne morejo biti dvakrat ali večkrat izvoljeni v isti naslov, ki po statutu ni najvišji raziskovalni naslov v raziskovalni organizaciji.

Pri poňovnih volitvah raziskovalcev se upošteva zlasti njihovo delo po zadnji izvolitvi.

36. člen

Raziskovalec, ki na volitvah ni bil znova izvoljen, ostane še naprej član delovne skupnosti, ki mu je dolžna ponuditi drugo delovno mesto v delovni organizaciji, ustrezno njegovim delovnim sposobnostim. Ce takega delovnega mesta ne sprejme, mu preneha delo v delovni organizaciji s pretekom roka, določenega v statutu; če pa takšnega delovnega mesta ni, mu pripada šest mesecev po volitvah, če se prej ne zaposli, osebni dohodek, ki ga je dobil zadnji mesec pred volitvami.

Čas prejemanja osebnega dohodka po prejšnjem odstavku se priznava v zavarovalno dobo.

37. člen

Za raziskovalce, ki dosežejo starost 60 let, se določbe o ponovni izvolitvi ne uporabljajo.

VI. RAZISKOVALNA SKUPNOST SLOVENIJE

1. Naloge in organizacija

38. člen

Ustanovi se raziskovalna skupnost Slovenije (v nadaljnjem besedilu: skupnost).

Skupnost je pravna oseba.

39. člen

Pri skupnosti je sklad Borisa Kidriča.

40. člen

Skupnost spremlja stanje in razvoj raziskovalnih dejavnosti in skrbi za njihov napredek v skladu s programi družbeno-ekonomskega razvoja SR Slovenije; v tej smeri sodeluje pri določanju politike sklada Borisa Kidriča, spodbuja samoupravno dogovarjanje med interesi in nosilci raziskovalnega dela, predlaga ustrezne ukrepe ter opravlja druge naloge, ki jih določa ta zakon in statut skupnosti.

41. člen

Skupnost sestavljajo redni in dopisni člani Slovenske akademije znanosti in umetnosti, ki opravljajo znanstveno delo ter raziskovalci iz SR Slovenije z naslovi iz 40. in 41. člena zakona o visokem šolstvu in raziskovalci z drugimi naslovi.

Skupnost lahko povabi k sodelovanju tudi raziskovalce, ki delujejo zunaj SR Slovenije, ki pa so glede na svoje poreklo iz SR Slovenije pripravljeni podpisati prizadevanja za napredek raziskovalne dejavnosti v SR Sloveniji.

42. člen

Skupnost ima sekcije, v katerih se združujejo raziskovalci določenega znanstvenega področja.

S statutom skupnosti se določijo znanstvena področja, za katera se organizirajo sekcije.

43. člen

Delo organov skupnosti, sekcij in njenih teles ter sklada Borisa Kidriča je javno.

Način zagotavljanja javnosti dela se določi s statutom skupnosti.

2. Organi skupnosti

44. člen

Organa skupnosti sta skupščina in predsednik skupnosti.

S statutom skupnosti se lahko ustanovijo izvršilni in drugi organi skupnosti in določi njihovo delovno področje.

S statutom skupnosti se lahko prenese opravljanje določenih izvršilnih nalog za skupnost na upravni odbor sklada Borisa Kidriča.

45. člen

Skupščina skupnosti sestavljajo člani, ki jih izvolijo sveti sekcij.

Svet vsake sekcije izvoli s statutom skupnosti določeno število članov skupščine.

46. člen

Skupščina skupnosti:

- obravnava politiko in razvoj raziskovalnega dela ter daje Skupščini SR Slovenije in upravnemu odboru sklada Borisa Kidriča mnenja in predloge za ukrepe, ki naj pospešujejo raziskovalno delo;

- proučuje organizacijo, stanje, razvoj in dosežke raziskovalnega dela;

- spodbuja objavljanje izsledkov raziskovalnega dela;

- skrbi za razvoj dokumentacijske in informacijske dejavnosti na raziskovalnem področju;

- daje pobude za razvoj izumiteljstva;

- daje pobude za uporabo izsledkov raziskovalnega dela ter izumov v praksi;

- pospešuje mednarodno sodelovanje na področju raziskovalnega dela;

- sprejema statut skupnosti;

- obvešča javnost o stanju, napredku in dosežkih raziskovalnega dela ter o uporabljanju njegovih dosežkov v proizvodni, pedagoški in drugi praksi;

- sodeluje pri popularizaciji raziskovalnih dejavnosti in njenih dosežkov;

- obravnava pravila, finančni načrt in zaključni račun sklada Borisa Kidriča;

- imenuje stalne in začasne komisije za opravljanje posameznih nalog;

— opravlja druge naloge, ki jih določata zakon in statut skupnosti.

Skupščina skupnosti obravnava predlog upravnega odbora sklada Borisa Kidriča o razmerjih, po katerih se delijo sredstva za financiranje raziskovalnega dela na področjih raziskovalnih dejavnosti, za katera so ustanovljene sekcije, predlog o višini sredstev sklada, ki naj se uporabijo za podpiranje izobraževanja in izpopolnjevanja raziskovalcev in raziskovalnega naraščaja ter za nagrade, predlog o višini sredstev sklada za potrebe skupnosti, predlog glede sredstev za druge namene in merila za uporabo sredstev.

47. člen

Predsednika skupnosti izvoli skupščina skupnosti izmed raziskovalcev.

48. člen

Predsednik skupnosti predstavlja in zastopa skupnost, sklicuje seje skupščine, skrbi za izvajanje statuta in opravlja druge naloge, ki jih določa statut skupnosti.

3. Sekcije

49. člen

Delo sekcije vodi svet sekcije.

Svet sekcije ima predsednika in s statutom skupnosti določeno število članov.

Predsednika in člane sveta sekcije izvolijo člani sekcije po postopku, ki se določi s statutom skupnosti.

50. člen

Svet sekcije spremlja stanje raziskovalnega dela ter vodi programsko politiko raziskovalnega dela in koordinira dejavnost svojega področja tako, da sprejema programe financiranja raziskovalnega dela iz sredstev sklada, ki pripadajo sekciji, sprejema strokovne ocene predlogov za raziskave in strokovne ocene opravljenih raziskovalnih del, ki se financirajo iz sklada, daje mnenje in predloge glede ukrepov, ki naj pospešujejo napredek raziskovalnega dela na področju sekcije, ter opravlja druge naloge, ki jih določata ta zakon in statut skupnosti.

Svet sekcije daje pobude in predloge za sklepanje samoupravnih dogovorov za financiranje dolgoročnih raziskovalnih programov.

Pri opravljanju svojih nalog mora svet sekcije omogočiti sodelovanje vseh zainteresiranih organizacij ter sodelovanje s sveti drugih sekcij na stičnih področjih.

Svet sekcije ali sveti več sekcij v sodelovanju z zainteresiranimi gospodarskimi in drugimi organizacijami, strokovnjaki, predlagatelji in izvajalci projektov ter drugimi organizirajo neposredno ali prek v ta namen imenovanih teles izvajanje določenih raziskovalnih projektov.

Izvajanje določb tretjega odstavka tega člena predpiše statut skupnosti.

4. Sklad Borisa Kidriča

51. člen

Skład Borisa Kidriča (v nadaljnjem besedilu: sklad) je pravna oseba.

Skład upravlja upravni odbor sklada.

Upravni odbor sklada ima predsednika in s statutom skupnosti določeno število članov.

Predsednik upravnega odbora sklada predstavlja in zastopa sklad.

Skupščina skupnosti imenuje enega več kot polovico članov upravnega odbora; druge člane upravnega odbora imenujeta Skupščina SR Slovenije in gospodarska zbornica SR Slovenije, in sicer vsaka polovico.

Predsednika upravnega odbora volijo člani upravnega odbora izmed sebe na predlog skupščine skupnosti.

Predsednik in člani upravnega odbora se imenujejo za dobo, ki se določi s statutom skupnosti.

52. člen

Upravni odbor sklada sprejme pravila sklada in finančni načrt, določi višino sredstev za financiranje raziskovalnega dela na področju raziskovalnih dejavnosti, za katera so ustanovljene sekcije, in za druge namene, določi merila za uporabo sredstev, sprejme zaključni račun sklada in razpolaga s sredstvi sklada v skladu z zakonom in s statutom skupnosti.

Preden upravni odbor sprejme odločitve iz prejšnjega odstavka, mora preučiti stališča, ki jih je sprejela skupščina skupnosti.

Upravni odbor potrjuje tiste programe financiranja raziskovalnega dela, ki jih predložijo sveti sekcij ali druga telesa iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona, za katere se pričakuje udeležba sklada, sklepa pogodbe o financiranju ter opravlja druge naloge, ki jih določata ta zakon in statut skupnosti.

Upravni odbor spodbuja samoupravno dogovarjanje med interesi in nosilci raziskovalnega dela.

53. člen

Iz sklada se financira raziskovalno delo, podpira izobraževanje in izpopolnjevanje raziskovalcev in raziskovalnega naraščaja, podeljuje nagrade ter zagotavljajo sredstva za delo skupnosti in za druge namene, ki morajo biti v tesni zvezi z raziskovalnim delom ali ga vsaj pospeševati.

54. člen

Sklad financira raziskovalno delo, ki ni vezano neposredno na uporabo, ter izvajanje ukrepov za pospeševanje tega dela; sklad sodeluje pri financiranju raziskovalnih nalog, ki so neposredno namenjene za praktično uporabo, če imajo te naloge širši družbeni pomen.

Sklad financira dolgoročne programe, zlasti temeljnega in splošno aplikativnega raziskovalnega dela, in posamezne raziskovalne naloge.

Sklad lahko financira nabavo opreme, ki je potrebna za raziskovalno delo.

Sklad s svojimi sredstvi podpira razvoj dokumentacijske in informacijske dejavnosti na raziskovalnem področju.

Pri uporabi sredstev sklada je treba upoštevati morebitni namen, ki ga določi dajalec sredstev.

55. člen

Sklad daje štipendije in pomoč v drugih oblikah za študij in za izpopolnjevanje raziskovalcev in raziskovalnega naraščaja doma in v tujini.

56. člen

Sklad podeljuje nagrade za dosežke raziskovalnega dela ter nagrade za izume, odkritja in izpopolnitve.

Sklad podeljuje Kidričevo nagrado. Kidričeva nagrada se podeljuje praviloma za posamezne pomembne dosežke v raziskovalnem delu, izjemoma pa tudi za življenjsko delo raziskovalcev.

57. člen

Sredstva sklada so:

1. sredstva, ki izvirajo iz pogodbene udeležbe pri ekonomskih učinkih, pridobljenih z uporabo raziskovalnih dosežkov;
2. sredstva, ki jih dajejo organi družbeno-političnih skupnosti ter delovne in druge organizacije;
3. sredstva, ki jih zagotavlja Skupščina SR Slovenije;
4. obresti in anuitete od kreditov, ki so dani iz sredstev sklada;
5. drugi viri.

58. člen

Skupščina SR Slovenije potrjuje finančni načrt in zaključni račun sklada.

5. Strokovna služba skupnosti in sklada

59. člen

Za opravljanje strokovnih, tehničnih in administrativnih nalog za skupnost in upravni odbor sklada Borisa Kidriča se ustanovi strokovna služba, ki jo vodi glavni tajnik.

Glavnega tajnika voli skupščina skupnosti na predlog upravnega odbora sklada Borisa Kidriča.

6. Statut skupnosti

60. člen

Skupnost ima statut.

V statutu skupnosti so podrobnejše določbe o organizaciji in delu skupnosti, sekcij in sklada, o mandatni dobi organov skupnosti, sekcij in sklada ter druge določbe, za katere to zahteva zakon.

Statut sprejme skupščina raziskovalne skupnosti Slovenije s soglasjem Skupščine SR Slovenije.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

61. člen

Začasno se ustanovijo te sekcije skupnosti:

- naravoslovno-matematična sekcija,
- tehniška sekcija,
- biotehniška sekcija,
- medicinska sekcija,
- sekcija za družbene vede,
- literarno-jezikovna sekcija.

62. člen

Skupščina SR Slovenije imenuje iniciativni odbor skupnosti.

Iniciativni odbor skupnosti pripravi poslovnik začasne skupščine in začasni statut skupnosti ter skliče prvo sejo začasne skupščine skupnosti.

Začasni statut skupnosti ni podvržen soglasju iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona.

63. člen

Skupščina SR Slovenije imenuje začasno skupščino skupnosti na predlog Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Univerze v Ljubljani, Gospodarske zbornice SR Slovenije in Zveze raziskovalnih organizacij Slovenije.

Začasna skupščina:

- sprejme poslovnik;
- sprejme začasni statut skupnosti;
- izvoli začasnega predsednika skupnosti;

— izvoli predsednika in člane začasnih svetov sekcij in polovico članov začasnega upravnega odbora sklada;

— pripravi vse drugo, kar je potrebno za delo skupnosti;

— opravlja naloge po 46. členu tega zakona.

Predsednika in četrtino članov začasnega upravnega odbora sklada imenuje Skupščina SR Slovenije, četrtino pa Gospodarska zbornica SR Slovenije.

64. člen

Redna skupščina skupnosti se konstituira najkasneje osemnajst mesecev po prvi seji začasne skupščine.

65. člen

Dokler ne začne delati začasni upravni odbor sklada, opravlja upravni odbor sklada Borisa Kidriča na področju financiranja raziskovalnih dejavnosti še naprej svoje naloge v skladu z dosedanjimi predpisi.

66. člen

Ustanovitelji obstoječih raziskovalnih (znanstvenih) zavodov morajo uskladiti akte o ustanovitvi teh raziskovalnih zavodov z določbami tega zakona najpozneje v šestih mesecih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

67. člen

Obstoječi raziskovalni zavodi, ki so vpisani v register znanstvenih zavodov pri republiškem sekretariatu za prosveto in kulturo, morajo najpozneje v enem letu od dneva, ko začne veljati ta zakon, prilagoditi svojo organizacijo in delo določbam tega zakona, sprejeti nove statute in predložiti republiškemu upravnemu organu, ki je pristojen za raziskovalno delo, dokazilo o tem, da izpolnjujejo pogoje iz 13. člena tega zakona.

Raziskovalni zavod, ki ne predloži v roku iz prejšnjega odstavka ustreznih dokazil, in zavod, glede katerega se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev iz 13. člena tega zakona, preneha biti raziskovalni zavod po tem zakonu.

Če se v postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi, da raziskovalni zavod ne izpolnjuje katerega izmed pogojev iz 13. člena tega zakona, ga lahko republiški upravni organ, ki je pristojen za raziskovalno delo, pogojno vpiše v razvid ter določi, rok, v katerem mora zavod izpolniti manjkajoče pogoje. Če zavod v tem roku se izpolni manjkajočih pogojev, se po uradni dolžnosti izbriše iz razvida.

68. člen

Osebe, ki so na dan, ko začne veljati ta zakon, na delovnem mestu raziskovalca, za katero se zahteva naslov iz 41. člena zakona o visokem šolstvu, lahko ostanejo na tem delovnem mestu največ sedem let od dneva, ko začne veljati ta zakon, tudi če ne izpolnjujejo pogojev za naslov iz 41. člena zakona o visokem šolstvu, izpolnjujejo pa pogoje za raziskovalce z drugim naslovom po drugem odstavku 32. člena tega zakona.

V roku iz prejšnjega odstavka so te osebe lahko ponovno izvoljene za raziskovalca z drugim naslovom, vendar najdlje do poteka roka iz prejšnjega odstavka.

69. člen

Ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o znanstvenih zavodih (Uradni list LRS, št. 3-9/58 in Uradni list SRS, št. 11-121/65).

Z dnem, ko začne delati upravni odbor sklada po določbah tega zakona, preneha veljati zakon o skladu Borisa Kidriča (Uradni list LRS, št. 4-38/61 in Uradni list SRS, št. 8-56/65). Sredstva, pravice in obveznosti

sklada Borisa Kidriča, ki obstoje ob času prenehanja tega zakona, se prenesejo na sklad Borisa Kidriča, ki se ustanovi po tem zakonu.

70. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

149.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij

Razglasa se zakon o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970.

St. 61-52/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o poklicnem izobraževanju in o urejanju učnih razmerij

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se ureja izobraževanje za tiste poklice, za katere je v nomenklaturi poklicev določeno, da se izobražujejo po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: izobraževanje).

S tem zakonom se urejajo tudi učna razmerja po pogodbah o izobraževanju, ki jih osebe, ki se izobražujejo po določbah tega zakona sklenejo z delovnimi organizacijami, samostojnimi obrtniki ali samostojnimi gostinci (v nadaljnjem besedilu: delovne organizacije oziroma obrtniki).

2. člen

Kdor se želi izobraževati po tem zakonu, mora izpolniti osnovnošolsko obveznost.

3. člen

Nomenklaturu poklicev in profile, za katere je urejeno izobraževanje po tem zakonu, določi za področje gospodarstva gospodarska zbornica SR Slovenije, za področje družbenih služb pa ustrezní republiški zavod v sodelovanju z delovnimi in drugimi organizacijami. Če za posamezno področje družbenih služb ni republiškega zavoda, določi nomenklature poklicev za to področje pristojni republiški upravni organ.

4. člen

Kdor se izobražuje po tem zakonu, pa še ni zdravstveno zavarovan iz drugega naslova, ima pravico do zdravstvenega zavarovanja v obsegu kot ga imajo učenci poklicnih šol.

5. člen

Pedagoško svetovanje in nadzor nad izobraževanjem opravlja pedagoška služba v skladu s posebnimi predpisi.

II. IZOBRAŽEVALNI PROGRAM

6. člen

Izobraževanje mora uresničevati splošne smotre vzgoje in izobraževanja in poteka po predmetnikih in učnih načrtih, ki se določijo na podlagi profilov poklicev v skladu z nomenklaturo poklicev (v nadaljnjem besedilu: izobraževalni program).

Izobraževalni program ima strokovni in splošno-izobraževalni del. Strokovni del obsega strokovno teoretične predmete in praktični pouk ter okvirno vsebino teh predmetov; splošno-izobraževalni del pa obsega slovenski jezik in družbeno-ekonomske predmete ter okvirno vsebino teh predmetov.

Izobraževalni program mora vsebovati tudi varstvo pri delu.

Z izobraževalnim programom se določita tudi trajanje izobraževanja in predizobrazba, ki je potrebna za izobraževanje.

7. člen

Izobraževalni program določi organ, ki je pristojen za določanje predmetnikov in učnih načrtov za osnovne in srednje šole. Ta organ določi izobraževalni program za poklice s področja gospodarstva potem ko dobi mnenje gospodarske zbornice SR Slovenije, za poklice s področja družbenih služb pa potem, ko dobi mnenja pristojnega republiškega upravnega organa.

III. IZOBRAŽEVANJE

8. člen

Izobraževanje se opravlja v šolah, ki jih ustanavljajo v ta namen družbeno-politične skupnosti ali delovne in druge organizacije. Šole se lahko ustanovijo kot samostojni zavod ali kot notranje organizacijske enote delovnih in drugih organizacij.

Izobraževanje opravljajo lahko tudi delovne in druge organizacije v svojih notranjih organizacijskih enotah, v katerih se izobražujejo osebe, ki so z njimi v delovnem razmerju.

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na šole, veljajo tudi za enote iz prejšnjega odstavka, če ni s tem zakonom drugače določeno.

9. člen

Izobraževalna skupnost daje soglasje k ustanovitvi šol, če naj bi se njihova izobraževalna dejavnost financirala iz njenih sredstev.

10. člen

Šola lahko sklepa v zvezi z izvajanjem izobraževalnega programa ustrezne pogodbe o medsebojnih obveznostih z drugimi organizacijami.

Za učence brez učne pogodbe šola lahko organizira praktično izobraževanje v šolskih delavnicah, na šolskih deloviščih ali na šolskih posestvih oziroma v delavnicah ali na deloviščih drugih organizacij ali na kmetijskih posestvih. Če šola organizira praktično izobraževanje v delavnicah ali na deloviščih drugih organizacij ali na kmetijskih posestvih, sklone s temi organizacijami ustrezno pogodbo o medsebojnih obveznostih.

Šola izobražuje lahko za več poklicev.

Šola dela lahko trajno ali občasno.

11. člen

Sole imajo pečat z grbom Socialistične republike Slovenije.

12. člen

Praktično in teoretično izobraževanje sme trajati skupno največ 8 ur dnevno, vendar tedensko ne sme presegati 40 ur. Teoretičnega izobraževanja sme biti največ 5 ur dnevno. Tisti dan, ko traja teoretično izobraževanje 5 ur, ne sme biti praktičnega izobraževanja.

Če praktično izobraževanje traja strnjeno 6 ali več ur, mora biti tistemu, ki se izobražuje, zagotovljeno v tem času najmanj 30 minut odmora.

Kdor se izobražuje v skladu z določbami tega zakona 11 ali več mesecev, pa ni v delovnem razmerju, mu mora biti zagotovljeno najmanj 6 tednov počitnic.

13. člen

Sole določijo razporeditev praktičnega in teoretičnega izobraževanja. Če se praktično izobraževanje ne opravlja v šoli, se določi razpored v dogovoru s tistimi, pri katerih se izvaja praktično izobraževanje.

Izobraževanje se ne sme razporediti med dvaindvajseto in šesto uro naslednjega dne; za mladino do šestnajstega leta starosti pa se ne sme razporediti med 20. in 6. uro naslednjega dne.

14. člen

Sole morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. izkazana mora biti družbena potreba po poklicih, za katere se izvaja izobraževanje po določbah tega zakona;
2. imeti morajo določen izobraževalni program;
3. zagotoviti morajo izvajanje celotnega izobraževalnega programa;
4. imeti morajo ustrezne učitelje in druge strokovne delavce;
5. imeti morajo prostore, opremo in učila;
6. zagotovljena jim morajo biti finančna sredstva za izobraževanje.

15. člen

Šola sme začeti z delom, ko republiški sekretar za prosveto in kulturo z odločbo ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena tega zakona.

16. člen

V šole se vpišejo osebe na podlagi razpisa.

Sole morajo vpisati osebe, če imajo zagotovljeno praktično izobraževanje na podlagi učne pogodbe ali brez učne pogodbe.

V šolo se lahko vpiše samo tisti, ki se z zdravniškim priporočilom izkaže, da je zdravstveno sposoben za poklic, za katerega se želi izobraževati.

Sole ne smejo omejiti vpisa glede na starost, kraj bivanja ali kraj zaposlitve tistih, ki se žele vpisati.

Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za enote iz drugega odstavka 8. člena tega zakona.

17. člen

Učitelji za strokovno teoretično in splošno-izobraževalne predmete v šolah so lahko tisti, ki imajo najmanj izobrazbo ustrezno višje šole. Če ni višje šole ustrezne stroke, lahko poučujejo strokovno teoretične predmete tudi tisti, ki imajo izobrazbo ustrezne srednje šole.

Učitelji za praktično izobraževanje v šolah so lahko tisti, ki imajo najmanj izobrazbo ustrezne tehniške ali poklicne šole ali tisti, ki imajo splošno priznano strokovno usposobljenost za poklic, za katerega opravljajo praktični pouk. Poleg navedenih pogojev morajo ti učitelji imeti vsaj še pet let prakse v svojem poklicu.

Učitelji iz prejšnjega odstavka niso dolžni opravljati strokovnega izpita po 38. in 39. členu zakona o srednjem šolstvu.

Učitelji enote oziroma šole morajo imeti tudi pedagoško izobrazbo. Republiški sekretariat za prosveto in kulturo določi program in način pridobitve te izobrazbe. V ta namen organizira zavod za šolstvo SR Slovenije v sodelovanju s šolami tečaje in druge oblike izobraževanja za pridobitev take izobrazbe. Učiteljem, ki so uspešno končali te izobraževanje, izda zavod za šolstvo SR Slovenije potrdilo o tem, da izpolnjujejo pogoje po tem zakonu.

18. člen

Predstojnik šole mora izpolnjevati pogoje za učitelja šole in mora imeti najmanj izobrazbo višje šole.

Predstojnika šole imenuje in razrešuje ustanovitelj šole, potem, ko dobi mnenje delovne skupnosti šole in pedagoške službe.

19. člen

Organizacija izobraževanja v šolah se določi s statutom ali drugim splošnim aktom šole v skladu z določbami tega zakona.

Izobraževanje v šolah se lahko organizira strnjeno ali pa se opravlja samo ob določenih dnevih.

Glede trajanje učne ure, učne obveznosti učiteljev, ocenjevanja, popravnih izpitov, pravic in dolžnosti učencev, vzgojnih ukrepov, organizacije upravljanja in glede dokumentacije se v šolah primerno uporabljajo ustrezne določbe zakona o srednjem šolstvu, če ni s tem zakonom drugače določeno.

20. člen

Če šola preneha, mora ustanovitelj omogočiti vsem, ki so vpisani, da dokončajo izobraževanje. Z aktom o prenehanju šole se določi na kakšen način in v katerem roku lahko dokončajo izobraževanje. Ustanovitelj obvesti o prenehanju šole republiški sekretariat za prosveto in kulturo.

21. člen

Znanje tistih, ki se izobražujejo v šolah, ocenjuje učitelj, ki predmet poučuje. Osebe opravljajo popravne izpite iz predmetov iz katerih so negativno ocenjene. Popravne izpite lahko večkrat ponavljajo. Šola mora kandidatu omogočiti opravljanje popravnega izpita najpozneje v enem mesecu po prijavi.

22. člen

Tisti, ki se izobražujejo v šolah, opravljajo, potem ko so pozitivno ocenjeni iz vseh predmetov, zaključni izpit. Roke za zaključne izpite določa šola.

Vsebina zaključnega izpita se določi z izobraževalnim programom.

23. člen

Zaključni izpit se opravlja pred komisijo, ki ima predsednika in ustrezno število članov. Za poklice s področja gospodarstva imenuje enega člana komisije gospodarska zbornica SR Slovenije; za poklice s področja družbenih služb pa pristojni republiški upravni organ. Predsednika in druge člane komisije imenuje šola.

Število članov komisije za zaključni izpit določa šola.

Način opravljanja zaključnih izpitov določi šola s splošnim aktom.

24. člen

Po uspešno opravljenem zaključnem izpitu izda šola spričevalo o doseženi izobrazbi za določen poklic. Spričevalo je javna listina.

Vsebino in obliko spričevala iz prvega odstavka tega člena določi republiški sekretar za prosveto in kulturo.

IV. UČNA RAZMERJA PO POGODBAH O IZOBRAŽEVANJU

25. člen

Osebe, ki se praktično izobražujejo za poklic v delovni organizaciji ali pri obrtniku v skladu z določbami tega zakona, so v učnem razmerju.

Učne pogodbe z delovnimi organizacijami oziroma obrtniki morajo skleniti osebe, ki se pri njih praktično izobražujejo, če niso v delovnem razmerju ali če šola sama za njih ne organizira praktičnega izobraževanja.

Osebe, ki sklenejo učno pogodbo po tem zakonu, so učenci z učno pogodbo (v nadaljnjem besedilu: učenci).

26. člen

Delovna organizacija oziroma obrtnik sprejme s sklenitvijo učne pogodbe vzgojno izobraževalne in druge obveznosti do učenca, ki jih določata učna pogodba in ta zakon.

27. člen

Učno pogodbo sme skleniti tisti, ki je dopolnil osnovnošolsko obveznost in z zdravniškim spričevalom izkaže, da je zdravstveno sposoben za poklic, za katerega se želi izobraževati.

Mladoletni učenec lahko sklene učno pogodbo le, če v to privoli njegov zakoniti zastopnik.

28. člen

Delovna organizacija oziroma obrtnik sme skleniti učno pogodbo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

— imeti mora delovne prostore in opremo, da lahko izobražuje za poklic;

— obseg poslovanja mora obsegati po proizvodnih oziroma storitvenih asortimentih pretežno dejavnost poklica, za katerega se učence izobražuje;

— imeti mora vsaj enega delavca z ustreznimi kvalifikacijami za vodenje izobraževanja; obrtnik pa mora imeti ustrezno kvalifikacijo, če nima ustrezno kvalificiranega delavca.

Pogoj iz prve alineje prejšnjega odstavka se glede delovnih prostorov ne zahteva za obrti, ki po posebnih predpisih lahko delajo brez delavnic.

29. člen

Občinska skupščina lahko določi največje število učencev, ki se na območju občine lahko hkrati praktično izobražujejo pri posameznem obrtniku.

30. člen

Učna pogodba se sklene ob sprejemu učenca v učno razmerje.

Delovna organizacija oziroma obrtnik mora predložiti učno pogodbo v registracijo v osmih dneh po sklenitvi.

Učne pogodbe registrira za delo pristojni občinski upravni organ, na čigar območju je sedež delovne organizacije oziroma obrtnika, ki sklene učno pogodbo. Pred registracijo učne pogodbe preveri organ, ki učno pogodbo registrira, ali so izpolnjeni pogoji iz 26. in 27. člena tega zakona.

Za delo pristojni občinski upravni organ z odločbo odkloni vpis v register, če niso izpolnjeni pogoji iz 26. in 27. člena tega zakona. Zoper to določbo je dopustna pritožba na republiški sekretariat za delo. Z dnem, ko postane odločba o odklonitvi vpisa v register pravomočna, preneha učno razmerje.

31. člen

Republiški sekretariat za delo predpiše vsebino in obliko registra o učnih pogodbah.

Registrirano učno pogodbo pošlje za delo pristojni občinski upravni organ pogodbenima strankama, šoli in pristojnim službam za socialno zavarovanje. Na pogodbi je treba vpisati, da je registrirana.

32. člen

Učna pogodba obsega:

1. osebne podatke in šolsko izobrazbo učenca;
2. osebne podatke staršev oziroma drugega zakonitega zastopnika učenca, če je učenec mladoleten;
3. naziv, sedež in vrsto dejavnosti delovne organizacije oziroma samostojnega obrtnika, s katerim se sklepa učna pogodba;
4. naziv poklica, za katerega se bo učenec izobraževal;
5. pričetek in trajanje izobraževanja učenca;
6. dolžnosti pogodbenih strank;
7. mesečno nagrado, ki jo prejema učenec več čas izobraževanja ter tudi med počitnicami (tretji odstavek 12. člena) in bolezenskim dopustom;
8. morebitne druge dajatve, ki jih daje učencu delovna organizacija oziroma samostojni obrtnik, pri katerem se učenec izobražuje;
9. obveznosti strank v primeru, če katera izmed njih samovoljno razdere učno pogodbo.

33. člen

Dolžnosti delovne organizacije oziroma obrtnika, ki sklene učno pogodbo z učencem ali pa pogodbo po drugem odstavku 10. člena tega zakona, so zlasti:

- da učencu omogoči izučitev za poklic po predpisnem izobraževalnem programu in da si v času, ki je določen z izobraževalnim programom, pridobi potrebno praktično znanje za opravljanje poklica, za katerega se izobražuje;
- da določi delavca z ustreznimi moralnimi in strokovnimi kvalifikacijami za vodenje učenčevega izobraževanja;
- da omogoči take učno vzgojne odnose, v katerih se lahko učenci vključujejo v samoupravljanje;
- da skrbi za učenčovo praktično izobraževanje in za redno obiskovanje šole in druge obvezne izobraževalne oblike;
- da omogoči učencu poleg počitnic iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona še najmanj šest dni počitnic za pripravo na zaključni izpit;
- da redno izplačuje učencu dogovorjeno mesečno nagrado;
- da skrbi za varnost pri delu in za zdravje učenca;
- da seznani učenca s predpisi o varnosti pri delu;
- da skrbi za pravilne medsebojne odnose med delavci in učenci;
- da izpolnjuje druge s pogodbo dogovorjene obveznosti.

34. člen

Dolžnosti učenca, ki sklene učno pogodbo z delovno organizacijo oziroma z obrtnikom, so zlasti:

- da se vestno in marljivo uči in si prizadeva, da se izobrazi za poklic v določenem roku;
- da redno obiskuje šolo in druge obvezne izobraževalne oblike;
- da se pri izobraževanju za poklic ravna po navodilih delovne organizacije oziroma obrtnika in šole;
- da se ravna v skladu z normami socialistične morale;

- da se dostojno vede;
- da varuje poslovno tajnost pogodbene stranke;
- da se ravna po varnostnih predpisih.

35. člen

Delovne organizacije uredijo nagrajevanje učencev po 7. točki 32. člena tega zakona s svojimi splošnimi akti. Pri tem določijo zlasti višino nagrad glede na uspeh, ki ga učenec pokaže v šoli in pri praktičnem izobraževanju v delovni organizaciji, ter osnove in merila, po katerih se ta uspeh ugotavlja.

Nagrade iz 7. točke 32. člena tega zakona, ki jih plačujejo obrtniki, ne smejo biti manjše od povprečnega zneska nagrad, ki jih plačujejo delovne organizacije iste panoge na območju občine svojih učencev. Ta znesek ugotovi vsako leto do 30. aprila za delo pristojni občinski upravni organ in ga sporoči obrtnikom na območje občine.

36. člen

Če se pogodbeni stranka, pri kateri se učenec izobražuje na delovnem mestu, z učno pogodbo zaveže, da bo plačevala za učenca stroške za prehrano, za delovno obleko ali za stanovanje oziroma, da mu bo te stroške nadomestila neposredno v gotovini, lahko te izdatke všteje v nagrado iz 7. točke 32. člena.

Občinska skupščina določi razmerje med zneskom, ki se izplačuje učencu neposredno v gotovini po prejšnjem odstavku in izdatki delovne organizacije oziroma obrtnika za prehrano, delovno obleko in stanovanje učenca ter nadzoruje izvrševanje učnih pogodb glede teh določb.

37. člen

Z učno pogodbo se lahko določi tudi poskusna doba, ki sme trajati največ 30 dni. V poskusni dobi se ugotavlja, ali ima učenec nagnjenosti in sposobnosti, ki so potrebne za opravljanje poklica, za katerega se izobražuje.

Med poskusno dobo lahko stranki odpove pogodbeno razmerje brez roka.

Če učenec po poskusni dobi nadaljuje izobraževanje za isti poklic, se mu poskusna doba šteje v učno dobo, določeno z učno pogodbo.

Med poskusno dobo pripadajo učencu nagrada in druge z učno pogodbo določene pravice.

38. člen

Izobraževanje po učni pogodbi preneha, ko se izteče pogodbeno določena učna doba. Če učenec opravi zaključni izpit pred potekom določene učne dobe, preneha izobraževanje po učni pogodbi, ko učenec opravi zaključni izpit.

Če je učenec izključen iz šole in nima možnosti, da bi se vpisal v drugo istovrstno šolo, se učna pogodba razdere.

Če učenec iz upravičenih razlogov za dalj časa izostane ali če ne opravi pravočasno zaključnega izpita, se učna pogodba lahko ustrezno podaljša.

Učencu, ki iz kakršnegakoli razloga prekine izobraževanje, se v učno dobo šteje ves čas izobraževanja, če najpozneje v šestih mesecih nadaljuje izobraževanje v istem poklicu.

Če se učna pogodba razdere in šola ne more zagotoviti učencu praktičnega izobraževanja, preneha biti učenec šole.

39. člen

Delovna organizacija oziroma obrtnik lahko razdere učno pogodbo:

1. če je bila sklenjena na podlagi lažnih listin;

2. če se učenec brez opravičenega razloga neha učiti in se v osmih dneh ne vrne na učno mesto oziroma v šolo;

3. če postane učenec duševno ali telesno nesposoben za izobraževanje za poklic;

4. če bi po zdravnikovem mnenju strokovno izobraževanje ogrožalo učenčovo življenje in zdravje;

5. če učenec trajno oboli za boleznijo, ki utegne biti nevarna drugim delavcem;

6. če učenec oboli za tako boleznijo, da po posebnih predpisih ne bi smel opravljati poklica, za katerega se izobražuje;

7. če učenec hudo krši dolžnosti, ki so določene v splošnih samoupravnih aktih delovne organizacije oziroma navedene v 33. členu tega zakona.

40. člen

Učenec lahko ob vsakem času na podlagi svoje zahteve enostransko razdere učno pogodbo.

Mladoletni učenec lahko razdere učno pogodbo le, če v to privoli njegov zakoniti zastopnik.

41. člen

Razen iz razlogov, ki so določeni v 38., 39. in 40. členu tega zakona, lahko pogodbeni stranki vsak čas sporazumno razdereta učno pogodbo, če sta tako določila v učni pogodbi.

42. člen

Če se učna pogodba razdere, odpove ali podaljša pogodbeno razmerje, mora delovna organizacija oziroma obrtnik v osmih dneh pisмено sporočiti za delo pristojnemu občinskemu upravnemu organu in šoli datum, s katerim je ta učna pogodba prenehala, in razloge, zaradi katerih je prenehala, oziroma razloge, zaradi katerih je podaljšana.

43. člen

O sporih, ki izvirajo iz učne pogodbe, odloča pristojno občinsko sodišče.

V postopku za rešitev spora iz prejšnjega odstavka je učenec oproščen plačila sodnih taks.

Postopek pred sodiščem je nujen.

44. člen

Za delo pristojni občinski upravni organi nadzorujejo delovne organizacije in obrtnike, ki imajo učence v učnem razmerju; kako izpolnjujejo z učnimi pogodbami ter s tem zakonom in z drugimi predpisi določene obveznosti in pogoje glede izobraževanja učencev po učnih pogodbah.

45. člen

Z denarno kaznijo do 5000 din se kaznuje za prekršek delovna organizacija:

1. če sprejme na izobraževanje osebo brez učne pogodbe (25. člen);

2. če sprejme na izobraževanje osebo, ki ne izpolnjuje s tem zakonom določenih pogojev (prvi odstavek 27. člena);

3. če sprejme na izobraževanje osebo, čeprav ne izpolnjuje za to predpisanih pogojev (28. člen);

4. če v določenem roku ne da registrirati učne pogodbe (drugi odstavek 30. člena);

5. če krši dolžnosti, določene v učni pogodbi in v tem zakonu (33. člen);

6. če v predpisanem roku ne pošlje poročila pristojnemu občinskemu upravnemu organu o tem, da se je učna pogodba razdrla ali ne sporoči razlogov, zaradi katerih je prenehala veljati (42. člen);

Z denarno kaznijo do 500 din se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba delovne organizacije.

46. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kaznuje za prekršek samostojni obrtnik, če stori kakšno dejanje iz prvega odstavka 45. člena tega zakona.

47. člen

Za delo pristojni občinski upravni organ lahko delovni organizaciji, oziroma obrtniku, ki sta večkrat kaznovana zaradi prekrškov iz 45. člena tega zakona, prepove za določeno dobo sklepati učne pogodbe. Posamezna prepoved sme trajati največ tri leta.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

Izobraževanje in sklepanje učnih pogodb za poklice, določene po 1. členu tega zakona se uvajata postopoma, ko se ustanovijo ustrezne šole v skladu z določbami 14. člena tega zakona.

49. člen

Določbe tega zakona glede učnih razmerij po pogodbah o izobraževanju se uporabljajo tudi za učence poklicnih šol. S temi učenci se sklepajo učne pogodbe praviloma od 1. junija do 15. septembra; lahko pa se sklenejo tudi ob drugem času, če s tem soglašajo poklicna šola.

Če učenec poklicne šole ponavlja razred zaradi negativnih ocen, se učna pogodba ustrezno podaljša.

Če učenec poklicne šole ne opravi zaključnega izpita do konca pogodbeno določenega učnega razmerja, se učna pogodba podaljša do prvega ponavljanja zaključnega izpita.

50. člen

Učne pogodbe, ki so bile sklenjene po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo veljavne.

51. člen

Organi iz 3. člena tega zakona določijo nomenklaturo poklicev najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

52. člen

Učitelji šol, ki nimajo ustrezne izobrazbe, ki se zahteva za delovna mesta, na katerih opravljajo izobraževalno delo ob uveljavitvi tega zakona, si morajo najpozneje v petih letih od uveljavitve tega zakona pridobiti zahtevano izobrazbo.

Učitelji, ki ob nastopu delovnega razmerja v šoli nimajo pedagoške izobrazbe, si morajo to izobrazbo pridobiti v skladu s četrtrim odstavkom 17. člena tega zakona najpozneje v treh letih po sklenitvi delovnega razmerja.

Če ti učitelji šol v rokih iz prvega in drugega odstavka tega člena ne pridobijo zahtevane strokovne oziroma pedagoške izobrazbe, ne smejo več opravljati izobraževalnega dela v šoli.

53. člen

Ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o nagrajevanju vajencev (Uradni list SRS, št. 29-303/65).

54. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

150.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o nostrifikaciji v tujini pridobljenih šolskih spričeval

Razglasa se zakon o nostrifikaciji v tujini pridobljenih šolskih spričeval, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970.

Št. 61-54/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o nostrifikaciji v tujini pridobljenih šolskih spričeval

1. člen

Šolska spričevala, pridobljena v tujini, se nostrificirajo v SR Sloveniji v skladu z določbami zakona o nostrifikaciji v tujini pridobljenih šolskih spričeval (Uradni list SFRJ, št. 12-182/67) in z določbami tega zakona.

2. člen

Spričevala o končani osnovni šoli, gimnaziji ali strokovni šoli, pridobljena v tujini, nostrificira republiški sekretariat za prosveto in kulturo (v nadaljnjem besedilu: republiški sekretariat).

Republiški sekretariat priznava tudi posamezne končane razrede v šolah iz prejšnjega odstavka za nadaljevanje šolanja v SR Sloveniji.

3. člen

Republiški sekretariat preveri, če so izpolnjeni pogoji za nostrifikacijo spričeval in priznanje posameznih končanih razredov v tujini iz 2. člena tega zakona.

4. člen

Republiški sekretar za prosveto in kulturo izda odločbo o nostrifikaciji spričevala o končani šoli oziroma o priznanju posameznega končanega razreda v tujini.

5. člen

Visokošolski zavod preveri, če so izpolnjeni pogoji za nostrifikacijo spričeval, pridobljenih v tujini na fakultetah, visokih šolah, umetniških akademijah in višjih šolah.

Visokošolski zavod izda odločbo o nostrifikaciji spričevala, pridobljenega v tujini na šolah iz prejšnjega odstavka.

6. člen

Letnike, semestre, izpite in podobno, ki jih je kdo končal oziroma opravil v tujini, prizna za nadaljevanje šolanja visokošolski zavod, na katerega se hoče vpisati tisti, ki je prosil za priznanje.

S statutom oziroma z drugim splošnim aktom visokošolskega zavoda se določita organ in postopek za priznanje letnikov, semestrov, izpitov in podobno, končanih oziroma opravljenih v tujini.

7. člen

Republiški sekretariat vodi:

1. razvid vlog za nostrifikacijo v tujini pridobljenih šolskih spričeval;
2. razvid spričeval, ki so jih nostrificirali visokošolski zavodi.

Visokošolski zavodi vodijo razvid po 1. točki prejšnjega odstavka.

8. člen

Republiški sekretar za prosveto in kulturo izda natančnejše predpise o čuvanju dokumentacije in o vodenju evidence nostrificiranih spričeval.

9. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati pravilnik o priznanju spričeval inozemskih srednjih splošnih izobraževalnih, strokovnih šol in tečajev ter strokovnih izpitov, opravljenih v inozemstvu, in o ustanovitvi komisije za priznanje takih spričeval (Uradni list LRS, št. 6-28/50).

10. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

151.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o preosnovanju visoke šole za sociologijo, politične vede in novinarstvo v fakulteto in o priključitvi te fakultete univerzi v Ljubljani

Razglasa se zakon o preosnovanju visoke šole za sociologijo, politične vede in novinarstvo v fakulteto in o priključitvi te fakultete univerzi v Ljubljani, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 26. junija 1970 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970.

Št. 022-185/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o preosnovanju šole za sociologijo, politične vede in novinarstvo v fakulteto in o priključitvi te fakultete univerzi v Ljubljani

1. člen

Visoka šola za sociologijo, politične vede in novinarstvo se preosnuje v fakulteto.

Ime fakultete je: fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo.

Sedež fakultete je v Ljubljani.

2. člen

Fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo se pridruži univerzi v Ljubljani.

3. člen

Ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o Visoki šoli za sociologijo, politične vede in novinarstvo (Uradni list SRS, št. 32-236/68).

4. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

152.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o ustanovitvi višje šole za organizacijo dela v Kranju

Razglasa se zakon o ustanovitvi višje šole za organizacijo dela v Kranju, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970.

Št. 022-193/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik

Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o ustanovitvi višje šole za organizacijo dela v Kranju

1. člen

Ustanovi se višja šola za organizacijo dela v Kranju (v nadaljnjem besedilu: šola).
Sedež šole je v Kranju.

2. člen

Šola vzgaja in izobražuje strokovnjake z višjo izobrazbo za organizacijo proizvodnje in poslovanja.

3. člen

Pouk na šoli traja dve leti (štiri semestre) po programu, ki je predpisan s statutom šole.

4. člen

Šola začne s poukom v šolskem letu 1970/71.

5. člen

Priprave za vključitev šole v redno delo po zakonu o visokem šolstvu vodi in organizira matični odbor, ki ga imenuje republiški sekretar za prosveto in kulturo.

Matični odbor sprejme začasni statut šole, ki ga potrdi izvršni svet Skupščine SR Slovenije in skrbi za izvolitev in konstituiranje organov upravljanja šole.

6. člen

Svet šole sprejme statut v štirih mesecih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

7. člen

Študij na šoli financirajo zainteresirane gospodarske in druge organizacije.

8. člen

Na novoustanovljeno šolo se prenese celotno premoženje višje šole za organizacijo dela v Kranju.

9. člen

Študenti višje šole za organizacijo dela v Kranju, ki jo je ustanovila skupščina občine Kranj, končajo študij na novi šoli pod pogoji, določenimi v njenem statutu, pri čemer se jim priznajo dosedanja študij in doslej opravljeni izpiti.

10. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

153.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o odpravi pedagoškega sveta SR Slovenije

Razglasa se zakon o odpravi pedagoškega sveta SR Slovenije, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970.

Št. 022-66/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik

Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o odpravi pedagoškega sveta SR Slovenije

1. člen

Pedagoški svet SR Slovenije, ki je bil ustanovljen z zakonom o pedagoškem svetu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 10-89/65), se odpravi.

2. člen

Naloge pedagoškega sveta SR Slovenije, ki so določene v 22. členu zakona o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 9-51/68 in št. 14-108/69) ter v drugem in tretjem odstavku 17. člena zakona o srednjem šolstvu (Uradni list SRS, št. 18-138/67 in št. 20-113/70), prevzame strokovni svet zavoda za šolstvo SR Slovenije (prvi odstavek 8. člena zakona o pedagoški službi — Uradni list SRS, št. 14-109/69).

3. člen

Strokovni svet zavoda za šolstvo SR Slovenije določa postopek za predpisovanje predmetnikov in učnih načrtov oziroma osnov predmetnikov in osnov učnih načrtov.

Preden sprejme strokovni svet zavoda za šolstvo SR Slovenije temeljne zasnove predmetnikov in učnih načrtov za osnovne in srednje šole, jih pošlje na vpogled prosvetno-kulturnemu zboru Skupščine SR Slovenije in izobraževalni skupnosti SR Slovenije.

4. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. zakon o pedagoškem svetu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 10-89/65);

2. v zakonu o organizaciji republiške uprave SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-150/65) tiste določbe 7. člena in drugega odstavka 13. člena, ki se nanašajo na pedagoški svet SR Slovenije, ter določbe 23. člena;

3. sklep o imenovanju predsednika in članov pedagoškega sveta SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-158/65).

5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

154.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o minimalnem osebnem dohodku delavcev

Razglasi se zakon o minimalnem osebnem dohodku delavcev, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 8. julija 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 3. julija 1970.

St. 113-483/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

Z A K O N

o minimalnem osebnem dohodku delavcev

1. člen

V SR Sloveniji znaša minimalni osebni dohodek delavcev čistih 500 dinarjev na mesec za poln delovni čas.

2. člen

Če sta delavcu zagotovljena hrana in stanovanje, mu je treba izplačati v denarju vsaj 40% minimalnega osebnega dohodka, če pa mu je zagotovljeno le stanovanje, se lahko zniža gotovinsko izplačilo minimalnega osebnega dohodka največ za 10% od zneska iz 1. člena tega zakona.

3. člen

Delovni organizaciji, ki iz sredstev na žiro računu, iz sredstev svojih skladov in iz drugih sredstev ne more izplačati delavcem osebnih dohodkov, ki bi dosegali minimalne osebne dohodke, se izplačajo sredstva za osebne dohodke do te višine iz občinskih skupnih rezerv gospodarskih organizacij.

Če sredstva iz prejšnjega odstavka ne zadoščajo za kritje minimalnih osebnih dohodkov, se minimalni osebni dohodki izplačajo iz republiških skupnih rezerv gospodarskih organizacij, toda le pod pogojem, da so bila sredstva občinskih skupnih rezerv gospodarskih organizacij uporabljena samo za minimalne osebne dohodke delavcev in za sanacijo samostojnih organizacij združenega dela.

4. člen

Če so se sredstva občinskih skupnih rezerv gospodarskih organizacij v tekočem letu uporabljala tudi za druge namene, kot so nameni iz drugega odstavka prejšnjega člena, se izplačajo minimalni osebni dohodki do zneska, ki je bil uporabljen za druge namene, iz proračuna in iz sredstev občine, morebitni preostanek pa iz republiških skupnih rezerv gospodarskih organizacij.

5. člen

V letnem finančnem načrtu skupnih rezerv gospodarskih organizacij je treba posebej določiti sredstva za zagotovitev izplačevanja minimalnih osebnih dohodkov.

6. člen

Če ni dovolj sredstev v skupnih rezervah gospodarskih organizacij občine oziroma republike, se zagotovijo sredstva za izplačila minimalnih osebnih do-

hodkov iz sredstev občine oziroma republike po naslednjem vrstnem redu:

- proračunski rezervni sklad občine;
- proračunski rezervni sklad republike;
- proračunska in druga sredstva občine;
- proračunska in druga sredstva republike.

7. člen

Izplačilo po tem zakonu se opravi na podlagi potrdila pristojne organizacijske enote službe družbenega knjigovodstva, da delovna organizacija nima kritja za izplačilo minimalnih osebnih dohodkov iz sredstev, ki se lahko uporabljajo v ta namen, oziroma da tudi prejšnji zavezanec, ki bi po tem zakonu moral zagotoviti sredstva za minimalne osebne dohodke, nima kritja; v primeru iz drugega odstavka 3. člena tega zakona mora biti s potrdilom tudi ugotovljeno, da so se sredstva občinskih skupnih rezerv gospodarskih organizacij uporabljala samo za namene, omenjene v drugem odstavku 3. člena tega zakona.

8. člen

Iz republiških skupnih rezerv gospodarskih organizacij ali iz rezervnega sklada oziroma iz proračuna republike izplačana sredstva za minimalne osebne dohodke je dolžna delovna organizacija vrniti v skladu z dogovorom z dajalcem sredstev.

Vračanje sredstev poteka v nasprotnem vrstnem redu, po katerem so bila zagotovljena sredstva za izplačilo minimalnih osebnih dohodkov.

Če je delovna organizacija prenehala z likvidacijo ali s stečajem, sredstva za minimalne osebne dohodke pa še niso bila vrnjena, se odpišejo terjatve vseh upnikov, ki so zagotovili sredstva za izplačilo minimalnih osebnih dohodkov, sorazmerno njihovi udeležbi v izplačilu minimalnih osebnih dohodkov.

9. člen

Organizacijska enota službe družbenega knjigovodstva, pri kateri se vodijo denarna sredstva delovne organizacije, nadzoruje, kako delovna organizacija izpolnjuje obveznosti vračanja sredstev, in opravi prenos sredstev v korist dajalcev sredstev, če tega ne stori delovna organizacija sama. O prenosu sredstev mora organizacijska enota obvestiti prizadeto delovno organizacijo.

10. člen

Občinska skupščina lahko določi način in pogoje vračanja sredstev, ki so bila za minimalne osebne dohodke izplačana iz občinskih sredstev.

11. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

155.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o dopolnitvi zakona o prispevkih in davkih občanov

Razglasi se zakon o dopolnitvi zakona o prispevkih in davkih občanov, ki ga je sprejela Skupščina So-

cialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 422-5/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l.r.

ZAKON

o dopolnitvi zakona o prispevkih in davkih občanov

1. člen

V 48. členu zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-32/69 in št. 40-251/69) se na koncu 14. točke pika nadomesti z vejico, nato pa se dodata nova 15. in 16. točka, ki se glasita:

»15. od osebnih dohodkov, ki jih izplačujejo svojim delavcem delovne organizacije v sestavi združenega železniškega transportnega podjetja Ljubljana, in sicer do 31. decembra 1973,

16. od osebnih dohodkov, ki jih izplačujejo svojim delavcem delovne organizacije, ki so po zaključnem računu izkazale izgubo, če je občinska skupščina sprejela sanacijski program. Oprostitev velja od 1. januarja v letu, ko je pristojna občinska skupščina sprejela sanacijski program, preneha pa z 31. decembrom v letu, za katero je delovna organizacija z zaključnim računom ponovno izkazala poslovni uspeh.«

2. člen

V drugem odstavku 118. člena se pika na koncu odstavka črta in doda naslednje besedilo:

»ter prejemki, ki so po 15. in 16. točki 48. člena tega zakona oproščeni plačevanja prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja.«

3. člen

Za delovne organizacije iz 16. točke 48. člena zakona o prispevkih in davkih občanov, ki bodo v letu 1970 sprejele sanacijske programe, velja oprostitev plačevanja prispevka od 1. julija 1970.

4. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, učinkuje pa od 1. julija 1970.

156.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o odstopu republiškega prispevka iz osebnega dohodka od delovnega razmerja v premogovnikih zaposlenih delavcev republiškimi skupnim rezervam gospodarskih organizacij

Razglasi se zakon o odstopu republiškega prispevka iz osebnega dohodka od delovnega razmerja v premogovnikih zaposlenih delavcev republiškimi skupnim rezervam gospodarskih organizacij, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 402-141/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l.r.

ZAKON

o odstopu republiškega prispevka iz osebnega dohodka od delovnega razmerja v premogovnikih zaposlenih delavcev republiškimi skupnim rezervam gospodarskih organizacij

1. člen

Republiški prispevek iz osebnega dohodka od delovnega razmerja v premogovnikih zaposlenih delavcev se odstopa republiškimi skupnim rezervam gospodarskih organizacij za namene in ob pogojih, določenih s tem zakonom.

2. člen

Sredstva iz 1. člena tega zakona se vodijo na bančnem računu republiških skupnih rezerv gospodarskih organizacij, in sicer ločeno od drugih sredstev.

S sredstvi iz prejšnjega odstavka razpolaga upravni odbor republiških skupnih rezerv gospodarskih organizacij.

3. člen

Iz sredstev iz 1. člena tega zakona se dajejo dotacije ali krediti premogovnikom in njihovim obratom, ki zaradi nezadostnih razpoložljivih rezerv premoga nimajo možnosti za nadaljnji obstoj, da bi se takim premogovnikom in njihovim obratom omogočila prekvalifikacija ali zaposlitev njihovih delavcev pri drugih organizacijah oziroma olajšal prehod na drugo gospodarsko dejavnost.

Za prekvalifikacijo ali zaposlitev delavcev se dajejo premogovnikom dotacije, za prehod na drugo gospodarsko dejavnost pa krediti.

Sredstva se dajejo premogovnikom in njihovim obratom oziroma tudi drugim gospodarskim organizacijam, če so nosilci preusmeritve premogovnika na podlagi programa za prekvalifikacijo ali za zaposlitev delavcev pri drugih organizacijah oziroma na podlagi programa za prehod na drugo gospodarsko dejavnost, če republiški sekretariat za gospodarstvo soglaša z ugotovitvijo, da premogovnik zaradi nezadostnih razpoložljivih rezerv premoga nima možnosti za nadaljnji obstoj.

4. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

157.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih

Razglasi se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 321-6/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l.r.

ZAKON**o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih****1. člen**

V 2. členu zakona o gozdovih (Uradni list SRS, št. 30-309/65 in št. 14-102/68) se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Republiški sekretar za gospodarstvo izda podrobnejše tehnične predpise o tem, kdaj se zemljišče, ki je zaraslo z gozdnim drevjem v obliki sestoja, šteje za gozd po četrtem odstavku 1. člena temeljnega zakona o gozdovih in katero zemljišče se šteje za gozdno zemljišče po petem odstavku 1. člena temeljnega zakona o gozdovih.«

2. člen

Za 4. členom se doda naslov novega poglavja, ki se glasi:

**»IIa GOSPODARJENJE Z GOZDOVI IN
UPRAVLJANJE GOZDOV«**

3. člen

V prvem odstavku 5. člena se besede: »v gospodarjenju eni gospodarski organizaciji« nadomestijo z besedami: »v upravljanje eni delovni organizaciji«, za besedama: »tudi gozdovi« pa se črta vejica in se dodajo besede: »in gozdna zemljišča.«

V drugem odstavku se za besedo: »odda« dodajo besede: »v upravljanje oziroma«.

4. člen

Za 5. členom se dodata dva nova člena, ki se glasita:

»5a člen

Skupno in enotno gospodarjenje z gozdovi znotraj gozdnogospodarskega območja mora biti urejeno tako, da se zagotovi gospodarski pomen gozdov in upoštevajo njihove splošno koristne funkcije.

Delovna organizacija ima pri gospodarjenju z gozdovi, na katerih je lastninska pravica (v nadaljnjem besedilu: gozdovi občanov) in ki so ji dani v gospodarjenje, v okviru veljavnih predpisov enake dolžnosti, kakor jih ima pri upravljanju gozdov v družbeni lastnini. Pravice zasebnih lastnikov gozdov občanov, zvezane s temi gozdovi, ureja zakon in na njegovi podlagi izdani samoupravni akti delovne organizacije.

Od gozdov in gozdnih zemljišč v družbeni lastnini kot osnovnih sredstev se plačuje amortizacija, od gozdov občanov pa biološka amortizacija.

5b člen

Gozdove in gozdna zemljišča v družbeni lastnini upravlja delovna organizacija samostojno po veljavnih predpisih, v številni predpise o organih upravljanja.

Pri gospodarjenju z gozdovi občanov zagotovi delovna organizacija v skladu z določbami tega zakona lastnikom teh gozdov njihove pravice v zvezi z gozdovi, kmetom - lastnikom gozdov (v nadaljnjem besedilu: kmetje) pa mora tudi zagotoviti odločanje pri tem gospodarjenju po njihovih samoupravnih skupnostih, v skupnih zadevah v zvezi z gospodarjenjem z vsemi gozdovi pa omogoči njihovo sodelovanje in sodelovanje skupaj s samoupravnimi organi organizacije. Pravice lastnikov gozdov in pravice kmetov je treba zagotoviti v statutu in v drugih splošnih aktih te organizacije.

Samoupravno skupnost iz prejšnjega odstavka sestavljajo kmetje. Statut delovne organizacije določa organe te skupnosti.«

5. člen

V 10. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Če se mnenje iz prejšnjega odstavka ne upošteva, morajo biti v odločbi o potrditvi načrta navedeni razlogi o tem, zakaj mnenja ni bilo mogoče upoštevati.«

6. člen

V drugem odstavku 16. člena se za besedama: »utegnejo biti« dodajo besede: »s sečnjo na golo ali«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Republiški sekretar za gospodarstvo izda po potrebi podrobnejše predpise o tehnično-ekonomski dokumentaciji iz prvega odstavka tega člena.«

Četrty odstavek se črta.

7. člen

V 19. členu se peti odstavek črta.

8. člen

V 40. členu se prvi odstavek črta.

9. člen

41. člen se spremeni tako, da se glasi:

»V delovni organizaciji, ki upravlja gozdove in gozdna zemljišča v družbeni lastnini in ki so ji dani v gospodarjenje tudi gozdovi in gozdna zemljišča občanov, se gospodarjenje z gozdovi deli:

— na zadeve, ki so skupnega pomena za celotno delovno organizacijo;

— na zadeve, ki se nanašajo le na gozdove in gozdna zemljišča v družbeni lastnini;

— na zadeve, ki se nanašajo le na gozdove in gozdna zemljišča občanov.«

10. člen

Za 41. členom se doda pet novih členov, ki se glasijo:

»41a člen

O zadevah iz prejšnjega člena, ki so skupnega pomena, odločata skupaj organ upravljanja delovne organizacije in organ samoupravne skupnosti kmetov. Med te zadeve spadajo zlasti:

— določanje poslovne politike delovne organizacije;

— sprejemanje statuta in drugih splošnih aktov;

— sprejemanje gozdnogospodarskega načrta za gozdnogospodarsko območje ter sprejemanje perspektivnega in letnega načrta za kraško območje;

— ugotavljanje in delitev dohodka delovne organizacije v okviru veljavnih predpisov;

— določanje količin in vrst lesa lastnikom gozdov za neposredno uporabo v kmečkem gospodarstvu in gospodinjstvu (1. točka 42. člena);

— sprejemanje zaključnega računa delovne organizacije.

Organ upravljanja delovne organizacije in organ samoupravne skupnosti kmetov sklepata o zadevah iz prejšnjega odstavka veljavno, če je na skupni seji navzoča večina njunih članov. Za veljavnost odločitve je potrebno soglasje večine navzočih članov vsakega organa. Če pride pri tem odločanju do nesoglasij med organoma, se ustrezno uporabijo določbe 87., 88. in 89. člena temeljnega zakona o podjetjih (Uradni list SFRJ, št. 17-354/65, št. 31-449/67, št. 48-534/68 in št. 55-648/69) o mešani arbitraži.

41 b člen

O zadevah, ki se nanašajo na gozdove in gozdna zemljišča v družbeni lastnini, odločajo organi delovne organizacije po veljavnih predpisih.

41 c člen

O zadevah gospodarjenja z gozdovi in gozdnimi zemljišči občanov odločajo v delovni organizaciji samostojno organi samoupravne skupnosti kmetov. Med te zadeve spadajo zlasti:

— sprejemanje splošnih aktov o gospodarjenju z gozdovi in gozdnimi zemljišči občanov v okviru tega zakona;

— sprejemanje gozdnogospodarskih načrtov za gozdnogospodarske enote, ki obsegajo gozdove in gozdna zemljišča občanov, in sprejemanje letnih načrtov gospodarjenja s temi gozdovi v okviru gozdnogospodarskega načrta za gozdnogospodarsko območje;

— delitev dohodka od gospodarjenja z gozdovi občanov v okviru sprejetih sklepov o ugotovitvi in delitvi dohodka delovne organizacije;

— sklepanje o obsegu, o načinu zbiranja, o obračunavanju in o uporabi biološke amortizacije za les iz gozdov občanov v okviru veljavnih predpisov;

— usmerjanje prodaje lesa iz gozdov občanov in določanje cen tega lesa v skladu s poslovno politiko delovne organizacije;

— letni program in delovni načrt gozdnogospodarskih del v gozdovih občanov;

— določanje obsega in višine stroškov proizvodnje lesa iz gozdov občanov v skladu z gozdnogospodarskim načrtom.

V zvezi z gospodarjenjem z gozdovi in gozdnimi zemljišči občanov mora delovna organizacija v skladu s predpisi o knjigovodstvu delovnih organizacij voditi knjigovodstvo tako, da je mogoče ločiti in ugotavljati podatke glede tega gospodarjenja. Podrobnosti o tem vodenju se predpišejo v statutu in v drugih splošnih aktih delovne organizacije.

41 č člen

Samoupravni organi, ločeni za družbene in zasebne gozdove, se smiselno z določbami 41 a, 41 b in 41 c člena ustanovijo tudi v samostojnih organizacijah združenega dela.

41 d člen

Določbe statuta in drugih splošnih aktov delovne organizacije o pravicah lastnikov gozdov in o pravicah kmetov ter podrobnejše določbe o volitvah in od-poklicu in o sodelovanju kmetov v organih upravljanja in v kolegialnih izvršilnih organih veljajo, ko jih potrdi občinska skupščina, na katere območju ima delovna organizacija svoj sedež. Ta občinska skupščina mora pred odločanjem o potrditvi dobiti o tem soglasje tistih občinskih skupščin, na katerih območju ležijo gozdovi delovne organizacije. Če med občinskimi skupščinami ne pride do soglasja, potrdi statut izvršni svet.

11. člen

V 1. točki prvega odstavka 42. člena se črta drugi odstavek.

Za 43. členom se doda nov 43 a člen, ki se glasi:

»43 a člen

Les in druge gozdne proizvode iz gozdov, na katerih je lastninska pravica, sme dajati v promet le organizacija, ki gospodari s temi gozdovi.

Določba iz prejšnjega odstavka ne velja za les, ki ga lastnik gozda pridobi skladno s 1. točko 42. člena tega zakona.

12. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Od posekanega ali kako drugače podrtega lesa iz gozdov občanov je treba plačati biološko amortizacijo; obračuna jo delovna organizacija, ki gospodari s temi gozdovi. Biološka amortizacija se ne plača od drv za domačo uporabo in za tisti tehnični les, ki je zaradi naravnih nesreč potreben lastniku gozda za neposredno uporabo v njegovem kmečkem gospodarstvu in gospodinjstvu.

Obseg biološke amortizacije mora znašati najmanj toliko, da je zagotovljena izvedba predpisanih gozdnogojitvenih del, ki so predvidena v gozdnogospodarskih načrtih ali v letnih načrtih za gospodarjenje z gozdovi občanov. Organ delovne organizacije, ki odloča o biološki amortizaciji, lahko pri odločanju o tej amortizaciji določi tudi večji obseg in za ta povečani del biološke amortizacije razširi namen njene uporabe v okviru veljavnih predpisov.

Organ delovne organizacije, ki odloča o biološki amortizaciji od gozdov občanov, lahko odloči, da se poleg oprostitev plačevanja biološke amortizacije po prvem odstavku tega člena ne plača biološka amortizacija od lesa, ki ga kmečko gospodarstvo oziroma gospodinjstvo lastnika gozda potrebuje tudi za drugo določeno neposredno uporabo. Če se tak sklep sprejme, obseg biološke amortizacije ne sme biti manjši, kakor je določen v prejšnjem odstavku.

Sredstva iz biološke amortizacije se zbirajo pri delovni organizaciji, ki gospodari z gozdovi občanov. Ta organizacija vodi sredstva iz biološke amortizacije knjigovodsko ločeno od drugih svojih sredstev.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije določi merila za najnižji obseg biološke amortizacije ter predpiše, kako se ta amortizacija obračunava, vplačuje in uporablja.

13. člen

V prvem odstavku 48. člena se 1. točka dopolni tako, da se glasi:

»1. če ob sečnji na gošo ali ob krčitvi gozda v predpisanem roku in na predpisan način ne pogozdi posekane površine oziroma ne zasaди gozdne plantaže ali ne spremeni izkrčenega zemljišča v kmetijsko kulturo (osmi odstavek 15. člena);«.

14. člen

Za 48. členom se doda nov 48 a člen, ki se glasi:

»48 a člen

Delovna organizacija se kaznuje za gospodarski prestopok z denarno kaznijo od 1000 do 50.000 dinarjev, če kupi les in gozdne proizvode v nasprotju z določbo 43 a člena tega zakona.

Za gospodarski prestopok iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo od 500 do 3000 dinarjev tudi odgovorna oseba delovne organizacije.

15. člen

Za 50. členom se doda nov 50 a člen, ki se glasi:

»50 a člen

Z denarno kaznijo od 500 do 3000 dinarjev se kaznuje posameznik za prekršek, če kupi les v nasprotju s 43 a členom tega zakona.

16. člen

Delovne organizacije morajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona prilagoditi svoje statute in druge splošne akte določbam tega zakona.

17. člen

Ko začne veljati ta zakon, preneha veljati odredba o označevanju lesa za domačo uporabo (Uradni list SRS, št. 37-396/65).

18. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, določba 12. člena tega zakona pa se bo uporabljala od 1. januarja 1971.

158.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o ustanavljanju in poslovanju hranilno-kreditnih služb kmetijskih in gozdarskih delovnih organizacij

Razglasi se zakon o dopolnitvah zakona o ustanavljanju in poslovanju hranilno-kreditnih služb kmetijskih in gozdarskih delovnih organizacij, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 8. julija 1970.

Št.: 44-21/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvah zakona o ustanavljanju in poslovanju hranilno-kreditnih služb kmetijskih in gozdarskih delovnih organizacij

1. člen

V 6. členu zakona o ustanavljanju in poslovanju hranilno-kreditnih služb kmetijskih in gozdarskih delovnih organizacij (Uradni list SRS, št. 22-170/69) se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Krediti za graditev, preureditev in opremo gospodarskih objektov, za racionalnejše izkoriščanje in razširitev kmetijskih zemljišč in za osnivanje dolgoletnih nasadov se lahko dajejo največ za deset let.«

Za sedanjim četrtem odstavkom, ki postane peti odstavek, se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»Pri dajanju kreditov občanom mora biti zagotovljena likvidnost hranilnih vlog.«

Sedanji peti, šesti in sedmi odstavek postanejo sedmi, osmi in deveti odstavek.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

159.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o prispevku Socialistične republike Slovenije stabilizacijskemu skladu za živinorejo

Razglasi se zakon o prispevku Socialistične republike Slovenije stabilizacijskemu skladu za živinorejo, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji gospodarskega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 402-152/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prispevku Socialistične republike Slovenije stabilizacijskemu skladu za živinorejo

1. člen

Z namenom, da se stabilizirata proizvodnja goveje živine in tržišče z mesom, bo prispevala Socialistična republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: republika) v letih 1971 do vstetega 1975 stabilizacijskemu skladu za živinorejo (v nadaljnjem besedilu: stabilizacijski sklad), ki ga ustanovijo podpisniki sporazuma o oblikovanju cen goveje živine in govejega mesa na območju SR Slovenije, letno največ do 15 milijonov din.

2. člen

Vsakoletni prispevek bo zagotovila republika iz svojih proračunskih sredstev v višini, ki bo potrebna glede na gibanje odkupnih cen živine in prodajnih cen mesa ter glede na ukrepe, ki bodo potrebni za takšno reprodukcijo živine, da bo zagotovljena redna preskrba tržišča z mesom.

Višino prispevka iz prejšnjega odstavka predlaga Izvršni svet Skupščine SR Slovenije na podlagi prejšnjega mnenja Gospodarske zbornice SR Slovenije Skupščini SR Slovenije ob sprejemanju proračuna.

3. člen

Poslovnik organa za izvedbo sporazuma iz 1. člena tega zakona, ki ureja poslovanje stabilizacijskega sklada, se predloži v potrditev Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije potem, ko ga sprejmejo podpisniki sporazuma.

Organ iz prejšnjega odstavka poroča polletno Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije o uporabi sredstev sklada in o problemih glede reprodukcije živine in preskrbe tržišča z mesom.

4. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

160.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o nadomestilu dela obresti za investicije v zasebnem kmetijstvu

Razglasi se zakon o nadomestilu dela obresti za investicije v zasebnem kmetijstvu, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji

republiškega zbora dne 14. julija 1970 in na seji go-
spodarskega zbora dne 8. julija 1970.

Št. 402-151/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

**o nadomestilu dela obresti za investicije v zasebnem
kmetijstvu**

1. člen

Hranilno-kreditne službe kmetijskih in gozdarskih
delovnih organizacij (v nadaljnjem besedilu: hranilno-
kreditne službe), ki dajejo kmetom kredite po obrestni
meri 3% na leto, dobijo iz republiških sredstev nado-
mestilo za razliko v obrestih.

Nadomestilo za razliko v obrestih se daje le tistim
hranilno-kreditnim službam, ki namenijo za kredite
kmetom najmanj eno četrtino sredstev hranilnih vlog.

Nadomestilo po tem zakonu se daje tudi za kredite,
ki jih dajejo kmetom hranilno-kreditne službe iz sred-
stev, prejetih od poslovnih bank in drugih delovnih
organizacij.

2. člen

Hranilno-kreditne službe imajo pravico do nadome-
stila, če dajejo kmetom kredite za investicije v kme-
tjstvu v skladu s programom razvoja kmetijstva usta-
novitelja hranilno-kreditne službe, in sicer:

- a) za nakup plemenske živine;
- b) za graditev, preureditev in opremo gospodarskih
objektov;
- c) za racionalnejše izkoriščanje in razširitev kme-
tjskih zemljišč;
- č) za osnivanje dolgoletnih nasadov;
- d) za nakup kmetijskih strojev in naprav.

3. člen

Nadomestilo iz 1. člena tega zakona je enako razliki
med 3-odstotno obrestno mero, po kateri se dajejo kre-
diti kmetom, in poprečno obrestno mero, po kateri se
obrestujejo hranilne vloge v SR Sloveniji, povečano za
2%. Poprečno obrestno mero hranilnih vlog ugotovi
za vsako leto republiški sekretariat za finance.

4. člen

Nadomestilo se izplačuje:

— v celoti iz sredstev vsakoletnega proračuna SR
Slovenije za kredite kmetom v občinah, v katerih pre-
sega odstotek kmečkega prebivalstva 35% celotnega
prebivalstva;

— v višini dveh tretjin iz sredstev vsakoletnega
proračuna SR Slovenije za kredite kmetom v občinah,
v katerih znaša odstotek kmečkega prebivalstva od
20% do 35% celotnega prebivalstva, če prispeva ob-
čina eno tretjino nadomestila;

— v višini 50% iz sredstev vsakoletnega proračuna
SR Slovenije za kredite kmetom v občinah, v katerih
znaša odstotek kmečkega prebivalstva do 20% celot-
nega prebivalstva, če prispeva občina 50% nadome-
stila.

5. člen

Nadomestilo se obračuna vsako leto po zaključ-
nem računu in na podlagi obstoječih uradnih podat-
kov zavoda SR Slovenije za statistiko.

Republiški sekretar za finance izda tehnične pred-
pise o postopku za izplačevanje nadomestila.

6. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Urad-
nem listu SRS«, učinkuje pa od 1. januarja 1970 tudi
za prej odobrene kredite, ki so še v odplačevanju.

161.

Na podlagi prvega odstavka 2. točke amandmaja
VII k ustavi Socialistične republike Slovenije je Skup-
ščina socialistične republike Slovenije na seji republi-
škega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne
14. julija 1970 sprejela

ODLOK

**o dopolnitvah finančnega programa za financiranje
nadaljevanja graditve fakultete za strojništvo
v Ljubljani**

I

S tem odlokom se dopolnilno k finančnemu pro-
gramu iz odloka o finančnem programu za financira-
nje nadaljevanja graditve fakultete za strojništvo v
Ljubljani (Uradni list SRS, št. 10-67/68) ureja financir-
anje nepredvidenih dodatnih del ter podražitev, in
sicer:

	din
— nepredvidena dela	2.917.966
— podražitev	3.973.684

Skupna vrednost investicije se zaradi nepredvide-
nih dodatnih del in podražitev povečuje od 18.054.942,42
dinarjev za 6.891.650 dinarjev na 24.946.592,42 dinarjev.

II

Sredstva za nepredvidena dodatna dela in podra-
žitve zagotovita:

	din
— SR Slovenija v republiškem proraču- nu za leto 1971	6.091.650
— fakulteta za strojništvo iz lastnih vi- rov (amortizacija)	800.000

Poleg tega bo SR Slovenija iz proračuna za leto
1971 zagotovila sredstva za plačilo obresti, zaračunanih
investitorju od časa zapadlosti posameznih situacij do
poravnave, za kar se v republiškem proračunu za leto
1971 zagotovi znesek 244.000 dinarjev. Sredstva za pla-
čilo obresti se morajo posebej obračunati, neporabljeni
ostanek pa se prenese v proračunsko rezervo.

III

Investitor je odgovoren, da v okviru zagotovljenih
sredstev do 30. septembra 1970 dokonča in da v upora-
bo objekt, kot je določeno v II. točki odloka o finanč-
nem programu za financiranje nadaljevanja graditve
fakultete za strojništvo v Ljubljani.

Investitor v primeru prekoračitve investicijskega
zneska ne more zahtevati dodatnih sredstev iz repub-
liškega proračuna.

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno
skrbita republiški sekretariat za finance ter republiški
sekretariat za prosveto in kulturo; republiški sekreta-
riat za finance opravlja tudi kontrolo nad izvrševanjem
investicijskega programa.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži po končani graditvi Skupščini SR Slovenije poročilo o izvršitvi tega finančnega programa.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-75/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

162.

Na podlagi prvega odstavka 2. točke amandmaja VII k ustavi Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK

o dopolnitvah finančnega programa za financiranje nadaljevanja graditve fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani

I

S tem odlokom se dopolnilno k finančnemu programu iz odloka o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 10-65/68) ureja financiranje nepredvidenih dodatnih del ter podražitev, in sicer:

	din
— nepredvidena dela	485.298
— podražitve	661.553

Odgovorni investitor je fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani.

II

Skupna vrednost investicije se zaradi nepredvidenih dodatnih del in podražitev povečuje od 17.503.329,96 dinarjev za 1.146.851 dinarjev na 18.650.180,96 dinarjev.

III

Sredstva za nepredvidena dela in podražitve zagotovita:

	din
— SR Slovenija iz republiškega proračuna za leto 1970	796.851
— fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo	350.000

IV

Investitor je odgovoren, da v okviru zagotovljenih sredstev do 30. avgusta 1970 dokonča in da v uporabo objekt, kot je določeno v II. točki odloka o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani.

Investitor v primeru prekoračitve investicijskega zneska ne more zahtevati dodatnih sredstev iz republiškega proračuna.

V

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za finance ter republiški sekretariat za prosveto in kulturo; republiški sekretariat za finance opravlja tudi kontrolo nad izvrševanjem investicijskega programa.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži po končani graditvi Skupščini SR Slovenije poročilo o izvršitvi tega finančnega programa.

VI

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-75/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

163.

Na podlagi prvega odstavka 2. točke amandmaja VII k ustavi Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK

o dopolnitvah finančnega programa za financiranje nadaljevanja graditve inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko univerze v Ljubljani

I

S tem odlokom se dopolnilno k finančnemu programu iz odloka o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko univerze v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 18-151/67) ureja financiranje nepredvidenih dodatnih del ter podražitev, in sicer:

	din
— nepredvidena dela	323.000
— podražitve	1.872.000

Odgovorni investitor je inštitut za matematiko, fiziko in mehaniko univerze v Ljubljani.

II

Skupna vrednost investicije se zaradi nepredvidenih dodatnih del in podražitev povečuje od 12.061.676 dinarjev za 2.195.000 dinarjev na 14.256.676 dinarjev.

III

Sredstva za nepredvidena dodatna dela in podražitve v znesku 2.195.000 dinarjev zagotovi iz republiškega proračuna SR Slovenija v letu 1970

IV

Investitor je odgovoren, da v okviru zagotovljenih sredstev do 30. avgusta 1970 dokonča in da v uporabo objekt, kot je določeno v II. točki odloka o finančnem programu za financiranje nadaljevanja graditve inštituta za matematiko, fiziko in mehaniko univerze v Ljubljani.

Investitor v primeru prekoračitve investicijskega zneska ne more zahtevati dodatnih sredstev iz republiškega proračuna.

V

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za finance ter republiški sekretariat za prosveto in kulturo; republiški sekretariat za finance opravlja tudi kontrolo nad izvrševanjem investicijskega programa.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži po končani graditvi Skupščini SR Slovenije poročilo o izvršitvi tega finančnega programa.

VI

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-75/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

164.

Na podlagi 149. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 54. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (prečiščeno besedilo, Uradni list SRS, št. 8-52/69) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 26. junija 1970 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK

o soglasju k programu izobraževalne skupnosti SR Slovenije za leto 1970

K programu izobraževalne skupnosti SR Slovenije za leto 1970, ki ga je sprejela skupščina izobraževalne skupnosti SR Slovenije na seji dne 27. maja 1970, se daje soglasje.

Št. 022-166/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

165.

Na podlagi VIII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije so republiški zbor na seji 26. junija 1970, gospodarski zbor na seji dne 9. junija 1970, prosvetno-kulturni zbor na seji dne 14. julija 1970 in socialno-zdravstveni zbor na seji dne 8. junija 1970 sprejeli

ODLOK

o izvolitvi člana in razrešitvi ter izvolitvi sekretarja skupne komisije vseh zborov Skupščine SR Slovenije za ustavna vprašanja

V skupno komisijo vseh zborov Skupščine SR Slovenije za ustavna vprašanja se izvoli za člana:

dr. Ivan Kristan, asistent na pravni fakulteti univerze v Ljubljani.

V skupni komisiji vseh zborov Skupščine SR Slovenije za ustavna vprašanja se razreši dolžnosti sekretarja:

dr. Rastko Močnik, samostojni pravni svetovalec pri Skupščini SR Slovenije,

za sekretarja pa se izvoli:

Miha Ribarič, samostojni svetovalec pri Skupščini SR Slovenije.

Št. 0201-1/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

166.

Na podlagi 17. alinee 135. člena in 5. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi s 23. in 24. členom zakona o skupnosti otroškega varstva in financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 43-335/67) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK

o imenovanju štirih predstavnikov SR Slovenije v skupščino republiške skupnosti otroškega varstva

V skupščino republiške skupnosti otroškega varstva se imenujejo:

Marica Fajt, direktorica centra za socialno delo pri skupščini občine Ptuj,

Alojzija Planinšek, socialna delavka, »Sava«, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov, Kranj,

Tončka Senčar, učiteljica in vzgojiteljica, dnevnici dom Piran,

Anton Troha, direktor osnovne šole Vinica.

Št. 111-73/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

167.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave SR Slovenije ter II. in XXIII. amandmaja k ustavi SR Slovenije in v zvezi z 12. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK

o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Ljubljani

Za sodnika okrožnega sodišča v Ljubljani se izvoli Ciril Ahlin, vodja zemljiško-pravnega oddelka, agrokombinat Emona, Ljubljana.

Št. 111-14/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

168.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave SR Slovenije ter II. in XXIII. amandmaja k ustavi SR Slovenije in v zvezi z 12. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK**o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Celju**

Za sodnika okrožnega sodišča v Celju se izvoli Jelka Fink, sodnica občinskega sodišča v Celju.

Št. 111-15/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

169.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave SR Slovenije ter II. in XXIII. amandmaja k ustavi SR Slovenije in v zvezi z 12. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK**o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Kopru**

Za sodnika okrožnega sodišča v Kopru se izvoli Mirko Lokovšek, predsednik občinskega sodišča v Piranu.

Št. 111-46/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

170.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave SR Slovenije ter II. in XXIII. amandmaja k ustavi SR Slovenije in v zvezi z 12. in 19. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK**o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Novem mestu**

Roman Keržan se razreši dolžnosti sodnika okrožnega sodišča v Novem mestu.

Št. 111-18/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

171.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter II. in XXIII. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije in v zvezi s 6. in 10. členom zakona o gospodarskih sodiščih v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 20-221/65) in s 45. členom zakona o gospodarskih sodiščih (Uradni list SFRJ, št. 7-83/65), je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 14. julija 1970 sprejela

ODLOK**o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani****I**

Okrožno gospodarsko sodišče v Ljubljani ima 160 sodnikov porotnikov.

II

Za sodnike porotnike se izvolijo:

inž. Božo Alič, pomočnik glavnega direktorja, Saturnus, kovinsko predelovalna industrija, embalaža-avtooprema, Ljubljana;

inž. Cilka Anžič, samostojni svetovalec, republiški sekretariat za gospodarstvo, Ljubljana;

inž. Stojan Armič, samostojni svetovalec za raziskovalno delo, republiški sekretariat za prosveto in kulturo, Ljubljana;

inž. Danica Belopavlovič, projektant, gozdno gospodarstvo Novo mesto;

Marija Benčina, računovodja, stanovanjsko podjetje Kočevje;

Cveto Bogataj, vršilec dolžnosti šefa kooperacij, Elma, tovarna elektromateriala Ljubljana, Črnuče;

Vladimir Bogataj, vodja skupine za študij organizacije in poslovanja podjetja, Združeno železniško transportno podjetje Ljubljana, transportno podjetje Ljubljana;

Nada Božič, računovodja, veletrgovine Mercator, import-eksport, Ljubljana, kavarna Evropa, Ljubljana;

Alojz Brekan, pomočnik vodje trgovske hiše, veleblagovnica Nama, Ljubljana;

Jože Brezan, referent za premoženjsko-pravne zadeve, Prehrana, veletrgovina — eksport-import Ljubljana;

Kati Breznik, vodja materialnega knjigovodstva v finančnem oddelku Energoinvest Sarajevo, tovarna transformatorjev Ljubljana, Črnuče;

Pavle Brglez, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance, skupščina občine Ljubljana-Vič-Rudnik, Ljubljana;

Lojze Briški, načelnik uprave inšpekcijskih služb, skupščina mesta Ljubljana, uprava inšpekcijskih služb, Ljubljana;

Janko Burnik, pomočnik direktorja, zdravstveni dom Jesenice;

dr. Miha Butina, vodja ekonomsko analitičnega sektorja, republiški zavod za socialno zavarovanje, Ljubljana;

Vladimir Cerar, načelnik oddelka za gospodarstvo, skupščina občine Litija;

Ivan Cerkovnik, vodja splošnega kadrovskega sektorja, Almira, alpska modna industrija, Radovljica;

Stane Čož, vodja splošnega sektorja, komunalno podjetje Snaga, Ljubljana;

inž. Kosta Da Damos, tehnični svetovalec, Titovi zavodi Litostroj, Ljubljana;

Mihael Demšar, pomočnik direktorja, kmetijska zadruga Škofja Loka;

Lojze Dolgan, pravni referent, združeno podjetje slovenske železarne, Ljubljana, železarna Jesenice;

Marjan Dolinar, obratovodja oplemenitilnice, bombažna predilnica in tkalnica Tržič;

Branko Dolžan, pravni svetovalec, gradbeno podjetje Tehnika, Ljubljana;

Silva Drobnič, vodja gospodarsko finančnega sektorja, Svilanit, tekstilna tovarna, Kamnik;

Pavle Erzin, direktor tehničnega sektorja, Contal, izvoz-uvov-tehnična trgovina, Ljubljana;

Mirko Fetiš, strokovni sodelavec za pravne zadeve, poslovno združenje za trgovino, Ljubljana;

Hano Florjančič, pomočnik direktorja sektorja, Koteks-Tobus, import-export, Ljubljana;

Ana Galič, vodja samostojnega referata prodaje konzervnih doz, Saturnus, kovinsko predelovalna industrija, embalaža-avtooprema, Ljubljana;

Jelka Gašperin, davčni inšpektor, skupščina občine Radovljica;

Ana Gole-Bevc, referent za plan in analize, skupščina občine Kočevje;

Peter Golob, direktor šolskega obrata, Ljubljana, gostinski šolski center;

Andrej Grča, direktor zavoda za izmero in kaster zemljišč, skupščina občine Novo mesto;

Jožica Grden, pravni referent, združeno podjetje za PTT promet, Ljubljana;

Dušan Gregorin, energetik za prenos, poslovno združenje energetike SR Slovenije, Ljubljana;

Alojz Gunčar, pomočnik glavnega direktorja za plan in analize, Investicijski biroji Trbovlje, Trbovlje;

Tone Hegler, šef razvojnega oddelka, prometno podjetje SAP, Ljubljana;

inž. Matjaž Hočevvar, asistent upravnika obrata rudnika, zasavski premogovniki Trbovlje;

inž. Radoš Hribernik, vodilni projektant, Projekt nizke zgradbe, Ljubljana;

Ciril Hudovernik, pomočnik direktorja podružnice, služba družbenega knjigovodstva, podružnica 515 Kranj;

Alojz Jamnik, direktor, gostinsko podjetje Daj-Dam, Ljubljana;

Jože Javornik, vodja konjunkturnega oddelka, Tekstilindus, tekstilna industrija, Kranj;

Janez Jemec, vodja tehnične kontrole, Gorenjska predilnica Škofja Loka;

Vekoslav Jenko, direktor podjetja, Tekstilka, Ljubljana;

Maver Jerkič, vodja tehničnega oddelka, podjetje za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kranj;

Martin Južnič, vodja tehničnega oddelka, splošno gradbeno podjetje Zidar, Kočevje;

Karol Kajfež, pomočnik direktorja, inštitut Jožef Stefan, Ljubljana;

Breda Kalabič, pravni referent v inšpektoratu za tržno, gozdarsko in kmetijsko inšpekcijo, skupščina mesta Ljubljana, uprava inšpekcijskih služb, Ljubljana;

Jože Kastelic, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance, skupščina občine Trebnje;

Slavka Keržan, vršilec dolžnosti načelnika oddelka za gospodarstvo, skupščina občine Ljubljana-Mostopolje, Ljubljana;

inž. Just Klemenčič, glavni agronom, Agrokombinat Barje, Ljubljana;

Matija Klemenčič, pomočnik generalnega direktorja za gospodarstvo, Elektrotehna, trgovsko uvozno-izvozno podjetje z elektrotehničnim materialom, Ljubljana;

Franc Ključevšek, vodja sektorja za izvajanje zavarovanja, republiški zavod za socialno zavarovanje, Ljubljana;

inž. Marija Kobe, vodja oddelka — strokovni svetnik, Iskra, zavod za avtomatizacijo Ljubljana v združenem podjetju Iskra Kranj;

Jože Kočevar, tehnični vodja, Iskra — tovarna kondenzatorjev Semič v združenem podjetju Iskra Kranj;

Stane Kompare, vodja splošnega sektorja, komunalni servis Kranj;

Janez Konc, vodja pravne službe, gozdno gospodarstvo Bled;

Hermina Koritnik, vodja stroškovnega knjigovodstva, zasavski premogovniki Trbovlje;

inž. Anton Koselj, obratovodja vzdrževanja elektro naprav, združeno podjetje slovenske železarne Ljubljana, železarna Jesenice;

Slavica Kosi, pravnik, tovarna karoserij Avtomontaža, Ljubljana;

Radoslav Kovačič, referent za splošne gospodarske zadeve, skupščina občine Trbovlje;

Nataša Krivčenko-Držaj, vodja razvoja Kemin, kemično prehrabena industrija, Ljubljana;

Anton Križan, referent za šifracijo materiala v računovodski službi, IMP, industrijsko montažno podjetje, Ljubljana;

Karel Kuntarič, načelnik oddelka za gospodarstvo, skupščina občine Ljubljana-Center, Ljubljana;

inž. Jože Kure, vodja službe za mehanizacijo, gozdno gospodarstvo Novo mesto;

Anka Lah, vodja službe za plan in analize, skupščina občine Domžale;

inž. Jože Lakner, pomočnik direktorja nabavne službe, Sava, industrija gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov, Kranj;

Rudi Lampret, načelnik uprave, skupščina mesta Ljubljana, uprava za narodno obrambo Ljubljana;

France Lapajne, načelnik oddelka za gospodarstvo, skupščina občine Ribnica;

Milan Lapornik, referent za raziskavo tržišča, loške tovarne hladilnikov, Skofja Loka;

Tanja Lavrič, referent za rodovniško službo, kmetijska zadruga Krka, Novo mesto;

Srečo Lipovšek, vodja plansko-analitskega sektorja, Kolinska, tovarna hranil, Ljubljana;

Miroslav Lipuš, stanovanjski referent, stanovanjsko podjetje Bežigrad-Moste, Ljubljana;

Tilka Ljubetič, samostojni svetovalec za financiranje družbeno-političnih skupnosti, republiški sekretariat za finance, Ljubljana;

Ančka Loštrk, glavni finančni knjigovodja, kmetijska gozdarska zadruga Sora, Ziri;

Mara Lukanc, šef izpostave, komunalni zavod zavod za socialno zavarovanje Ljubljana, izpostava Kamnik;

Dušan Lukša, vodja splošne službe, časopisno in grafično podjetje Delo, Ljubljana;

Janez Marenčič, vodja gospodarsko-računskega sektorja, splošno gradbeno podjetje Projekt, Kranj;

Jože Martinčič, upokojenec, Ljubljana, Trdinova 8;

inž. France Martinec, direktor, splošno gradbeno podjetje Graditelj, Kamnik;

Roman Mazi, pravni referent, podjetje za avtomatizacijo prometa, Ljubljana;

Vlado Mejač, direktor, lesno industrijski kombinat Liko, Vrhnika;

Stane Mešič, direktor, Trio, tržiška industrija obutve in konfekcije, Tržič;

Jože Mihevc, ravnatelj, osnovna šola, Oskar Kovačič, Ljubljana;

Stefan Mikec, direktor splošnega sektorja, Kemofarmacija, podjetje za promet s farmacevtskim materialom, Ljubljana;

Joža Miklič, direktor sektorja za organizacijo in CAOP, Krka, tovarna zdravil, Novo mesto;

Jože Milavec, vodja prodaje drobnega pohištva, kombinat lesno predelovalne industrije KLI Logatec;

Rudolf Mlakar, šef prodaje, Teol, tovarna pomožnih sredstev, sintetskih pralnih surovin, tehničnih in jedilnih olj, Ljubljana;

Anton Mohorič, vodja prodajnega oddelka, Iskra, tovarna elektromotorjev in gospodinskih aparatov Železniki v združenem podjetju Iskra Kranj;

Slavno Nemanič, direktor, kmetijska zadruga Trebnje;

Ferdinand Nosan, tajnik podjetja, Inles, industrija stavbenega pohištva, Ribnica;

Janez Oblak, vodja nabavne službe nabave gradbenega materiala, splošno gradbeno podjetje, Tržič;

Otmar Oblak, šef odseka za narodno obrambo, skupščina občine Logatec;

Slavko Orlič, referent za pravno službo, skupščina občine Metlika;

*Avgust Ovsenik, načelnik oddelka za finance in davčno upravo, skupščina občine Kranj;

Jože Panjan, pomočnik glavnega direktorja za razvojno organizacijske in splošne posle, Cosmos, inozemska zastopstva, Ljubljana;

Ingo Paš, pravnik, industrija platnenih izdelkov Induplati, Jarše;

Branko Pečlin, vodja kadrovskega oddelka Iskra, tovarna električnih aparatov Ljubljana, v združenem podjetju Iskra, Kranj;

Maks Perc, vodja likvidature, Državna založba Slovenije, Ljubljana;

Boris Perko, vodja splošnega sektorja, Belinka, tovarna elektrokemičnih izdelkov, Šentjakob ob Savi;

Ivan Perko, kontrolor, Chemo, trgovsko podjetje s kemično-tehničnim blagom na veliko in malo ter uvoz in zastopanje inozemskih firm, Ljubljana;

Franc Petrič, namestnik direktorja, javna skladišča, podjetje za prevoz na železniških postajah in za skladiščenje blaga, Ljubljana;

inž. Ivan Petrov, direktor rudnika, zasavski premogovniki Trbovlje, rudnik Hrastnik;

Smiljan Pipuš, sekretar podjetja, Agrotehnika, export-import Ljubljana;

Dušan Pirnar, sekretar Ljubljana-Transport, komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Alojz Podlogar, pravni referent, zavarovalnica Sava s sedežem v Ljubljani;

Jože Pogačnik, sekretar, Iskra-Commerce Ljubljana v združenem podjetju Iskra Kranj;

Ivan Polak, vodja kreditnega referata, kreditna banka in hranilnica Ljubljana, podružnica Trbovlje;

Jože Poljak, pomočnik direktorja, veleželeznica Merkur, Kranj;

Vekoslav Potočnik, vodja komercialnega sektorja, veleblagovnica Nama, Ljubljana;

Marjan Pott, vodja davčne inšpekcije, skupščina občine Ljubljana-Siška, Ljubljana;

Rudi Povše, direktor, obrtno podjetje Strojno mizarstvo, Šentvid pri Stični;

Mirko Požek, vodja splošnega kadrovskega sektorja, tovarna sanitetnega materiala, Vir pri Domžalah;

Krešo Puharič, novinar APR, Radiotelevizija Ljubljana, Ljubljana;

inž. Janez Pust, direktor proizvodno tehničnega sektorja, Žičnica, tovarna strojev — strojnih in transportnih naprav — livarna barvnih kovin, Ljubljana;

inž. Božidar Rajčević, direktor, kmetijska zadruga Cerknica;

Ivica Rak, šef odseka analiz, služba družbenega knjigovodstva, podružnica Novo mesto;

Lea Rappl, referat za kadre, predilnica Litijska;

Ivo Rebek, upravni pomočnik direktorja, gradbeno podjetje Bežigrad, Ljubljana;

Slava Repše, vodja računovodstva, rudnik kaolina Črna, Kamnik;

Jože Resman, referent za gospodarsko-pravne zadeve, skupščina občine Jesenice;

Dragica Rožman, šef splošnega oddelka, Volan, trgovsko podjetje na debelo in drobno, Ljubljana;

mr. ph. Uroš Ruprecht, generalni direktor, Kemofarmacija, podjetje za promet s farmacevtskim materialom, Ljubljana;

Marjan Salberger, vodja operativne priprave dela, tovarna usnja Runo, Tržič;

Roman Sevšek, vodja izvoznega oddelka, združene papirnice Ljubljana-Vevče;

Metka Simonič, vodja splošne službe, tobačna tovarna Ljubljana;

Janko Stariha, šef ekspoziture, kreditna banka in hranilnica Ljubljana, ekspozitura Črnomelj;

Herman Struna, šef komerciale, veletrgovina Mercator, import-export Ljubljana, poslovna enota Trgopromet Kočevje;

Ivan Svoljšak, šef pravne službe, Ljubljana-Transport, komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Janez Svoljšak, obratovodja kuhinje, Color, tovarna barv in lakov, Medvode;

Matija Svoljšak, direktor podjetja, Univerzale, tovarna klobukov, slamnikov in konfekcije, Domžale;

inž. Vladimir Schlamberger, tehnolog mlina, živilski kombinat Žito, Ljubljana;

Žarko Šanca, pomočnik direktorja, hotelsko podjetje Gorenjka, Jesenice;

Alojz Šetina, vodja proizvodnje, Izolirka, tovarna izolacijskega materiala, Ljubljana;

Anton Šilar, sekretar podjetja, kmetijsko živilski kombinat, Kranj;

Jože Šilc, kontrolor materialnega poslovanja, Hoja, predelava lesa, Ljubljana;

Igor Šink, vodja splošne službe, splošno gradbeno podjetje Tehnik, Skofja Loka;

Metod Škerjanc, šef analitskega oddelka, elektrostrojno podjetje Tiki, Ljubljana;

Janez Škulj, pomočnik direktorja, stanovanjsko podjetje Dom, Ljubljana;

Adolf Šmid, direktor poslovne enote, veletrgovina Mercator, import-export, Ljubljana, poslovna enota Hrana, Ljubljana;

Tatjana Šnuderl, višji pravni referent, Intertrade, podjetje za mednarodno trgovino, Ljubljana;

Avzug Špolad, analitik-ekonomist, Ljubljana-Transport-komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Bogdan Šturm, pravnik, javna skladišča, podjetje za prevoz na železniških postajah in skladiščenje blaga, Ljubljana;

Milan Šuštar, direktor direkcije za kadrovske zadeve, kreditna banka in hranilnica Ljubljana;

Slavko Švara, strokovni referent za prodajo toplote in ogrevanje, elektrogospodarstvo Maribor, toplarna Ljubljana;

Slavko Tornič, direktor, komunalno-stanovanjsko podjetje, Cerkljica;

Alfonz Tratar, vodja splošnega sektorja, Kemo-oprema, Trebnje;

Milan Tratnik, vodja plansko-analitskega oddelka, Savske elektrarne Ljubljana, podjetje za proizvodnjo in prenos električne energije, Ljubljana;

Avrelj Tronkar, vodja montaže kinoakustike, Iskra, tovarna elektrotehničnih in finomehančnih izdelkov Kranj v združenem podjetju Iskra Kranj;

dr. inž. Srdan Turk, redni univerzitetni profesor na oddelku za gradbeništvo, fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, Ljubljana;

Jože Tušar, vodja energetike, Steklarna Hrastnik;

Jože Unetič, direktor, Novotehna, trgovsko podjetje na debelo in drobno, Novo mesto;

Ivan Vabič, načelnik davčne uprave, skupščina občine Hrastnik;

Angelca Vidic, šef kadrovskega splošnega sektorja, Elan, tovarna športnega orodja, Begunje na Gorenjskem;

Borut Zamljen, pravni referent, Ljubljana-Transport, komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Janez Zavašnik, referent prodaje, tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov Toko, Domžale;

inž. Rastislav Zavašnik, raziskovalec II, inštitut za elektroniko in vakuumsko tehniko, Ljubljana;

inž. Marija Zupančič-Vičar, direktor, stanovanjsko podjetje Jesenice;

Draga Žagar, šef kadrovske socialne službe, geološki zavod Ljubljana;

Pavel Žerovnik, pomočnik direktorja, modna hiša, poslovno združenje proizvajalcev tekstila in konfekcije, Ljubljana;

Rado Žitnik, samostojni referent za izobraževanje in varstvo pri delu, tovarna tekstilnih potrebščin Utensilla, Ljubljana.

Št. 111-12/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

172.

Na podlagi 26. člena poslovnika gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije je gospodarski zbor na seji dne 3. julija 1970 sprejel

ODLOK

o razrešitvi in izvolitvi člana odbora za družbeno-ekonomske odnose gospodarskega zbora

I

Poslanec gospodarskega zbora Tone Tribušon se razreši dolžnosti člana odbora za družbeno-ekonomske odnose.

II

Za člana odbora za družbeno-ekonomske odnose se izvoli poslanec gospodarskega zbora Tone Polajnar.

Št. 0203-1/70

Ljubljana, dne 15. julija 1970.

Gospodarski zbor
Skupščine SR Slovenije

Predsednik
Tone Bole l. r.

173.

Na podlagi prvega odstavka 29. člena zakona o visokem šolstvu (Uradni list SRS, št. 9-61/69) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o omejitvi vpisa študentov na medicinsko fakulteto v Ljubljani

I

V študijskem letu 1970/71 se lahko vpiše v prvi letnik na medicinski fakulteti v Ljubljani največ 150 študentov.

II

Pedagoško znanstveni svet medicinske fakultete v Ljubljani določi v skladu z drugim odstavkom 29. člena zakona o visokem šolstvu podrobnejše kriterije in postopek za izbiro kandidatov za vpis.

III

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 61-7/62

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

174.

Na podlagi tretjega odstavka 42. člena v zvezi s 16. členom zakona o republiški upravi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-149/65) je Izvršni svet skupščine SR Slovenije

odločil:

Za direktorja Zavoda SR Slovenije za rezerve se ponovno imenuje Drago Šumak, do sedaj direktor tega zavoda.

Št. 023-22/63

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

175.

Na podlagi 46. člena v zvezi s 16. členom zakona o republiški upravi SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 14-149/65) in na predlog republiškega sekretarja za gospodarstvo je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

Ponovno se imenujejo:

1. za glavnega republiškega rudarskega inšpektorja Matija Cerovac, diplomirani rudarski inženir, do sedaj glavni republiški rudarski inšpektor;

2. za glavnega republiškega elektroenergetskega inšpektorja Zdenko Rogel, diplomirani elektroinženir, do sedaj glavni republiški elektroenergetski inšpektor;

3. za glavnega republiškega inšpektorja parnih kotlov Mirko Toros, diplomirani elektroinženir, do sedaj glavni republiški inšpektor parnih kotlov;

4. za glavnega republiškega gozdarskega inšpektorja Janez Trošt, diplomirani gozdarski inženir, do sedaj glavni republiški gozdarski inšpektor;

5. za glavnega republiškega kmetijskega inšpektorja Anton Peternel, do sedaj glavni republiški kmetijski inšpektor.

Št. 111-91/70

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

176.

Na podlagi drugega odstavka 52. člena zakona o arhivskem gradivu in o arhivih (Uradni list SRS, št. 4-24/66) in na predlog sveta delovne skupnosti Arhiva Slovenije je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

Za ravnatelja Arhiva Slovenije v Ljubljani se ponovno imenuje Jože Maček, dosedanji ravnatelj Arhiva Slovenije.

Št. 111-57/70

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

177.

Na podlagi tretjega odstavka 52. člena zakona o arhivskem gradivu in o arhivih (Uradni list SRS, št. 4-24/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

Ker je potekla mandatna doba predstavnikom družbene skupnosti v svetu Arhiva Slovenije v Ljubljani, ki so bili imenovani z odločbo Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, št. 021-6/64 z dne 17. junija 1968 (Uradni list SRS, št. 24-187/68), se imenujejo za predstavnike družbene skupnosti v svetu Arhiva Slovenije v Ljubljani za dve leti:

1. dr. Tone Ferenc, znanstveni sodelavec v Inštitutu za zgodovino delavskega gibanja v Ljubljani;
2. dr. Ferdinand Gestrin, izredni profesor na filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani;
3. ing. Marjan Kolarič, direktor Zavoda za spomeniško varstvo SRS;
4. ing. Ljudmila Krese, vodja konservatorske službe v Muzeju ljudske revolucije v Ljubljani;
5. Evgen Ravnik, pomočnik sekretarja Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije
6. dr. Anton Zorn, višji strokovni sodelavec v Inštitutu za narodnostna vprašanja v Ljubljani.

Št. 021-6/64

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

178.

Na podlagi II. točke odloka o zavodih za usposabljanje, do katerih izvršuje ustanoviteljske pravice Izvršni svet Skupščine SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 34-232/68) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

Ker je prenehal mandat Petru Kladniku kot predstavniku družbene skupnosti v svetu centra za rehabilitacijo in varstvo slepih v Škofji Loki, se ponovno imenuje za naslednjo mandatno dobo za predstavnika družbene skupnosti v svetu centra za rehabilitacijo in varstvo slepih v Škofji Loki Peter Kladnik, sekretar Zveze slepih Slovenije.

Št. 022-43/68

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

179.

Na podlagi 2. člena zakona o predstavnikih družbene skupnosti v svetih nekaterih zavodov s področja kulture, katerih ustanovitelj je SR Slovenija (Uradni list SRS, št. 42-223/66 in št. 22-166/68) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Ker poteče mandatna doba Norbertu Jedlovčniku in Dušanu Komparetu kot predstavnikom družbene skupnosti v svetu Sava filma — zavoda za šolski in poučni film v Ljubljani, se imenujeta za predstavnika družbene skupnosti v svetu Sava filma — zavoda za šolski in poučni film v Ljubljani za dve leti:

— Zvonimir Verstovšek, samostojni svetovalec za področje srednjega šolstva pri izobraževalni skupnosti SR Slovenije;

— Peter Winkler, samostojni svetovalec za splošno srednje šolstvo v republiškem sekretariatu za prosveto in kulturo.

II. V svet Sava filma — zavoda za šolski in poučni film v Ljubljani delegirajo po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. Zavod za šolstvo SR Slovenije;
2. Zveza kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije;
3. Zveza delavskih in ljudskih univerz Slovenije.

Št. 022-19/64

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

180.

Na podlagi 4. člena zakona o uskladitvi republiških aktov o ustanovitvi znanstvenih zavodov z zakonom o znanstvenih zavodih (Uradni list SRS, št. 13-65/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Ker je potekla mandatna doba ing. Janku Knificu in ing. Milošu Turku kot predstavnikoma družbene skupnosti v svetu Vodogradbenega laboratorija v Ljubljani, se imenujeta za naslednjo dveletno mandatno dobo za predstavnika družbene skupnosti v svetu Vodogradbenega laboratorija v Ljubljani:

1. ing. Janez Kokol, svetnik za vodnogospodarske zadeve v republiškem sekretariatu za urbanizem;

2. ing. Jože Kolar, šef sektorja za upravljanje in razvoj v komunalnem podjetju Kanalizacija, Ljubljana.

II. V svet Vodogradbenega laboratorija v Ljubljani delegirajo za naslednjo mandanto dobo po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani;

2. stalna konferenca vodnih skupnosti Slovenije;

3. Elektroprojekt — inženirski biro v Ljubljani.

Št. 022-10/62

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

181.

Na podlagi 4. člena zakona o uskladitvi republiških aktov o ustanovitvi znanstvenih zavodov z zakonom o znanstvenih zavodih (Uradni list SRS, št. 13-65/66) je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

odločil:

I. Ker je potekla mandatna doba Stanetu Zagoričniku kot predstavniku družbene skupnosti v širši delovni skupnosti Zavoda SR Slovenije za produktivnost dela v Ljubljani, se imenuje za naslednjo dveletno mandatno dobo za predstavnika družbene skupnosti v širši delovni skupnosti Zavoda SR Slovenije za produktivnost dela v Ljubljani Alojz Komac, direktor podjetja »Tuba« — tovarna kovinskih in plastičnih izdelkov, Ljubljana.

II. V širšo delovno skupnost Zavoda SR Slovenije za produktivnost dela v Ljubljani delegirajo po enega predstavnika družbene skupnosti:

1. Univerza v Ljubljani;

2. Gospodarska zbornica SR Slovenije;

3. Skupščina občine Ljubljana-Bežigrad.

Št. 022-86/62

Ljubljana, dne 7. julija 1970.

Izvršni svet Skupščine
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Stane Kavčič l. r.

Akti Ustavnega sodišča SRS

182.

Ustavno sodišče SR Slovenije je pod predsedstvom predsednika Vladimira Krivica ob sodelovanju sodnikov Milana Apiha, Jožeta Borštnarja, dr. Darka Černeja, Milka Goršiča, Jožeta Pavličiča, dr. Mihe Potočnika, Mire Svetina in ing. Pavla Zaucerja v postopku za oceno ustavnosti 21. člena zakona o gozdovih na predlog Kmetijske zadruga Bled in Gozdarsko kmetijske zadruga Srednja vas v Bohinju ter na pobudo pašnih upravičencev Selške, Mošenjske in Lipniške planine, po dne 13. V. 1970 opravljeni javni obravnavi

odločilo:

I. Določbe 21. člena zakona o gozdovih (prečiščeno besedilo — Uradni list SRS, št. 30/65) ne nasprotujejo ustavi SR Slovenije, pač pa se jim daje pri uporabi smisel, ki je v nasprotju z ustavo.

II. Smisel 21. člena zakona o gozdovih, ki ustreza ustavi, je:

1. določba prvega odstavka o prepovedi paše se nanaša le na gozdove izven skupnih pašnikov, potem

ko bi bili ti že določeni in dodeljeni zainteresiranim organizacijam z dokončnimi pravnomočnimi odločbami na podlagi zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti; v širši gozdno-pašni obseg takega skupnega pašnika spadajo tudi tiste gozdne površine, ki bi bile ob ustanovitvi skupnega pašnika v skladu s 4., 10., 12. in 23. členom omenjenega zakona obremenjene s trajno oziroma na ustrezno daljše časovno obdobje vezano pašno služnostjo v korist skupnega pašnika;

2. določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka o izdajanju izjemnih začasnih dovoljenj se nanašajo le na tiste primere, ki ne spadajo v okvir pravnih razmerij, ki bi morala biti urejena oziroma, ki jih je treba še urediti v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti.

III. Ta odločba ima glade končnih in pravnomočnih posamičnih aktov, ki so bili izdani v nasprotju s takim smislom 21. člena zakona o gozdovih, tele pravne učinke:

1. vsakdo, ki je bila zoper njega izrečena kazenska ali upravno kazenska sankcija, ima pravico, da od pristojnega organa zahteva spremembo posamičnega akta, s katerim je bila izrečena sankcija;

2. po zakonu o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti legitimirani pašni upravičenci, ki so jim bile pašne pravice odvzete ali omejene na podlagi odlokov o prepovedi paše živine v gozdovih, ki sta jih izdala nekdanja občinska ljudska odbora Bled in Bohinj, in ki jih je v letu 1965 skupščina občine Radovljica razveljavila, imajo pravico, zahtevati uvedbo postopka za ustanovitev skupnega pašnika ter za novo ureditev takemu pašniku nujno potrebnih pašnih pravic po merilih, ki jih določa zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti;

3. pašni upravičenci, ki so jim bile pašne pravice na določenih gozdnih zemljiščih priznane z izjemnim začasnim dovoljenjem občinskega upravnega organa, imajo pravico, zahtevati uvedbo postopka za novo določitev obsega skupnega pašnika oziroma novo ureditev takemu pašniku pripadajočih pašnih pravic po merilih, ki jih določa zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti;

4. predlog za spremembo posamičnega akta oziroma za uvedbo ustreznega postopka v smislu 1., 2., in 3. točke tega izreka lahko vloži upravičena pravna ali fizična oseba v šestih mesecih od dneva objave te odločbe v Uradnem listu SR Slovenije.

IV. Ta odločba se objavi v Uradnem listu SR Slovenije ter Uradnem vestniku Gorenjske.

Obrazložitev:

I

Določbe 21. člena republiškega zakona o gozdovih se glasijo takole:

»V gozdovih paša ni dovoljena.

Za gozdarstvo pristojni občinski upravni organ lahko izjemoma in začasno do poteka določenega roka dovoli pašo, če se s tem ne povzroča večja škoda zemljišču, gozdnemu mladju ali drevju.

Paša se lahko po prejšnjem odstavku dovoli samo v gozdovih, v katerih se je do dneva uveljavitve tega zakona živina že pasla, in le za potrebe skupnih pašnikov (12. člen zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti — Uradni list SRS, št. 7-46/65), drugim živinorejcem pa le, če bi takojšnja odprava paše povzročila zmanjšanje števila živine, ki jo redijo.

Dovoljenje iz drugega odstavka tega člena se ne sme izdati za pašo v varovalnih gozdovih, v mladih gozdovih, na zemljiščih, ki so pripravljena za pogozditev, na gozdnih zemljiščih, ter za pašo koz in konj.

Pri oceni ustavnosti teh zakonskih določb je ustavno sodišče upoštevalo tole:

Po 29. členu ustave SR Slovenije so gozdovi in gozdna zemljišča kot dobrina splošnega pomena pod posebnim družbenim varstvom. To varstvo se ureja z zakonom. Enako kot druga zemljišča je treba po isti ustavni določbi tudi gozdove in gozdna zemljišča izkoriščati v skladu s splošnimi pogoji, s katerimi se zagotavljajo njihovo racionalno izkoriščanje in drugi splošni interesi. Te pogoje določa zakon. Po 30. členu ustave SR Slovenije se prepušča zakonu tudi ureditev lastniške pravice na gozdovih in gozdnih zemljiščih, pri čemer spada v okvir tega ustavnega pooblastila tudi zakonska ureditev pašnih in drugih služnosti.

Ustavno sodišče je po primerjavi 21. člena zakona o gozdovih z omenjenimi določbami ustave SR Slovenije, razen tega pa tudi s temeljnimi ustavnimi načeli, ugotovilo, da sporne zakonske določbe ne presegajo pooblastil, ki jih za zakonsko ureditev te materije določa ustava SR Slovenije. Obravnavane zakonske določbe tudi ne posegajo v tako pravico lastnikov in drugih pašnih upravičencev, ki bi jo ustava bodisi v temeljnih ustavnih načelih bodisi v normativnih določbah opredelila kot ustavno pravico oziroma kot tako pridobljeno stvarno pravico, katere republiška skupščina ne bi mogla — kadar to zahtevajo splošni družbeni interesi — z zakonom spremeniti ali omejiti.

Hkrati z ugotovitvijo, da določbe 21. člena zakona o gozdovih same po sebi ne nasprotujejo ustavi SR Slovenije, pa je ustavno sodišče v okviru pristojnosti, ki jo določata 234. člen ustave SR Slovenije in 29. člen zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije, ugotovilo, da se je tem določbam dajal oziroma se jim daje pri uporabi smisel, ki je v nasprotju z ustavo.

II

Ker se 21. člen zakona o gozdovih izrečno sklicuje na 12. člen zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti, je ustavno sodišče posebej preučilo vprašanje odnosa in medsebojne povezanosti obeh republiških zakonov. Pri tem je ugotovilo tole:

1. Prvi zakon, ki je po razveljavitvi predvojnih predpisov določil normativne kriterije za ureditev pašnih pravic na tujem zemljišču, je bil zakon o agrarnih skupnostih (Uradni list LRS, št. 52/47). Kar se tiče starih pašnih pravic, pridobljenih na podlagi prejšnjih pravnih naslovov, zakon teh pravic ni niti avtomatsko potrdil niti jih ni v celoti odpravil, marveč je v svojem 5. in 6. členu predvidel njihovo revizijo ter njihovo novo ureditev na podlagi precej natančno določenih kriterijev.

Zakon o agrarnih skupnostih se je uporabljal do 23. III. 1956, ko je začel veljati zakon o upravljanju in o gospodarjenju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti (Uradni list LRS, št. 7/56). Ta ni bistveno spremenil meril za priznanje, razširitev, zožitev ali odpravo starih pašnih pravic, pač pa je te kriterije dopolnil. Poglavitna novost zakona so bile določbe o ustanavljanju tako imenovanih skupnih pašnikov. Po 4. členu citiranega zakona naj bi se tisto premoženje bivših agrarnih in njim podobnih skupnosti, ki ne bi bilo dodeljeno po zakonu o kmetijskem zemljiškem skladu (Uradni list FLRJ, št. 22/53) kmetijskim organizacijam oziroma katerih upravljanje ne bi bilo urejeno po tedaj veljavnem zakonu o gozdovih (Uradni list LRS, št. 22/53), praviloma uporabilo za ureditev skupnih pašnikov. Zakon je posebej predpisal kriterije za določanje pašnega območja ter obsega skupnega pašnika, razen tega pa tudi organe in postopek za tako določanje, posebej pa še postopek za dodelitev skupnega pašnika kmetijski ali drugi delovni organizaciji na območju občine. Ta postopek je nato natančneje normirala na njegovi podlagi izdana uredba za izvrševanje zakona (Uradni list LRS, št. 27/57).

Omenjeni zakon v svojem prvotnem besedilu ter na njegovi podlagi izdana uredba sta veljala do 12. II. 1965, ko je začel veljati zakon o spremenbah in dopolnitvah zakona (Uradni list SRS, št. 3/65) in ko je bil spremenjen tudi njegov naslov, ki se od tedaj glasi:

»Zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti«. Njegovo prečiščeno besedilo, ki velja še sedaj, je bilo nato objavljeno v Uradnem listu SRS, št. 7/65.

Materialno-pravne določbe o pogojih za ustanovitve skupnega pašnika, za določitev njegovega območja in obsega, za njegovo dodelitev in za novo ureditev oziroma odpravo pašnih in drugih služnosti na tujem svetu, se z novelizacijo zakona niso spremenile, pač pa so se spremenile določbe o postopku za izdajo ustreznih odločb.

V 7. členu zakona je določeno, da se zaradi pospeševanja živinoreje ustanovijo skupni pašniki za skupno pašo živine pašnih interesentov na določenem območju. Za pašne interesente se štejejo tiste kmetijske organizacije in zasebna kmečka gospodarstva na območjih, za katera je skupni pašnik namenjen, ki redijo živino, ter jim je skupna paša gospodarsko potrebna kot dopolnilo lastne krmske osnove. Za ureditev skupnih pašnikov se po 4., 20. in 23. členu praviloma uporabijo pašniki, košenice, senožeti, ledine, planine, gozdni pašniki in nekultivirana zemljišča bivših agrarnih in njim podobnih skupnosti ter poslopja in naprave na teh zemljiščih; razen tega tudi zemljišča, ki so obremenjena s pravico do paše in drugimi s pašo zvezanimi pravicami bivših agrarnih skupnosti oziroma skupnosti servitutnih upravičencev, ki so bile po svojem izvoru podobne agrarnim skupnostim. Po 9. členu se v takšen skupni pašnik lahko s privolitvijo nosilca pravice uporabe vključijo tudi pašniki, senožeti, košenice in nekultivirana zemljišča iz kmetijskega zemljiškega sklada, ki niso bila last agrarnih skupnosti, razen tega pa tudi posamezna kultivirana zemljišča kmetijskega zemljiškega sklada, ki so sredi skupnega pašnika in so temu potrebna; nadalje tudi posamezna gozdna zemljišča, za katera je gospodarsko bolj smotno, da se spremenijo v pašnik, včevši tudi manjša gozdna zemljišča sredi skupnega pašnika. Po 10. členu se lahko s privolitvijo nosilca pravice uporabe, če je potrebno, priznajo skupnemu pašniku pravice do paše in druge s pašo zvezane pravice tudi na drugih zemljiščih v družbeni lastnini.

Hkrati zakon v drugem odstavku 4. člena predvideva odpravo dotedanjih pašnih in drugih s pašo zvezanih pravic na tistih zemljiščih oziroma tistih delih zemljišč, na katerih je paša neekonomska ali za zemljišče škodljiva, ali če je to potrebno za kmetijstvo, gozdarstvo ali turizem. Enako se v 10. členu predvideva tudi odprava raznih servitutnih pravic, če te za skupni pašnik niso več potrebne.

Območje, za katero je skupni pašnik namenjen, in obseg skupnega pašnika določi po 13. členu pristojni svet tiste občine, v kateri ležijo zemljišča oziroma pretežni del zemljišč. Pri tem mora ta organ po 12. členu upoštevati pašne potrebe tistega območja, s katerega se je doslej pasla živina na teh zemljiščih, ter njivsko in travniško krmsko osnovo pašnih interesentov na območju, ki mu je skupni pašnik namenjen, kakor tudi lego, oblikovitost in druge naravne lastnosti tal, predvideni razvoj živinoreje in gozdnega gospodarstva ter vodno gospodarske razmere. Po določitvi in razmejitvi takih skupnih pašnikov naj bi se po 11. členu paša v gozdovih praviloma opustila. Izjemoma bi se dovolila le, če je to skupnemu pašniku nujno potrebno.

Iz navedenega sledi, da tudi zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti tako v svojem prvotnem besedilu iz leta 1956 kot tudi po noveli-

zaciji v letu 1965 ni avtomatsko potrdil starih pašnih pravic, marveč je predvidel njihovo novo ureditev v zvezi z ustanovitvijo novo oblikovanih skupnih pašnikov, pri čemer je izrečno predvideval možnost, da se odpravijo vse tiste pašne pravice, ki bi za skupni pašnik ne bile več potrebne.

2. Predstavniki Skupščine SR Slovenije so v pismenem odgovoru in na javni obravnavi izrečno poudarili, da zakon o gozdovih z nobeno določbo ne razveljavlja določb zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti in da imata oba zakona polno pravno veljavo. Ustavno sodišče je ob vsebinski primerjavi obeh zakonov nadalje ugotovilo, da zakon o gozdovih ne uvaža nobenih dodatnih pogojev ali omejitev, ki bi preprečevale oziroma oteževale ustanavljanje skupnih pašnikov ter z njimi zvezano ureditev pašnih in drugih servitutnih pravic, marveč se, nasprotno, v zvezi z izjemnimi pašnimi dovoljenji v svojem 21. členu izrečno sklicuje na 12. člen omenjenega zakona. Iz obeh ugotovitev izhaja, da je zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti v odnosu do zakona o gozdovih specialni zakon, kar pomeni, da je treba pri uporabi 21. člena zakona o gozdovih obvezno upoštevati določbe tega specialnega zakona.

Nadalje so predstavniki Skupščine SR Slovenije pojasnili, da so bile določbe o prepovedi paše ter o izjemnih začasnih dovoljenjih izvršene v zakon o gozdovih ob smiselni predpostavki, da so pravni odnosi v zvezi z ustanovitvijo in ureditvijo skupnih pašnikov že urejeni oziroma vsaj pretežno urejeni po zakonu o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti. Iz tega sledi, da sta bila namen in obseg uporabe v tem sporu obravnavanih zakonskih določb predvidena le za reševanje takih zahtevkov, ki ne spadajo v okvir pravnih razmerij, ki bi morala biti urejena, oziroma ki jih je treba še urediti v skladu z navedenim specialnim zakonom.

III

1. V letih 1959 in 1960 sta tedanja občinska ljudska odbora Bled in Bohinj izdala tri odloke (Uradni vestnik okraja Kranj, št. 11/59, št. 13/59 in št. 29/60), s katerim sta prepovedala pašo na raznih strnjenih gozdnih območjih, kot izjemo dovolila na nekaterih planinah pašo za eno ali dve leti, izrečno odredila opustitev nekaterih planin, na nekaterih drugih pa predpisala točno določeno zmanjšanje števila živine. Te odloke sta ljudska odbora oprla na 18. člen tedaj veljavnega republiškega zakona o gozdovih (prečiščeno besedilo v Uradnem listu LRS, št. 22/53).

Pri uporabi te zakonske določbe pa sta omenjena ljudska odbora prezrla določbe tedaj veljavnega zakona o upravljanju in o gospodarjenju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti (Uradni list LRS, št. 7/56), ki je kot poznejši in specialni zakon pomenil obvezno zakonsko dopolnitev citiranega 18. člena v tem smislu, da je določal poseben postopek ter natančna merila za določitev območja in obsega skupnih pašnikov, v zvezi s tem pa hkrati tudi merila za odpravo oziroma prepoved tistih starih pašnih pravic, za katere bi se v omenjenem postopku ugotovilo, da niso več nujno potrebne. Določbe o prepovedi paše na raznih strnjenih gozdnih območjih, ravno tako pa tudi določbe o obveznem znižanju števila živine na nekaterih planinah

— ne da bi bilo poprej s pravnomočnimi odločbami rešeno vprašanje določitve in razmejitve skupnih pašnikov v smislu tedanjega zakona o upravljanju in o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti — so bile torej nezakonite. Kot posledico tega je treba šteti za nezakonite tudi vse tiste posamične akte, ki so bili izdani na podlagi omenjenih odlokov oziroma, ki so bili izdani na podlagi kakšnega drugega predpisa, pa so izhajali iz dejanske in pravne situacije, ki so jo povzročili omenjeni nezakoniti odloki. Sem spadajo ne samo posamični akti o kaznovanju kršilcev pašnih prepovedi, marveč tudi odločbe o določitvi območja in obsega skupnih pašnikov ter njihovi dodelitvi, ki so bodisi neposredno bodisi posredno temeljile na omenjenih odlokih. V letu 1965 je skupščina občine Radovljica kot pravna naslednica prejšnjih ljudskih odborov odloge sicer razveljavila, vendar pa ni hkrati odpravila tudi vseh z njimi povzročenih dejanskih in pravnih posledic.

2. V letih 1960 do 1966 so krajevno pristojni občinski organi izdali nekaj odločb o določitvi obsega in dodelitvi skupnega pašnika na podlagi zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti. V zvezi s temi odločbami je ustavno sodišče ugotovilo, da z njimi vprašanje skupnih pašnikov ni bilo rešeno v celoti, ampak le delno, tako da obstaja še znatno število pašnogozdnih območij, katerih ureditev je še vedno sporna. Razen tega izdane odločbe o določitvi obsega in o dodelitvi skupnih pašnikov niso v zadostni meri upoštevale dejanskih pašnih potreb tistih območij, s katerih se je poprej živina že pasla na določenih zemljiščih, in tudi ne predvidenega razvoja živinoreje v smislu 12. člena zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti. To je razvidno iz vsakoletnih zahtev prizadetih kmetijskih delovnih organizacij za dodelitev dodatne paše v okoliških gozdnih območjih, ker dodeljene pašniške površine ne zadoščajo za normalno prehrano sedanjega števila živine.

Od leta 1966 dalje rešuje skupščina občine Radovljica vprašanje gozdne paše na podlagi prošenj prizadetih kmetijskih delovnih organizacij ob uporabi 21. člena zakona o gozdovih z izdajanjem izjemnih, eno leto veljajočih posamičnih dovoljenj.

IV

Upoštevajoč v prejšnjih razdelkih te obrazložitve zbrane dejanske in pravne ugotovitve, ugotavlja ustavno sodišče tale smisel 21. člena zakona o gozdovih:

Določba 21. člena zakona o gozdovih o prepovedi paše se je nanašala in se nanaša le na gozdove zunaj skupnih pašnikov, ki bi morali biti ob uveljavitvi tega zakona že določeni in dodeljeni s pravnomočnimi odločbami. Posledica tega je, da se tudi nadaljnje določbe istega člena o začasnih pašnih dovoljenjih nanašajo le na tiste gozdne površine, ki bi ostale izven skupnih pašnikov oziroma tistih gozdnih površin, ki so bile oziroma, ki naj bi bile ob ustanovitvi skupnega pašnika v skladu s 4., 10., 12. in 23. členom zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti obremenjene s trajno oziroma na ustrezno daljše časovno obdobje vezano pašno pravico v korist skupnega pašnika.

Tako opredeljen smisel, namen in vsebinski obseg zakona je interpretacijska podlaga za njegovo uporabo tudi v tistih primerih, kjer so dani dejanski in pravni pogoji za ustanovitev skupnega pašnika na podlagi zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih

skupnosti oziroma, kjer zakonsko legitimirani pašni upravičenci, sklicujoč se na take pogoje, predlagajo ustanovitev skupnega pašnika oziroma ureditev pašnih pravic, pa takšen skupen pašnik doslej še ni bil ustanovljen. Kadar po zakonu legitimirani pašni upravičenci uveljavljajo zahtevo, da naj se določena gozdna območja uporabijo za ureditev skupnega pašnika oziroma za priznanje temu pašniku nujno potrebnih pašnih služnosti, ne gre namreč za zahtevek, ki bi bil enak prošnji za izdajo izjemnega začasnega dovoljenja po 21. členu zakona o gozdovih, marveč gre za zahtevek, ki ima svojo materialno pravno podlago v posebnem zakonu. Tak zahtevek pa je treba skladno z 224. členom ustave SR Slovenije obravnavati le v postopku in pod pogoji, ki so izrečno določeni v posebnem zakonu — to je, v zakonu o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti.

Okoliščina, da so se pašni upravičenci v svojih vlogah formalno sklicevali na 21. člen zakona o gozdovih, na navedeno oceno ne vpliva. Upoštevati je namreč treba, da so pašni upravičenci izhajali iz pravne in dejanske situacije, ki so jo povzročili protizakoniti in pozneje razveljavljeni odloki nekdanjih občinskih ljudskih odborov. Prizadeti pašni interesi so uporabili 21. člen zakona o gozdovih, ker je bila v danem položaju to pač edina pravna pot za vsaj začasno zavarovanje njihovih ekonomskih interesov.

Ustavno sodišče ugotavlja, da praksa, po kateri so se zahtevki za ureditev pašnih pravic reševali z izdajanjem izjemnih začasnih dovoljenj po 21. členu zakona o gozdovih namesto v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti, nasprotuje intenciji zakona in s to odločbo ugotovljenemu smislu 21. člena zakona o gozdovih, kot posledica tega pa tudi 224. členu ustave SR Slovenije. Razen tega ustavno sodišče ugotavlja, da tako razširjena uporaba 21. člena zakona o gozdovih nasprotuje temeljnemu ustavnemu načelu, da sta ekonomska in socialna varnost človeka nedotakljiva podlaga človekovega položaja in njegove vloge. Izjemna začasna dovoljenja, ki jih občinski upravni organ po 21. členu zakona o gozdovih lahko izdaja po svojem prostem preudarku, namreč ne zagotavljajo prizadetim kmetijskim zadrugam ter njihovim članom oziroma kooperantom zadostne pravne in ekonomske varnosti za uspešno gospodarjenje, zlasti pa za ustrezno načrtovanje razvoja živinoreje v daljšem časovnem obdobju.

Kar se tiče veljavnosti starih oziroma na novo urejenih pašnih služnosti v gozdovih, je ustavno sodišče — povezujoč spredaj ugotovljeni smisel 21. člena zakona o gozdovih z drugimi določbami tega zakona pa tudi z določbami zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti ter pred njim veljajočega zakona o agrarnih skupnosti — ugotovilo tole:

1. neorganizirana paša živine posameznih živinorejcev v gozdovih v družbeni lastnini je prepovedana; dopustna je le na podlagi izjemnih začasnih dovoljenj, ki jih lahko izda občinski upravni organ po 21. členu zakona o gozdovih;

2. na površinah, na katerih se pašne pravice ob uveljavitvi zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti v letu 1956 dejansko niso več izvrševale, so te pravice ugasnile;

3. z uveljavitvijo zakona o gozdovih stare pašne pravice niso avtomatsko ugasnile, marveč pomenijo eno izmed pravnih podlag za vložitev zahtevka za določitev

obsega in dodelitev skupnega pašnika v smislu zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti; za uveljavljanje takega zahtevka so upravičene le tiste pravne in fizične osebe, ki jih kot pašne interesente opredeljuje zakon o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti;

4. dokler ne bodo postopki za novo ureditev pašnih pravic, ki jih lahko sprožijo pašni upravičenci na podlagi III/3 točke izreka te odločbe, končani z dokončno pravnomočno odločbo, smejo pašni upravičenci izvrševati te pravice v sedanjem začasno določenem obsegu, četudi bi veljavnost začasnega dovoljenja prenehala pred zaključkom postopka;

5. pravna razmerja, ki bodo urejena z dokončnimi in pravnomočnimi odločbami o določitvi obsega skupnega pašnika ter o njegovi dodelitvi, se z enostranskim aktom ali dejanjem ne morejo spremeniti; to pa ne izključuje možnosti za sporazumno spremembo, ravno tako pa tudi ne možnosti, da prizadeji pašni interesenti, oziroma organizacija, ki gospodari z gozdovi, ali občinska skupščina zahtevajo po preteku določenega roka uvedbo postopka za spremembo obstoječih pravnih razmerij, če bi se medtem bistveno spremenile dejanske okoliščine, ki so bile odločilne pri določitvi obsega in dodelitvi skupnega pašnika.

Glede na ugotovitev, da so nezakoniti odločki nekdanjih občinskih ljudskih odborov povzročili pravne in dejanske posledice, ki ob razveljavitvi odlokov v letu 1965 niso bile ustrezno odpravljene, marveč je z njimi ustvarjeni položaj v določeni meri vplival tudi na pozneje izdane posamične akte o določitvi obsega skupnih pašnikov, o kaznovanju upravnih prekrškov ter o začasnih pašnih dovoljenjih, je ustavno sodišče

ob smiselni uporabi 1. in 3. točke prvega odstavka ter drugega odstavka 32. člena zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije dalo prizadetim pravnim in fizičnim osebam možnost, da se na njihov predlog v ustreznih postopkih odpravijo posledice, ki neposredno ali posredno izvirajo iz nekdanjih nezakonitih odlokov, oziroma, da se spremenijo tisti posamični akti, ki so bili izdani v nasprotju s smislom 21. člena zakona o gozdovih, ugotovljenim v tej odločbi.

Pri določitvi obsega skupnih pašnikov ter novi ureditvi tem pašnikom potrebnih pašnih služnosti v okoliških gozdovih je treba upoštevati kot poglavitno vodilo določbo 29. člena ustave SR Slovenije, namreč, da je treba vsako zemljišče izkoristiti v skladu s splošnimi v zakonu določenimi pogoji, s katerimi se zagotavljajo racionalno izkoriščanje zemljišča in drugi splošni interesi, ter s tega ustavno določenega vidika tudi presojeti dejanski položaj na terenu. Iz navedene ustavne določbe, ki jo vsebinsko povzemajo in ustrezno dopolnjujejo tudi določbe zakona o gozdovih (zlasti 7., 8., 11., 15., 29., 34., 40. in 42. člen) ter določbe zakona o razpolaganju s premoženjem bivših agrarnih skupnosti (zlasti 4., 7., 9., 10., 11., 12. in 15. člen), nedvomno sledi, da je treba pri gospodarjenju z gozdovi in pri določitvi ter raznejitvi raznih interesnih območij upoštevati potrebe ter interese vseh prizadetih gospodarskih dejavnosti, ravno tako pa tudi njihov predvideni razvoj.

Po 2. členu zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije je ta odločba dokončna in obvezna.

Predsednik

Ustavnega sodišča SR Slovenije

Vladimir Krivic l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA MESTA LJUBLJANE

295.

Na podlagi 8. točke 6. člena in 15. člena zakona o pravicah in dolžnostih stanovalcev pri upravljanju stanovanjskih hiš (Uradni list SRS, št. 36/65) ter 163. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 14/70) je skupščina mesta Ljubljane na 15. skupni seji mestnega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 25. junija 1970 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o dolžnostih hišnih svetov ter uporabnikov stanovanj in poslovnih prostorov pri razdelitvi in plačevanju stroškov za nekatere komunalne storitve

1. člen

V odloku o dolžnostih hišnih svetov in uporabnikov stanovanj ter poslovnih prostorov pri razdelitvi in plačevanju stroškov za nekatere komunalne storitve (Glasnik, št. 20/66), se v prvem odstavku 1. člena črtajo besede: »določiti kriterije za«, besedi: »porazdelitev stroškov« se spremenita tako, da se glasita: »porazdeliti stroške«. Ostalo besedilo ostane neizpremenjeno.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Strošek za porabo vode se določi po številu oseb, ki so stalno ali začasno prijavljene v stanovanjskih in poslovnih stanovanjskih hišah, ne glede na njihovo občasno krajšo odsotnost do 30 dni«.

Za tretjim odstavkom se doda četrti odstavek, ki se glasi: »Vsaka sprememba stalnega ali začasnega bivališča prijavljenih oseb se upošteva pri obračunu vodarine za prihodnji mesec po spremembi«.

2. člen

Na koncu 3. člena se pika nadomesti z vejico in dodajo besede: »ki je pooblaščen od Mestnega vodovoda Ljubljana, da pobira vodarino«.

3. člen

Št. 010-061/70

Ljubljana, dne 25. junija 1970.

Predsednik skupščine mesta
Ljubljane

Miha Košak, dipl. ing. l. r.

Predsednik
mestnega zbora
dr. Majda Strobl l. r.

Predsedujoči
zbora delovnih skupnosti
Branko Gregorin l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LOGATEC

296.

Na podlagi 45. in 62. člena temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31/64, št. 28-/66, št. 1/67, št. 54/67 in št. 30/68), ter 47. in 64. člena zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64) in 100. člena statuta občine Logatec je skupščina občine Logatec na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o spremembi proračuna občine za leto 1970

1. člen

V odloku o proračunu občine za leto 1970 (Uradni list SRS, št. 4/70) se prvi člen spremeni in glasi:

Proračunski dokodki za leto znašajo skupaj ^{din} 2.692.988

Pregled dohodkov in razpored dohodkov občine Logatec za leto 1970

Vrsta dohodka	Dohodki	Skupaj	St. gl. namena	Razpored dohodkov	Skupaj
1	Prispevki	703.800	03	Kulturno-prosvetna dejavnost	50.000
2	Davki	1.760.000	04	Socialno varstvo	304.000
3	Takse	112.000	05	Zdravstveno varstvo	104.900
6	Dohodki org. in razni drugi dohodki	20.000	06	Komunalna dejavnost	2.000
7	Dopolnilna sredstva	23.200	07	Delo državnih organov	1.491.500
9	Prenešana sredstva	73.988	12	Delo krajevnih skupnosti	148.340
			13	Dejavnost družb, pol. org. in društev	264.010
			14	Negospodarske investicije	161.760
			16	Gospodarski posegi	6.346
			17	Prenos obvez. iz prej. let	16.000
			18	Rezervni sklad	26.190
			19	Nerazporejeni dohodki	117.942
Skupaj:		2.692.988	Skupaj:		2.692.988

297.

Na podlagi tretjega odstavka 13. člena zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67) in 100. člena statuta občine Logatec je skupščina občine Logatec na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o dopolnitvi odloka o najvišji ravni cen in maržah v prometu na drobno za določene živilske proizvode

1. člen

Prvi člen — točka a) odloka o najvišji ravni cen in maržah v prometu na drobno za določene živilske pro-

2. člen

Drugi člen se spremeni in se glasi:

Z občinskim proračunom so dohodki razporejeni v višini	din
Nerazporejeni dohodki za tekočo proračunsko rezervo znašajo	2.575.046
	117.942

3. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1970.

Št. 010-1/70

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

izvode (Uradni list SRS, št. 13/70) se dopolni tako, da se na kraju doda še beseda »in meso«.

2. člen

V drugem členu se za točko d) doda točka e), ki glasi:

»e — sveže telečje meso s kostmi	din/kg
— sveže meso s kostmi od baby beef	20
— sveže meso s kostmi od mlade pitane govedi	16
— sveže goveje meso s kostmi I. vrste	15,30
— sveže goveje meso s kostmi II. vrste	14,20
	12,60«

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 010-5/70

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

298.

Na podlagi 1. člena temeljnega zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SFRJ, št. 10/65 in št. 23/67), 1. člena zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42/66 in št. 40/67) in 100. člena statuta občine Logatec je skupščina občine Logatec na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča

1. člen

8. člen odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 11/68) se spremeni in se glasi:

»Vplačani prispevek se prazni iz zbirnega računa neposredno v dobro žiro računa Komunalno stanovanjskega podjetja Logatec. Praznitev se vrši mesečno na osnovi plačanega prispevka.«

2. člen

V prvem odstavku 9. člena se besede »Krajevne skupnosti smejo« črta in nadomesti z besedami:

»Komunalno stanovanjsko podjetje Logatec sme«.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 010-12/67

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

299.

Na podlagi tretjega odstavka 13. člena zakona o družbeni kontroli cen (Uradni list SRS, št. 12/67) in 100. člena statuta občine Logatec je skupščina občine Logatec na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve

1. člen

Na območju občine Logatec se predpisujejo naslednje najvišje tarife, do katerih družbeni in zasebni dimnikarski obrati (v nadaljnjem besedilu: dimnikarji) določajo cene za tele dimnikarske storitve:

	dn
A. Odprto kuhinjsko ognjišče	7,90
B. Kuhinja z dvojnim stropom	11,00
C. Plezalni dimniki v zasebnih gospodinjstvih	
1. do vključno 4 etaže	5,80
2. nad 4 etaže	7,00
D. Plezalni dimniki v zavodih, gostiščih, menzah, pekarnah, slaščičarnah in centralnih kurilnih naprav:	
1. do vključno 4 etaže	9,90
2. nad 4 etaže	10,40
E. Neplezalni (ozki) dimniki:	
1. do vključno 3 etaže	2,90
2. do vključno 6 etaže	2,50
3. nad 6 etaž	2,30
4. shunt dimniki	2,90
5. priključki na shunt dimnik	3,10
6. od etažnih kotlov za centralno kurjavo v zgradbi do 2 stanovanj	5,80
F. Dimniki kurilnih naprav v zavodih, gostiščih, menzah, pekarnah, slaščičarnah in od centralnih kurilnih naprav:	
1. do 6 etaž	7,60
2. nad 6 etaž	8,10
G. Štedilniki z eno pečico in kotličem	3,20
Štedilniki z dvema pečicama in kotličem	4,30
H. Štedilniki v zavodih, menzah in pod:	
1. mali štedilnik	7,90
2. srednji štedilnik	9,90
3. velki štedilnik	12,10
I. 1. Navadna pekovska ali slaščičarska peč	9,60
2. Parna pek. ali slaščičarska peč:	
a) z eno etažo ali pečico	10,60
b) z več etažami ali pečicami	15,80
3. Lutz peč brez pečice do 2 m cevi	4,50
4. Lutz peč z eno ali več pečicami do 2 m cevi	5,60
5. Navadna železna peč do 2 m cevi	4,30
J. Kanali od centralnih kurilnih naprav pekovskih ali slaščičarskih peči in podobno:	
1. plezalni do 4 m dolžine	7,60
2. za vsak nadaljnji meter	1,00
3. neplezalni do 4 m dolžine	5,00
4. za vsak nadaljnji meter	0,40

K. Centralne kurilne naprave:

1. do 8 m ² ogrevne površine (9 členov)	10,60
2. do 15 m ² ogrevne površine (14 členov)	12,40
3. nad 15 m ² ogrevne površine (nad 14 členov)	15,60

L. Pralni kotli:

1. v zasebnih gospodinjstvih	2,50
2. v zavodih, restavracijah in podobno	5,00

2. člen

Za dimnikarska dela, ki niso našteta v 1. členu tega odloka se sme zaračunati po osnovi režijske ure 11 din, razen industrijska in podobna dela.

Za dimnikarska dela, ki so združena z vročim, nevarnim ali drugače otežkočenim opravljanjem, ter dela, ki se opravljajo med 20. in 5. uro zjutraj, se sme zaračunati 50 % pribitka k cenam.

Za dela, ki jih dimnikar opravlja strankam, ki so oddaljena od sedeža obrata, sme zaračunati pribitek na cene od 2 do 5 km 20 %, nad 5 km 40 %.

Za dimnikarske storitve, ki jih mora dimnikar opraviti v zvezi dimnikarske službe v slučaju nevarnosti požara ali življenjske nevarnosti, ki bi lahko nastala od kurilnih ali dimovodnih naprav, se zaračuna še 50 % pribitka.

4. člen

Za štedilnike in njih dimovode v zasebnem gospodinjstvu se zaračunava od 1. oktobra do 31. maja, če se v času od 1. junija do 31. septembra ne uporabljajo.

5. člen

Dimnikar zaračunava cene iz 1. člena, če so storitve opravljene v smislu zakona o dimnikarski službi in občinskega odloka o rokih čiščenja in pregledovanja kurilnih naprav in dimnih vodov (Uradni list SRS, št. 1/66).

6. člen

Dimnikar sme zaračunati za občasne kontrole dimnikov in drugih dimovodnih naprav 50 % od cene.

7. člen

Dimnikar je dolžan na zahtevo stranke izdati potrdilo o plačanem znesku, na katerem mora biti žig dimnikarskega mojstra.

Za neopravljena dela po krivdi dimnikarja, se ne sme zaračunati.

Če dimnikar po krivdi stranke čiščenja ali pregleda v smislu občinskega odloka o obveznem čiščenju ne more opraviti, je opravičen zaračunati.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljavnost odloka o najvišji tarifi za dimnikarske storitve sprejetega dne 12. maja 1964 (Glasnik, št. 37/64).

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 010-8/70

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

300.

Na podlagi 68. člena zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, št. 43/67 in št. 40/68) in 100. člena statuta občine Logatec (Glasnik, št. 6/65) je skupščina občine Logatec na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za pospeševanje kmetijstva

1. člen

Ustanovi se sklad za pospeševanje kmetijstva (v nadaljnjem besedilu: sklad) občine Logatec.

2. člen

Sklad je pravna oseba.

3. člen

Sklad ima statut, s katerim se določi način poslovanja ter pravice in dolžnosti sklada. Statut sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa ga skupščina občine Logatec.

4. člen

Sklad upravlja upravni odbor, ki ga sestavljajo predsednik in šest članov, ki jih imenuje občinska skupščina izmed odbornikov in drugih občanov.

Mandatna doba upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad skrbi za pospeševanje kmetijske proizvodnje pri zasebnih kmetovalcih s tem, da pripravlja programe, skrbi za dopolnilno izobraževanje kmetijskih proizvajalcev za proučevanje novih tehnoloških postopkov in raziskovalno delo ter podpira preusmeritev zasebne proizvodnje v intenzivno blagovno proizvodnjo.

6. člen

Sredstva sklada so:

1. dotacija iz proračuna,
2. prispevki gospodarskih organizacij,
3. drugi dohodki (volila, darila, prispevki, itd.),
4. drugi viri dohodkov, ki jih predpiše skupščina občine Logatec.

7. člen

Sredstva sklada se uporabljajo za pospeševanje kmetijstva na osnovi finančnega načrta in programa razvoja kmetijstva, zlasti pa:

- za izdelavo razvojnih programov kmetijstva,
- za izobraževanje (predavanja, strokovne ekskurzije),
- za organizacijo vzorčnih kmetij in kmetijskih razstav,
- za raziskovalno delo v kmetijstvu (pedagoške analize in analize krme, itd.),
- regresiranje obrestne mere za kredite, ki jih posamezni kmetje najemajo za modernizacijo svoje proizvodnje,
- regresiranje nakupa plemenske živine, zasebnim kmetovalcem,
- dotacije veterinarski postaji v zvezi z umetnim osemenjevanjem in nabavo plemenjakov v naravnem pripustu (bikov, merjascev).

8. člen

Sredstva sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa skupščina občine Logatec.

9. člen

Razporeditev in upraba sredstev se izkazuje z zaključnim računom sklada. Zaključni račun sprejme upravni odbor sklada in ga hkrati s poslovnim poročilom predloži skupščini občine Logatec.

10. člen

Administrativne, finančne in druge posle sklada opravlja oddelek za gospodarstvo in finance skupščine občine Logatec.

11. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Uradnem listu SRS«.

St. 010-9/70

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

301.

Na podlagi republiškega odloka o načinu in pogojih za uporabo sredstev zbranih s prispevkom za graditev stanovanj za udeležence NOV (Uradni list SRS, št. 15/69) in 100. člena statuta občine Logatec (Glasnik, uradni vestnik okraja Ljubljana, št. 6/65) je skupščina občine Logatec na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o merilih in pogojih ter načinu uporabe sredstev, ki so dodeljena občini Logatec iz sredstev zbranih s prispevkom za graditev stanovanj za udeležence NOV

1. člen

V drugem odstavku 5. člena odloka se v prvi alineji besedi »10.000,00 din« nadomestita z besedama »20.000,00 din«. V drugi alineji istega člena se besedi »15.000,00 din« nadomestita z besedama »30.000,00 din«. Temu členu se doda tretja alineja, ki se glasi:

»V izrednih primerih lahko pristojna komisija dodeli prošilcu največ do 50.000 din kredita«.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. julija 1970.

St. 010-12/69

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

302.

Na podlagi drugega odstavka 100. in 189. člena statuta občine Logatec (Glasnik, št. 6/65) je skupščina občine Logatec na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 9. julija 1970 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o podeljevanju družbene denarne pomoči

1. člen

V odloku o podeljevanju družbene denarne pomoči (Uradni list SRS, št. 2-16/66) se v drugem odstavku 7. člena besedi »15.000 dinarjev« nadomestita z besedama »200,00 dinarjev«.

2. člen

V prvem odstavku 9. člena se besedi »16.000 dinarjev« nadomestita z besedama »200,00 dinarjev«.

3. člen

V 11. členu se besedi »8.000 dinarjev« nadomestita z besedama »150,00 dinarjev«.

4. člen

V drugem odstavku 13. člena se besedi »22.000 dinarjev« nadomestita z besedama »350,00 dinarjev«.

V 13. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»V primeru, ko je mladoletna ali odrasla oseba zaradi invalidnosti ali težje bolezni oddana v družinsko oskrbo, je znesek denarne pomoči lahko 100,00 dinarjev višji.«

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. julija 1970.

St. 010-25/65

Logatec, dne 9. julija 1970.

Predsednik
skupščine občine Logatec
Vinko Haložan l. r.

Splošni akti komunalnih skupnosti

KOMUNALNA SKUPNOST SOCIALNEGA ZAVAROVANJA DELAVCEV NOVA GORICA

303.

Na podlagi 4. točke 22. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24/65, št. 57/65, št. 29/66, št. 52/66, št. 12/67 in št. 54/67) je skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Nova Gorica na svoji 38. seji dne 9. julija 1970 sprejela

SKLEP

o spremembi finančnega načrta sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev za leto 1970

I

V sklepu o finančnem načrtu sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev za leto 1970, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 44-251/69 in v sklepu o spremembi finančnega načrta sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev za leto 1970, objavljenem v Uradnem

listu SRS, št. 9-83/70, se I. točka spremeni tako, da se glasi:

»Sprejme se finančni načrt sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev za leto 1970, ki izkazuje:

	din
— čistih dohodkov	60,358.000
— skupnih izdatkov	60,358.000

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1970.

Skupščina komunalne skupnosti
socialnega zavarovanja delavcev
Nova Gorica

Št. 06-68/70

Nova Gorica, dne 9. julija 1970.

Predsednik

Franc Dragan, ing. i. r.